ଯୋହନ ଲିଖିତ ମଙ୍ଗଳସମାଚାର ।

ଯୋହନ ଲିଖିତ ସୁସମାଚାର

ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଜୀବନଚରିତ

ବାଇବଲ ସୋସାଇଟି ଅଫ ଇଣ୍ଡିଆ, ପାକିସ୍ତାନ ଏଣ୍ଡ ସିଲୋନ
୨୩, ଚୌରଙ୍ଗୀ ରୋଡ
କଲିକତା-୧୩

Oriya St. John 580

B.S.I.P.C. (In conjunction with the B.F.B.S.)

10,000 1956

୧୫ ଦେଖିଲୁଁ * । ଯୋହନ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ
କହିଲେ, ଯେ ମୋ ଉତ୍ତାରେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋହର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇ-
ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ମୋହର ପୂର୍ବରେ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୁଁ
୧୬ ଏହା କହିଥିଲି, ସେ ଏହି । ଏଣୁ ତାହାଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣତାରୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ
ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁଁ, ହିଁ, ଅନୁଗ୍ରହ ଉପରେ ଅନୁଗ୍ରହ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛୁଁ ।
୧୭ କାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ ହେଲା, କିନ୍ତୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟ
୧୮ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା । କେହି କେବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖି ନାହିଁ,
ପିତାଙ୍କ କୋଳସ୍ଥିତ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ର ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

୧୯ ଆପଣ କିଏ, ଏହା ଯୋହନଙ୍କୁ ପଚାରିବା ନିମନ୍ତେ ଯିହୁଦୀମାନେ
ଯେତେବେଳେ ଯିରୂଶାଲମରୁ ଯାଜକ ଓ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ
୨୦ ପଠାଇଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ, ସେ ସ୍ୱୀକାର କଲେ,
୨୧ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ନାହିଁ; ସେ ସ୍ୱୀକାର କଲେ, ମୁଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ସେଥିରେ
ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତେବେ କିଅଣ? ଆପଣ କିଅଣ ଏଲୀୟ?
ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ନୁହେଁ । ଆପଣ କିଅଣ ସେହି ଭାବବାଦୀ? ସେ ଉତ୍ତର
୨୨ ଦେଲେ, ନା । ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ପଠାଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଯେପରି ଉତ୍ତର ଦେଇପାରୁଁ, ଏଥିସକାଶେ ଆପଣ
୨୩ କିଏ? ଆପଣ ନିଜ ବିଷୟରେ କିଅଣ କହୁଅଛନ୍ତି? ସେ କହିଲେ, ଯିଶାଇୟ
ଭାବବାଦୀ ଯେପରି କହିଥିଲେ, ମୁଁ ସେହିପ୍ରକାର, ପ୍ରାନ୍ତରରେ ଉଚ୍ଚ ଶବ୍ଦ
୨୪ କରୁଥିବା ଜଣକର ସ୍ୱର, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଥ ସଳଖ କର । ପୁଣି ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ
୨୫ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଜଣ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚା-
ରିଲେ, ଆପଣ ଯଦି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବା ଏଲୀୟ ବା ସେହି ଭାବବାଦୀ ନୁହନ୍ତି, ତାହା
୨୬ ହେଲେ କାହିଁକି ବାପ୍ତିସ୍ମ † ଦେଉଅଛନ୍ତି? ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର
ଦେଲେ, ମୁଁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ † ଦେଉଅଛି; ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ
୨୭ ନାହିଁ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ । ସେ ମୋ ଉତ୍ତାରେ ଆସୁ-
ଅଛନ୍ତି, ତାହାଙ୍କ ପାଦୁକାର ବନ୍ଧନ ଫିଟାଇବାକୁ ମୁଁ ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

---

* (ବା) ଆଉ ସେହି ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ . . . ମହିମା ଦେଖିଲୁଁ, ତାହା ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ।

† ଅର୍ଥାତ୍ ଡୁବନ ।

ଯର୍ଦ୍ଦନର ପରପାରସ୍ଥ ଯେଉଁ ବେଥନୀଆରେ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ମ * ଦେଉଥିଲେ, ୨୮
ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଏହିସବୁ ଘଟିଲା ।
ତହିଁ ପରଦିନ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି କହିଲେ, ୨୯
ଏହି ଦେଖ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଷଶାବକ, ଯେ ଜଗତର ପାପ ବହି ନେଇ-
ଯାଆନ୍ତି । ମୋ ଉକ୍ତିରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ମୋହର ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହୋଇ- ୩୦
ଅଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ ମୋହର ପୂର୍ବରେ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୁଁ ଏହା
କହିଥିଲି, ସେ ଏହି । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନ ଥିଲି, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେପରି ୩୧
ଇସ୍ରାୟେଲ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥି ସକାଶେ ମୁଁ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ *
ଦେବାକୁ ଆସିଅଛି । ଆଉ ଯୋହନ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ, ମୁଁ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ୩୨
କପୋତ ପରି ଆକାଶରୁ ଅବତରଣ କରିବା ଦେଖିଅଛି, ଆଉ ସେ ତାହାଙ୍କ
ଉପରେ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ନ ଥିଲି, ମାତ୍ର ସେ ୩୩
ମୋତେ ଜଳରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ * ଦେବାକୁ ପଠାଇଲେ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ,
ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅବତରଣ ଓ ଅବସ୍ଥାନ କରିବା ଦେଖିବ,
ଯେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ * ଦିଅନ୍ତି, ସେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି । ଆଉ ମୁଁ ତାହା ୩୪
ଦେଖିଅଛି ଓ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି ।
ତହିଁ ପରଦିନ ପୁନର୍ବାର ଯୋହନ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୩୫
ଦୁଇଜଣ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ ; ଆଉ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ସେହି ବାଟେ ଦେଇ ୩୬
ଯାଉଥିବା ଦେଖି ତାହାଙ୍କୁ ଏକଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ,
ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମେଷଶାବକ । ସେହି ଦୁଇ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଯୀଶୁ- ୩୭
ଙ୍କର ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ଯୀଶୁ ବୁଲିପଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ ପଛେ ପଛେ ଆସୁଥିବା ୩୮
ଦେଖି ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କଅଣ ଖୋଜୁଅଛ ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ
ପଚାରିଲେ, ରବ୍ବି, (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଗୁରୁ) ଆପଣ
କେଉଁଠାରେ ରୁହନ୍ତି ? ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆସ, ଦେଖିବ । ସେଥିରେ ୩୯
ସେମାନେ ଯାଇ ତାହାଙ୍କ ବସା ଦେଖିଲେ, ପୁଣି ସେହି ଦିନ ତାହାଙ୍କ
ସାଙ୍ଗରେ ରହିଲେ ; ସେତେବେଳେ ସକାଳ ପ୍ରାୟ ୧୦ ଘଣ୍ଟା † ହୋଇଥିଲା ।
ଯେଉଁ ଦୁଇଜଣ ଯୋହନଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଯୀଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଇଥିଲେ, ୪୦
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ଭାଇ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଥିଲେ । ସେ ୪୧
ପ୍ରଥମେ ଆପଣା ଭାଇ ଶିମୋନଙ୍କ ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ-

* ଅର୍ଥାତ୍ ଡୁବନ ।   † ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ସମୟ ଗଣନା ଅନୁସାରେ ।

ନଂ........
ତା........
ରାଉରକେଲା

ଯୋହନ ଲିଖିତ ସୁସମାଚାର

ଆଦ୍ୟରେ ବାକ୍ୟ ଥିଲେ, ବାକ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଥିଲେ, ସେହି ୧
ବାକ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ଥିଲେ । ସେ ଆଦ୍ୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ତାହାଙ୍କ ୨,୩
ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟ ହେଲା; ଆଉ ଯେସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟ ହୋଇଅଛି, ସେଥିମଧ୍ୟରୁ
ଗୋଟିଏ ସୁଦ୍ଧା ତାହାଙ୍କ ବିନା ସୃଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କଠାରେ ଜୀବନ ୪
ଥିଲା ଓ ସେହି ଜୀବନ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଜ୍ୟୋତିଃ । ସେହି ଜ୍ୟୋତିଃ ଅନ୍ଧ- ୫
କାରରେ ଜାଜ୍ୱଲ୍ୟମାନ ହୋଇ ଅଛି, ଆଉ ଅନ୍ଧକାର ତାହା ଗ୍ରହଣ * କରି
ନାହିଁ ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରେରିତ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ; ୬
ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯୋହନ । ସେ ଯେପରି ଜ୍ୟୋତିଃ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ୭
ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ସେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା
ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ । ସେ ନିଜେ ସେହି ଜ୍ୟୋତିଃ ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜ୍ୟୋତିଃ ୮
ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲେ ।

ଯେଉଁ ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଃ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ୯
ସେ ଜଗତକୁ ଆସୁଥିଲେ † । ସେ ଜଗତରେ ଥିଲେ ଓ ଜଗତ ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୧୦
ସୃଷ୍ଟ ହେଲା, ତଥାପି ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲା ନାହିଁ । ସେ ଆପଣା ରାଜ୍ୟକୁ ୧୧
ଆସିଲେ, ତଥାପି ତାହାଙ୍କର ନିଜ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ
ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯେତେ ଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ୧୨
ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, ସେସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ତାନ
ହେବା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକାର ଦେଲେ; ସେମାନେ ରକ୍ତରୁ, ଶରୀରର ଇଚ୍ଛାରୁ ୧୩
ଅବା ମନୁଷ୍ୟର ଇଚ୍ଛାରୁ ଜାତ ହେଲେ ନାହିଁ, ବରଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଜାତ
ହେଲେ ।

ଆଉ ସେହି ବାକ୍ୟ ଦେହବନ୍ତ ହେଲେ, ପୁଣି ଅନୁଗ୍ରହ ଓ ସତ୍ୟରେ ୧୪
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବାସ କଲେ, ଆଉ ପିତାଙ୍କଠାରୁ
ଆଗତ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ମହିମା ସଦୃଶ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ମହିମା

---

* (ବା) ପରାଜୟ ।

† (ବା) ଯେଉଁ ଜ୍ୟୋତିଃ ଜଗତକୁ ଆସି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି, ସେ ସେହି ସତ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିଃ ।

ମାନେ ମଶୀହଙ୍କର (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହି ନାମର ଅର୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ *) ଦେଖା
୪୨ ପାଇଅଛୁଁ । ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ-
ଦୃଷ୍ଟିରେ ଚାହିଁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ । ତୁମ୍ଭେ କୈଫା
(ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ପିତର †) ନାମରେ ଖ୍ୟାତ ହେବ ।
୪୩ ତହିଁଆରଦିନ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀକୁ ବାହାରିଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ,
ଆଉ ସେ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କ ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ଅନୁଗମନ
୪୪ କର । ଫିଲିପ୍ପ ବେଥ୍‌ସାଇଦାର ଲୋକ ଥିଲେ, ତାହା ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ପିତରଙ୍କର
୪୫ ନଗର ଥିଲା । ଫିଲିପ୍ପ ନିଥନିୟେଲଙ୍କ ଦେଖା ପାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ,
ଯାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ମୋଶା ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ଭାବବାଦୀମାନେ
ମଧ୍ୟ ଲେଖିଅଛନ୍ତି, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଦେଖା ପାଇଅଛୁଁ ; ସେ
୪୬ ଯୋଷେଫଙ୍କ ପୁତ୍ର ନାଜରିତୀୟ ଯୀଶୁ । ନିଥନିୟେଲ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
ନାଜରିତରୁ କି କୌଣସି ଉତ୍ତମ ବିଷୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରେ ? ଫିଲିପ୍ପ ତାହାଙ୍କୁ
୪୭ କହିଲେ, ଆସି ଦେଖ । ଯୀଶୁ ନିଥନିୟେଲଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା
ଦେଖି ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କହିଲେ, ଏହି ଦେଖ, ପ୍ରକୃତରେ ଏ ଜଣେ
୪୮ ଇସ୍ରାଏଲୀୟ ଲୋକ, ଏହାଙ୍କଠାରେ ଛଳନା ନାହିଁ । ନିଥନିୟେଲ ତାହାଙ୍କୁ
ପଚାରିଲେ, ଆପଣ ମୋତେ କିପରି ଚିହ୍ନିଲେ ? ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ,
ଫିଲିପ୍ପ ତୁମ୍ଭକୁ ଡାକିବା ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ଯେତେବେଳେ ଡିମିରି ଗଛତଳେ
୪୯ ଥିଲ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଦେଖିଥିଲି । ନିଥନିୟେଲ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର
ଦେଲେ, ହେ ରବ୍ବୀ, ଆପଣ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଆପଣ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ।
୫୦ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଡିମିରି ଗଛତଳେ ଦେଖିଥିଲି
ବୋଲି କହିବାରୁ କି ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ବାସ କରୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ
୫୧ ମହତ ମହତ ବିଷୟ ଦେଖିବ । ପୁଣି ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଓ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଦୂତ-
ମାନଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ଉପରେ ଆରୋହଣ ଓ ଅବତରଣ କରିବା ଦେଖିବ ।
୨ ତୃତୀୟ ଦିବସରେ ଗାଲିଲୀର କାନ୍ନାରେ ଗୋଟିଏ ବିବାହ ହେଲା,
୨ ଆଉ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାତା ସେଠାରେ ଥିଲେ ; ଯୀଶୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ
୩ ସହିତ ସେହି ବିବାହକୁ ନିମନ୍ତ୍ରିତ ହେଲେ । ପରେ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ସରିଯିବାରୁ
୪ ଯୀଶୁଙ୍କ ମାତା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେମାନଙ୍କର ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ନାହିଁ । ସେଥିରେ

* ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିଷିକ୍ତ ।   † ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରସ୍ତର ।

ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗୋ ନାରୀ, ତୁମ୍ଭ ସହିତ ମୋହର କି ସମ୍ପର୍କ ?
ମୋହର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କ ମାତା ପରି- ୫
ଚାରକମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି କହନ୍ତି, ତାହା କର ।
ଆଉ ସେଠାରେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଶୁଚିକରଣ ରୀତି ଅନୁସାରେ ଦୁଇ ବା ତିନି ୬
ମହଣିଆ ଛଅଗୋଟା ପଥର କାହାଲି ରଖାଯାଇଥିଲା । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ୭
କହିଲେ, କାହାଲିଗୁଡ଼ିକ ପାଣିରେ ଭର୍ତ୍ତି କର, ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହି-
ସବୁ ଫନ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭର୍ତ୍ତି କଲେ । ଆଉ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏବେ ୮
କାଢ଼ି ନେଇ ଭୋଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନିଯାଅ । ସେଥିରେ ସେମାନେ
ଘେନିଗଲେ । ଭୋଜର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ହୋଇଥିବା ସେହି ପାଣିକି ଚାଖି ୯
ତାହା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା, ଏହା ଜାଣି ନ ଥିବାରୁ (କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପରିଚାରକ-
ମାନେ ପାଣି କାଢ଼ିଥିଲେ, ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ) ବରଙ୍କୁ ଡାକି କହିଲେ,
ସମସ୍ତେ ପ୍ରଥମରେ ଭଲ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଦେଇଥାଆନ୍ତି, ଆଉ ଲୋକେ ମାତାଲ ୧୦
ହେଲାଉତ୍ତାରେ ମନ୍ଦ ଦିଅନ୍ତି ; ତୁମ୍ଭେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ରଖିଅଛ ।
ଯୀଶୁ ଏହିପ୍ରକାରେ ଗାଲିଲୀର କାନାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ* ଆରମ୍ଭ କରି ଆପଣା ୧୧
ମହିମା ପ୍ରକାଶ କଲେ ; ଆଉ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ
କଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତାରେ ସେ ଆପଣା ମାତା, ଭ୍ରାତୃବୃନ୍ଦ ଓ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ୧୨
କଫର୍ନାହୂମକୁ ଗଲେ ; ପୁଣି ସେମାନେ ସେଠାରେ ଅଧିକ ଦିନ ରହିଲେ
ନାହିଁ ।

ସେତେବେଳେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ନିସ୍ତାରପର୍ବ ସନ୍ନିକଟ ହୋଇଥିଲା, ୧୩
ଆଉ ଯୀଶୁ ଯିରୂଶାଲମକୁ ଗଲେ । ପୁଣି ସେ ମନ୍ଦିରରେ ଗୋରୁ, ମେଣ୍ଢା ଓ ୧୪
କାପ୍ତା ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ଆଉ ମୁଦ୍ରା ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ ବସିଥିବା ଦେଖି
ଦଉଡ଼ିରେ ଗୋଟିଏ କୋରଡ଼ା ବନାଇ ମେଣ୍ଢା ଓ ଗୋରୁ ସହିତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାର କରି ଦେଲେ ; ପୁଣି ମୁଦ୍ରା ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କର ମୁଦ୍ରା ୧୫
ସବୁ ବିଞ୍ଚିଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ମେଜଗୁଡ଼ାକ ଓଲଟାଇ ପକାଇଲେ ; ଆଉ ସେ ୧୬
କାପ୍ତା ବ୍ୟବସାୟୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏଗୁଡ଼ାକ ଏଠାରୁ ଘେନି ଯାଅ,
ମୋହର ପିତାଙ୍କର ଗୃହକୁ ବାଣିଜ୍ୟର ଗୃହ କର ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭ ଗୃହ ନିମନ୍ତେ ୧୭
ଉଦ୍‌ଯୋଗ ମୋତେ ଗ୍ରାସ କରିବ, ଏହା ଲେଖାଅଛି ବୋଲି ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ-

* ମୂଳ ଭାଷାରେ—ଚିହ୍ନ ।

୧୮ ମାନଙ୍କର ମନରେ ପଡ଼ିଲା । ସେଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର
ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଏ ସମସ୍ତ କରିବାକୁ ଅଧିକାର ପାଇଅଛ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
୧୯ ସେଥିର କି ଚିହ୍ନ ଦେଖାଉଅଛ ? ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ ଏହି ମନ୍ଦିରକୁ ବିନାଶ କର, ଆଉ ତିନିଦିନ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ତାହା
୨୦ ତୋଳି ଦେବି । ସେଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ କହିଲେ, ଏହି ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ
କରିବା ନିମନ୍ତେ ଛୟାଳିଶ ବର୍ଷ ଲାଗିଅଛି ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ତାକୁ ତିନି-
୨୧ ଦିନରେ ତୋଳି ଦେବ ? କିନ୍ତୁ ସେ ଆପଣା ଶରୀରରୂପ ମନ୍ଦିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ
୨୨ କହୁଥିଲେ । ଏଣୁ ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥିତ ହେଲାଉତ୍ତାରେ ତାହାଙ୍କ
ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେ ଏହା କହିଥିଲେ ବୋଲି ସ୍ମରଣ କଲେ ; ପୁଣି ସେମାନେ
ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ କଥିତ ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।
୨୩ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ଉତ୍ସବ ସମୟରେ ସେ ଯିରୂଶାଲମରେ ଥିବାବେଳେ
ଅନେକେ ତାହାଙ୍କ ସାଧିତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମଗୁଡ଼ିକ * ଦେଖି ତାହାଙ୍କ ନାମରେ
୨୪ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ ନ କରି ସେମାନଙ୍କଠାରୁ
୨୫ ଆପଣାକୁ ପୃଥକ ରଖିଲେ, କାରଣ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜାଣୁଥିଲେ, ପୁଣି କେହି
ଯେ ମନୁଷ୍ୟ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ, ଏହା ତାହାଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ ନ
ଥିଲା, ଯେଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ଅନ୍ତରରେ କଅଣ ଅଛି, ତାହା ସେ ଆପେ ଜାଣୁଥିଲେ ।
୩ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନୀକଦୀମ ନାମକ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ, ସେ
୨ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଜଣେ ନେତା । ସେ ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ,† ଆପଣ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆଗତ ଗୁରୁ,
ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, କାରଣ ଆପଣ ଏହି ଯେଉଁ ସମସ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ *
କରୁଅଛନ୍ତି, ଈଶ୍ୱର ସାଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲେ ସେହିସବୁ କେହି କରିପାରେ
୩ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି,
ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଦେଖିପାରେ ନାହିଁ ।
୪ ନୀକଦୀମ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ କିପ୍ରକାର ଜନ୍ମ ହୋଇ-
ପାରେ ? ସେ କଅଣ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଆପଣା ମାତାର ଗର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କରି
୫ ଜନ୍ମ ହୋଇପାରେ ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି,
ଜଳ ଓ ଆତ୍ମାରୁ ଜନ୍ମ ନ ହେଲେ କେହି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି-
୬ ପାରେ ନାହିଁ । ମାଂସରୁ ଯାହା ଜାତ, ତାହା ମାଂସ ; ପୁଣି ଆତ୍ମାରୁ ଯାହା

* ମୂଳ ଭାଷାରେ—ଚିହ୍ନ ।   † ମୂଳ ଭାଷାରେ—ରବ୍ବି ।

ଜାତ, ତାହା ଆତ୍ମା । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଜନ୍ମିବାକୁ ହେବ ୭
ବୋଲି ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି, ଏଥିରେ ଚମତ୍କୃତ ହୁଅ ନାହିଁ । ବାୟୁ ଯେଉଁ ୮
ଦିଗରେ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେହି ଦିଗରେ ବହେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ତାହାର ଶବ୍ଦ
ଶୁଣିଥାଅ, କିନ୍ତୁ ତାହା କେଉଁଠାରୁ ଆସେ ପୁଣି କେଉଁଠାକୁ ଯାଏ, ତାହା
ଜାଣ ନାହିଁ ; ଆତ୍ମାଙ୍କଠାରୁ ଜାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲୋକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେହିପ୍ରକାର ।
ନୀକଦୀମ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଏହିସବୁ କିପରି ହୋଇପାରେ ? ଯୀଶୁ ୯,୧୦
ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଇସ୍ରାୟେଲର ଜଣେ ଗୁରୁ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା
କଅଣ ଏହିସବୁ ବୁଝୁ ନାହଁ ? ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ଆମ୍ଭେ- ୧୧
ମାନେ ଯାହା ଜାଣୁ, ତାହା କହୁଁ, ପୁଣି ଯାହା ଦେଖିଅଛୁଁ, ତାହା ବିଷୟରେ
ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଁ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହଁ ।
ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପାର୍ଥିବ ବିଷୟ କହିଲେ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ ନ କର, ୧୨
ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ବିଷୟ କହିଲେ କିପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ? ଆଉ ୧୩
ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କଲେ ତାହାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି
ସ୍ୱର୍ଗାରୋହଣ କରି ନାହିଁ । ପୁଣି ମୋଶା ଯେପ୍ରକାର ପ୍ରାନ୍ତରରେ ସର୍ପକୁ ୧୪
ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ସେହିପ୍ରକାର ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠା-
ଯିବେ ; ଯେପରି ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ୧୫
ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । କାରଣ ଈଶ୍ୱର ଜଗତକୁ ଏଡ଼େ ପ୍ରେମ କଲେ ଯେ ସେ ୧୬
ଆପଣା ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଦାନ କଲେ, ଯେପରି ଯେ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ
ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ଯେଣୁ ୧୭
ଜଗତର ବିଚାର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱର ଆପଣା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ
ନ କରି ଜଗତ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ
ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଯେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ବିଚା- ୧୮
ରିତ ହୁଏ ନାହିଁ ; ଯେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ସେ ବିଚାରିତ ହୋଇ ସାରି-
ଲାଣି । କାରଣ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ନାମରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି
ନାହିଁ । ଆଉ ସେହି ବିଚାର ଏହି, ଜଗତରେ ଜ୍ୟୋତିଃ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି, ୧୯
ଆଉ ଲୋକମାନେ ଜ୍ୟୋତିଃ ଅପେକ୍ଷା ବରଂ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଭଲ ପାଇଲେ,
ଯେଣୁ ସେମାନଙ୍କର କର୍ମସବୁ ମନ୍ଦ । କାରଣ ଯେ କେହି କୁକର୍ମ କରେ, ସେ ୨୦
ଜ୍ୟୋତିଃକୁ ଘୃଣା କରେ, ପୁଣି କାଳେ ତାହାର କର୍ମର ଦୋଷ ପ୍ରକାଶିତ
ହୁଏ, ଏଥିପାଇଁ ସେ ଜ୍ୟୋତିଃ ନିକଟକୁ ଆସେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେ କେହି ୨୧

ସତ୍ୟ ଆଚରଣ କରେ, ସେ ଜ୍ୟୋତିଃ ନିକଟକୁ ଆସେ, ଯେପରି ତାହାର
କର୍ମସବୁ ଈଶ୍ବରଙ୍କଠାରେ ସାଧିତ ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ।
୨୨ ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶକୁ ଗଲେ,
ଆଉ ସେସ୍ଥାନରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହି ବାପ୍ତିସ୍ମ * ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ ।
୨୩ ଯୋହନ ମଧ୍ୟ ଶାଲମ ନିକଟସ୍ଥ ଏନୋନରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ * ଦେଉଥିଲେ,
କାରଣ ସେସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ଜଳ ଥିଲା, ଆଉ ଲୋକେ ଆସି ବାପ୍ତିସ୍ମ *
୨୪ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ ; ଯେଣୁ ଯୋହନ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରାଗାରରେ ନିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ
୨୫ ନ ଥିଲେ । ସେଥିମଧ୍ୟରେ ଶୌଚବିଧି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ
୨୬ ପକ୍ଷରୁ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ସହିତ ବାଦାନୁବାଦ ଘଟିଲା । ଆଉ ସେମାନେ ଯୋହ-
ନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ †, ଯେ ଯର୍ଦ୍ଦନର ଅପର
ପାରିରେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, ଯାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି, ଦେଖନ୍ତୁ, ସେ ବାପ୍ତିସ୍ମ* ଦେଉଅଛନ୍ତି ଓ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ
୨୭ ଯାଉଅଛନ୍ତି । ଯୋହନ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସ୍ବର୍ଗରୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ନ ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ
୨୮ କିଛି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ
ଆଗରେ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଅଛି, ଏହା ମୁଁ କହିଥିଲି ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ
୨୯ ନିଜେ ମୋହର ସାକ୍ଷୀ । ଯେ କନ୍ୟା ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି, ସେ ବର, କିନ୍ତୁ
ବରଙ୍କ ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁ ଠିଆ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ କଥା ଶୁଣେ, ସେ ବରଙ୍କ ସ୍ବର
ସକାଶେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ ହୁଏ । ଅତଏବ ମୋହର ଏହି ଆନନ୍ଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ
୩୦ ହୋଇଅଛି । ତାହାଙ୍କୁ ଅବଶ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାକୁ ହେବ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ହ୍ରାସ
୩୧ ହେବାକୁ ହେବ । ଯେ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ବରୁ ଆଗମନ କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ;
ଯେ ପୃଥିବୀରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ସେ ପାର୍ଥିବ, ଆଉ ସେ ପାର୍ଥିବ କଥା କହେ ; ଯେ
୩୨ ସ୍ବର୍ଗରୁ ଆଗମନ କରନ୍ତି, ସେ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ସେ ଯାହା ଦେଖିଅଛନ୍ତି
ଓ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ
୩୩ କେହି ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ । ଯେ ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛି,
ଈଶ୍ବର ଯେ ସତ୍ୟ, ଏହା ସେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କ କରିଅଛି । କାରଣ ଈଶ୍ବର ଯାହାଙ୍କୁ
୩୪ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି, ସେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କହନ୍ତି, ଯେଣୁ ସେ ପରିମିତ
୩୫ ଭାବରେ ଆତ୍ମା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ‡ । ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ପୁଣି ସମସ୍ତ

* ଅର୍ଥାତ୍ ଡୁବନ ।   † ମୂଳ ଭାଷାରେ—ରବ୍ବୀ ।

‡ (ବା) ଯେଣୁ ଆତ୍ମା ପରିମିତ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ନାହିଁ ।

ବିଷୟ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି । ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ୩୬
କରେ, ସେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି, ମାତ୍ର ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଅମାନ୍ୟ
କରେ, ସେ ଜୀବନ ଦେଖିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର
ହୋଇ ରହିଥାଏ ।

ଯୀଶୁ ଯେ ଯୋହନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଶିଷ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି ଓ ବାପ୍ତିସ୍ମ* ୪
ଦେଉଅଛନ୍ତି (ଯଦ୍ୟପି ଯୀଶୁ ଆପେ ବାପ୍ତିସ୍ମ * ଦେଉ ନ ଥିଲେ, ମାତ୍ର ୧,୨
ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଦେଉଥିଲେ), ଏହା ଫାରୂଶୀମାନେ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି ବୋଲି
ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଜାଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଯିହୂଦା ପ୍ରଦେଶ ପରି- ୩
ତ୍ୟାଗ କରି ପୁନର୍ବାର ଗାଲିଲୀକି ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଶମିରୋଣ ମଧ୍ୟଦେଇ ୪
ତାହାଙ୍କୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିଲା, ତେଣୁ ସେ ଯାଇ ଯାକୁବ ଆପଣା ପୁତ୍ର ଯୋସେଫଙ୍କୁ ୫
ଯେଉଁ ଭୂମିଖଣ୍ଡିକ ଦାନ କରିଥିଲେ, ସେଥିର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ସୁଖାର ନାମକ
ଶମିରୋଣର ଗୋଟିଏ ନଗରରେ ପହଞ୍ଚିଲେ ; ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯାକୁବଙ୍କ ୬
କୂପ ଥିଲା । ଅତଏବ ଯୀଶୁ ପଥଶ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେହି କୂପ ନିକଟରେ
ବସିପଡ଼ିଲେ । ସେତେବେଳେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପ୍ରାୟ ଛଅଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା । ଆଉ ୭
ଜଣେ ଶମିରୋଣୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ପାଣି କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଲା । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ
କହିଲେ, ମୋତେ ପିଇବାକୁ ଦିଅ । କାରଣ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ଖାଦ୍ୟ ୮
କିଣିବା ନିମନ୍ତେ ନଗରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେଥିରେ ଶମିରୋଣୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ୯
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ଆପଣ ଜଣେ ଯିହୂଦୀ ହୋଇ କିପରି ଶମିରୋଣୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ
ଯେ ମୁଁ, ମୋ ହାତରୁ ପିଇବାକୁ ମାଗୁଅଛନ୍ତି ? କାରଣ ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କ
ସହିତ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ବ୍ୟବହାର ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ୧୦
ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାନ ଓ ମୋତେ ପିଇବାକୁ ଦିଅ ବୋଲି ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛନ୍ତି, ସେ
କିଏ, ଏହା ଯେବେ ଜାଣିଥାଆନ୍ତ, ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ମାଗିଥାଆନ୍ତ,
ଆଉ ସେ ତୁମ୍ଭକୁ ଜୀବନ୍ତ ଜଳ ଦେଇଥାଆନ୍ତେ । ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ତାହାଙ୍କୁ ୧୧
କହିଲା, ମହାଶୟ, ଜଳ କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ପାତ୍ର
ନାହିଁ, ପୁଣି କୂଅ ତ ଗଭୀର ; ତେବେ ଆପଣ କେଉଁଠାରୁ ସେହି ଜୀବନ୍ତ ଜଳ
ପାଇଅଛନ୍ତି ? ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପିତୃପୁରୁଷ ଯାକୁବ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ୧୨
କୂଅ ଦେଇଥିଲେ, ଆଉ ଆପେ ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ପଶୁପଲ ଏଥିରୁ
ପାନ କରିଥିଲେ, ତାହାଙ୍କଠାରୁ କି ଆପଣ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ୧୩

* ଅର୍ଥାତ୍ ଡୁବନ ।

କହିଲେ, ଯେ କେହି ଏହି ଜଳ ପାନ କରେ, ସେ ପୁନର୍ବାର ତୃଷିତ ହେବ ;
୧୪ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେଉଁ ଜଳ ଦେବି, ତାହା ଯେ କେହି ପାନ କରିବ, ସେ
କେବେହେଁ ତୃଷାର୍ତ୍ତ ହେବ ନାହିଁ ; ବରଂ ମୁଁ ତାହାକୁ ଯେଉଁ ଜଳ ଦେବି,
ତାହା ଅନନ୍ତ ଜୀବନଦାୟକ ଜଳର ନିର୍ଝରସ୍ୱରୂପ ତାହାଠାରେ ଉଚ୍ଛୁଳି
୧୫ ଉଠୁଥିବ । ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମହାଶୟ, ମୋତେ ଯେପରି
ଶୋଷ ନ ଲାଗେ ପୁଣି ପାଣି କାଢ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଏତେ ବାଟ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ
୧୬ ନ ପଡ଼େ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ମୋତେ ସେହି ଜଳ ଦିଅନ୍ତୁ । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ,
ଯାଅ, ତୁମ୍ଭ ସ୍ୱାମୀକୁ ଡାକି ଏଠାକୁ ଆସ । ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର
୧୭ ଦେଲା, ମୋର ସ୍ୱାମୀ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ମୋହର
୧୮ ସ୍ୱାମୀ ନାହିଁ, ଏହା ତ ଠିକ୍ କହିଲ ; କାରଣ ତୁମ୍ଭର ପାଞ୍ଚ ସ୍ୱାମୀ ଥିଲେ ;
ଆଉ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମ୍ଭ ପାଖରେ ଯେ ଅଛି, ସେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ୱାମୀ ନୁହେଁ ; ଏହା
୧୯ ସତ୍ୟ କହୁଅଛ । ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମହାଶୟ, ଆପଣ ଯେ ଜଣେ
୨୦ ଭାବବାଦୀ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣିପାରୁଅଛି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତୃପୁରୁଷମାନେ ଏହି
ପର୍ବତରେ ଉପାସନା କଲେ ; ଆଉ ଆପଣମାନେ କହୁଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁ
୨୧ ସ୍ଥାନରେ ଉପାସନା କରିବା ଉଚିତ, ତାହା ଯିରୂଶାଲମରେ ଅଛି । ଯୀଶୁ
ତାହାକୁ କହିଲେ, ଅଗୋ ନାରି, ମୋ କଥା ବିଶ୍ୱାସ କର, ଯେଉଁ
ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପର୍ବତରେ କିମ୍ବା ଯିରୂଶାଲମରେ ପିତାଙ୍କର
୨୨ ଉପାସନା କରିବ ନାହିଁ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି । ଯାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଜାଣ ନାହିଁ, ତାହା ଉପାସନା କରୁଥାଅ ; ଯାହାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ,
ତାହାଙ୍କୁ ଉପାସନା କରୁଥାଉଁ ; କାରଣ ପରିତ୍ରାଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
୨୩ ଆସେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସତ୍ୟ ଉପାସକମାନେ ଆତ୍ମାରେ ଓ
ସତ୍ୟରେ ପିତାଙ୍କର ଉପାସନା କରିବେ, ସେପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି ପୁଣି
ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା ଉପସ୍ଥିତ ; କାରଣ ପିତା ଏହିପ୍ରକାର ଉପାସକ ଚାହାନ୍ତି ।
୨୪ ଈଶ୍ୱର ଆତ୍ମା, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କର ଉପାସନା କରନ୍ତି, ଆତ୍ମାରେ
୨୫ ଓ ସତ୍ୟରେ ଉପାସନା କରିବା ସେମାନଙ୍କର ଉଚିତ । ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟି
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲା, ମଶୀହ, ଯାହାଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହନ୍ତି, ସେ ଆସୁଅଛନ୍ତି
ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣେ ; ଯେତେବେଳେ ସେ ଆସିବେ, ସେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
୨୬ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜଣାଇବେ । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ସହିତ
୨୭ କଥା କହୁଅଛି ଯେ ମୁଁ, ମୁଁ ସେହି ଅଟେ । ଏପରି ସମୟରେ ତାହାଙ୍କର

ଶିଷ୍ୟମାନେ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିବା
ଦେଖି ଚମତ୍କୃତ ହେଲେ, ତଥାପି ଆପଣ କଅଣ ଚାହାନ୍ତି, କିମ୍ବା କାହିଁକି
ତାହା ସାଙ୍ଗରେ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି, ଏହା କେହି ପଚାରିଲେ ନାହିଁ ।
ସେଥିରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀ ଆପଣା ଜଳପାତ୍ର ଥୋଇଦେଇ ନଗରକୁ ୨୮
ଯାଇ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ଆସ, ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖିବ, ମୁଁ ଯାହା ଯାହା ୨୯
କରିଅଛି, ସେହିସବୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ; ସେ କେଜାଣି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେବେ
ପରା ? ଏଥିରେ ଲୋକେ ନଗରରୁ ବାହାରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବାକୁ ୩୦
ଲାଗିଲେ । ଇତିମଧ୍ୟରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଲେ, ୩୧
ହେ ଗୁରୁ ଭୋଜନ କରିବା ହେଉନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୩୨
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟ ବିଷୟ ଜାଣ ନାହିଁ, ଭୋଜନ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ମୋହର ଏପରି ଖାଦ୍ୟ ଅଛି । ତେଣୁ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରସ୍ପର ୩୩
କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଆଣି ଦେଇଛି ପରା ?
ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସାଧନ ୩୪
କରିବା ଓ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବା, ଏହାହିଁ ମୋହର ଖାଦ୍ୟ ।
ଶସ୍ୟ କାଟିବାକୁ ଆହୁରି ଚାରିମାସ ଅଛି, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ କହୁ ୩୫
ନାହିଁ ? ଦେଖ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, କ୍ଷେତଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ
କର; ସେହିସବୁ କଟାଯିବା ନିମନ୍ତେ ପାଚିଗଲାଣି । ଏବେ ସୁଦ୍ଧା କଟାଳି ୩୬
ମୂଲ ପାଉଅଛି ଓ ଅନନ୍ତଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ଫଳ ସଂଗ୍ରହ କରୁଅଛି; ଯେପରି
ବୁଣାଳି ଓ କଟାଳି ଉଭୟ ମିଳି ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି । କାରଣ ଜଣେ ୩୭
ବୁଣେ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣ କାଟେ, ଏହି କଥା ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସତ୍ୟ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ୩୮
ଯାହା ନିମନ୍ତେ ପରିଶ୍ରମ କରି ନାହିଁ, ତାହା କାଟିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲି ; ଅନ୍ୟମାନେ ପରିଶ୍ରମ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ସେମାନଙ୍କ ପରିଶ୍ରମର ଫଳ ପାଉଅଛ । ମୁଁ ଯାହା ଯାହା କରିଅଛି, ୩୯
ସେହିସବୁ ସେ ମୋତେ କହିଲେ ବୋଲି ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ-
ଥିଲା, ତାହାର କଥା ହେତୁ ସେହି ନଗରର ଶମିରୋଣୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଅନେକେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ । ଅତଏବ ସେହି ଶମିରୋଣୀୟ- ୪୦
ମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ
ଅନୁରୋଧ କଲେ, ଆଉ ସେ ଦୁଇ ଦିନ ସେ ସ୍ଥାନରେ ରହିଲେ । ପୁଣି ୪୧
ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ହେତୁ ଆହୁରି ଅନେକ ଲୋକ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ; ଆଉ

୪୨ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ କହିଲେ, ଏବେ ତୁମ୍ଭ କଥା ହେତୁ
ଆମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହୁଁ, କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜେ ନିଜେ
ଶୁଣିଅଛୁଁ, ପୁଣି ଏ ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଗତର ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ
ଜାଣୁଅଛୁଁ ।
୪୩ ସେହି ଦୁଇଦିନ ପରେ ସେ ସେଠାରୁ ବାହାରି ଗାଲିଲୀକି ଗଲେ ।
୪୪ କାରଣ ଭାବବାଦୀ ସ୍ୱଦେଶରେ ଆଦର ପାଏ ନାହିଁ ବୋଲି ଯୀଶୁ ଆପେ
୪୫ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ । ପୁଣି ସେ ଗାଲିଲୀକି ଆସନ୍ତେ, ପର୍ବ ସମୟରେ ସେ ଯିରୂ-
ଶାଲମରେ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଦେଖିଥିବାରୁ ଗାଲିଲୀୟ-
ମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପର୍ବକୁ ଯାଇଥିଲେ ।
୪୬ ଏଥିମଧ୍ୟରେ ଗାଲିଲୀର ଯେଉଁ କାନା ନଗରରେ ସେ ଜଳକୁ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ
କରିଥିଲେ, ସେସ୍ଥାନକୁ ସେ ପୁନର୍ବାର ଗଲେ । ଆଉ ଜଣେ ରାଜକର୍ମଚାରୀ
୪୭ ଥିଲେ, ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ର କଫର୍ନାହୂମରେ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲା । ଯୀଶୁ ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେ-
ଶରୁ ଗାଲିଲୀକି ବାହାରି ଆସିଅଛନ୍ତି, ଏହା ଶୁଣି ସେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଯାଇ ସେ ଯେପରି ଆସି ତାହାଙ୍କ ପୁତ୍ରକୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କୁ
୪୮ ଅନୁରୋଧ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କାରଣ ସେ ମୃତବତ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିରେ
ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଚିହ୍ନ ଓ ଅଦ୍ଭୁତ କର୍ମମାନ ନ ଦେଖିଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
୪୯ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ନାହିଁ । ରାଜକର୍ମଚାରୀ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ,
୫୦ ହେ ପ୍ରଭୁ, ମୋହର ପିଲାଟି ମରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆସନ୍ତୁ । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯାଅ,
ତୁମ୍ଭର ପୁଅ ବଞ୍ଚିଲାଣି । ଯୀଶୁ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କି ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଲେ, ସେ
୫୧ ତାହା ବିଶ୍ୱାସ କରି ବାହାରିଗଲେ । ପୁଣି ସେ ଯାଉଁ ଯାଉଁ ତାହାଙ୍କ ଦାସମାନେ
୫୨ ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟି ତାହାଙ୍କର ପୁତ୍ର ବଞ୍ଚିଲାଣି ବୋଲି କହିଲେ । ତେଣୁ କେଉଁ
ଦଣ୍ଡରେ ତାହାର ଉପଶମ ହେଲା, ତାହା ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ।
ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, କାଲି ସାତଟାବେଳେ ତାହାକୁ
୫୩ ଜ୍ୱର ଛାଡ଼ିଗଲା । ଏଥିରେ ପିତା ବୁଝିଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଦଣ୍ଡରେ ତୁମ୍ଭର
ପୁତ୍ର ବଞ୍ଚିଲାଣି ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଠିକ୍ ସେହି ଦଣ୍ଡରେ ଏହା
ଘଟିଥିଲା । ଆଉ ସେ ଆପେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସମସ୍ତ ପରିବାର ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।
ଯିହୁଦାରୁ ପୁନର୍ବାର ଗାଲିଲୀକି ଆସି ଯୀଶୁ ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ *
ସାଧନ କଲେ ।

* ମୂଳ ଭାଷାରେ—ଚିହ୍ନ ।

ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପର୍ବ ପଡ଼ିଲା, ଆଉ ଯୀଶୁ ୫
ଯିରୂଶାଲମକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ଯିରୂଶାଲମର ମେଷଦ୍ୱାର ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ
ପୁଷ୍କରିଣୀ ଅଛି । ଏବ୍ରୀ ଭାଷାରେ ତାହାକୁ ବେଥେସ୍ଦା ବୋଲି କହନ୍ତି, ୨
ତାହାର ପାଞ୍ଚୋଟି ମଣ୍ଡପ । ସେଗୁଡ଼ିକରେ ଅନେକ ଅନେକ ପୀଡ଼ିତ, ଅନ୍ଧ, ୩
ଖଞ୍ଜ ଓ ଶୁଷ୍କାଙ୍ଗ ପଡ଼ି ରହୁଥିଲେ । [ସେମାନେ ଜଳ ସଞ୍ଚଳନ ଅପେକ୍ଷାରେ
ରହୁଥିଲେ ; କାରଣ କୌଣସି କୌଣସି ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜଣେ ଦୂତ ୪
ପୁଷ୍କରିଣୀରେ ଅବତରଣ କରି ଜଳ କମ୍ପାଉଥିଲେ, ଆଉ ଜଳ କମ୍ପିଲା
ପରେ ଯେକେହି ପ୍ରଥମରେ ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲା, ସେ ଯେକୌଣସି
ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ସୁସ୍ଥ ହେଉଥିଲା ।] ସେଠାରେ ୫
ଅଠତିରିଶ ବର୍ଷାବଧି ରୋଗଗ୍ରସ୍ତ ଜଣେ ଲୋକ ଥିଲା । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ପଡ଼ି- ୬
ରହିଥିବା ଦେଖି ଓ ବହୁକାଳର ରୋଗୀ ବୋଲି ଜାଣି ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ,
ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ସୁସ୍ଥ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ରୋଗୀଟି ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ୭
ଦେଲା, ମହାଶୟ, ଜଳ କମ୍ପିବା ସମୟରେ ମୋତେ ପୋଖରୀ ଭିତରକୁ
ଘେନିଯିବା ପାଇଁ ମୋର କେହି ନାହିଁ ; ଆଉ ମୁଁ ଯାଉଁ ଯାଉଁ ଅନ୍ୟ ଜଣେ
ମୋ ଆଗରୁ ପଶିଯାଏ । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଉଠ, ତୁମ୍ଭର ଖଟିଆ ୮
ଘେନି ଚାଲ । ସେହିକ୍ଷଣି ସେ ଲୋକଟି ସୁସ୍ଥ ହେଲା ଓ ଆପଣାର ଖଟିଆ ଘେନି ୯
ଚାଲିବାକୁ ଲାଗିଲା । ସେଦିନ ବିଶ୍ରାମବାର ଥିଲା । ଅତଏବ ଯିହୂଦୀ- ୧୦
ମାନେ ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବା ଲୋକକୁ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଜି ବିଶ୍ରାମବାର,
ଖଟିଆ ବହି ନେଇଯିବା ତୁମ୍ଭର ବିଧିସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ୧୧
ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଯେ ମୋତେ ସୁସ୍ଥ କଲେ, ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭର
ଖଟିଆ ଘେନି ଚାଲ । ସେମାନେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭର ଖଟିଆ ଘେନି ୧୨
ଚାଲ ବୋଲି ଯେ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲା, ସେ ଲୋକ କିଏ ? କିନ୍ତୁ ସେ କିଏ, ତାହା ୧୩
ସେହି ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିବା ଲୋକ ଜାଣି ନ ଥିଲା, କାରଣ ସେସ୍ଥାନରେ ବହୁତ
ଲୋକ ଥିବାରୁ ଯୀଶୁ ଅଗୋଚରରେ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । ଏହାପରେ ଯୀଶୁ ୧୪
ମନ୍ଦିରରେ ତାହାର ଦେଖା ପାଇ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭେ ସୁସ୍ଥ
ହୋଇଅଛ, ଆଉ ପାପ କର ନାହିଁ; ଯେପରି ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶା ନ
ଘଟେ । ସେହି ଲୋକ ଚାଲିଯାଇ ଯେ ତାହାକୁ ସୁସ୍ଥ କରିଥିଲେ, ସେ ଯୀଶୁ ୧୫
ବୋଲି ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲା । ତେଣୁ ଯୀଶୁ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଏହା କରୁ- ୧୬
ଥିବାରୁ ଯିହୂଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ତାଡ଼ନା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ମାତ୍ର ସେ ୧୭

ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋହର ପିତା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛନ୍ତି,
୧୮ ଅଉ ମୁଁ ମଧ୍ୟ କରୁଅଛି । ଏହି କାରଣରୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଯେଣୁ ସେ ଯେ ବିଶ୍ରାମ-
ବାର ଲଙ୍ଘନ କରୁଥିଲେ, କେବଳ ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆପଣା
୧୯ ପିତା ବୋଲି କହି ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସମାନ କରୁଥିଲେ । ତେଣୁ
ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି,
ପୁତ୍ର ପିତାଙ୍କୁ ଯାହା କରୁଥିବା ଦେଖନ୍ତି, ତାହା ଛଡ଼ା ସେ ଆପଣାରୁ କିଛିହିଁ
କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କାରଣ ସେ ଯାହା ଯାହା କରନ୍ତି ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେହିସବୁ
୨୦ ସେପ୍ରକାରେ କରନ୍ତି । କାରଣ ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରନ୍ତି, ପୁଣି ଆପେ ଯାହା
ଯାହା କରନ୍ତି, ସେହିସବୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖାନ୍ତି, ଅଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି
ଚମତ୍କୃତ ହୁଅ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଏହାଠାରୁ ଆହୁରି ମହତ୍ ମହତ୍
୨୧ କର୍ମ ଦେଖାଇବେ । ଯେଣୁ ପିତା ଯେପ୍ରକାରେ ମୃତମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପନ କରି
ସଜୀବ କରନ୍ତି, ସେହିପ୍ରକାରେ ପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ଯାହା ଯାହାକୁ ଇଚ୍ଛା, ସେମାନଙ୍କୁ
୨୨ ସଜୀବ କରନ୍ତି । ପୁଣି ପିତା ମଧ୍ୟ କାହାର ବିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ, ମାତ୍ର
୨୩ ସମସ୍ତେ ପିତାଙ୍କୁ ଯେଉଁପ୍ରକାରେ ସମାଦର କରନ୍ତି, ସେହିପ୍ରକାରେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ
ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସମାଦର କରିବେ, ସେଥିନିମନ୍ତେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଚାର କରି-
ବାର ଅଧିକାର ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଯେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ସମାଦର କରେ ନାହିଁ, ସେ
୨୪ ତାହାଙ୍କର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମାଦର କରେ ନାହିଁ । ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ
ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ମୋହର ପ୍ରେରଣ-
କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି, ପୁଣି ସେ
ବିଚାରିତ ନ ହୋଇ ବରଂ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଜୀବନରେ ପ୍ରବେଶ
୨୫ କରିଅଛି । ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେଉଁ ସମୟରେ ମୃତ-
ମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ପୁତ୍ରଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିବେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିବେ,
ସେମାନେ ସଜୀବ ହେବେ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି, ପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁଦ୍ଧା
୨୬ ଉପସ୍ଥିତ । କାରଣ ପିତା ଯେପରି ସ୍ୱୟଂଜୀବୀ, ସେହିପରି ସେ ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
୨୭ ସ୍ୱୟଂଜୀବୀ ହେବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି; ଅଉ ସେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ହେବାରୁ ସେ
୨୮ ତାହାଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବାର ଅଧିକାର ଦେଲେ । ଏଥିରେ ଚମତ୍କୃତ ହୁଅ
ନାହିଁ, କାରଣ ଯେଉଁ ସମୟରେ ସମାଧିସ୍ଥ ସମସ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିବେ
୨୯ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ସତ୍କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜୀବନର ପୁନରୁତ୍ଥାନ

ନିମନ୍ତେ ଓ ଯେଉଁମାନେ ଅସତ୍‌କର୍ମ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଦଣ୍ଡର ପୁନରୁ-
ତ୍ଥାନ ନିମନ୍ତେ ବାହାର ହୋଇ ଆସିବେ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି । ମୁଁ ୩୦
ଆପଣାରୁ କିଛି କରିପାରେ ନାହିଁ ; ମୁଁ ଯେପରି ଶୁଣେ, ସେହିପରି ବିଚାର
କରେଁ, ଆଉ ମୋହର ବିଚାର ଯଥାର୍ଥ, କାରଣ ମୁଁ ଆପଣାର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ
କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନ କରି ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରି-
ବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେଁ । ଯଦି ମୁଁ ନିଜ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏଁ, ତାହା ହେଲେ ୩୧
ମୋହର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେ । ମୋ ବିଷୟରେ ଯେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି, ସେ ୩୨
ଆଉ ଜଣେ, ପୁଣି ମୋ ବିଷୟରେ ତାହାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ସତ୍ୟ, ତାହା ମୁଁ
ଜାଣେ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଲୋକ ପଠାଇଅଛ ଓ ସେ ୩୩
ସତ୍ୟ ସପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟଠାରୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ୩୪
କରେ ନାହିଁ, ବରଞ୍ଚ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପରିତ୍ରାଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ସେଥିପାଇଁ
ଏହିସବୁ କହୁଅଛି । ସେ ଜ୍ୱଳନ୍ତ ଓ ତେଜୋମୟ ପ୍ରଦୀପ ଥିଲେ, ଆଉ ୩୫
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଳ୍ପକାଳ ତାହାଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିଃରେ ଉଲ୍ଲାସ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ଇଚ୍ଛୁକ ହେଲ । କିନ୍ତୁ ଯୋହନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ମୋହର ଗୁରୁତର ସାକ୍ଷ୍ୟ ୩୬
ଅଛି, କାରଣ ପିତା ମୋତେ ଯେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି,
ଯେ ସମସ୍ତ କର୍ମ ମୁଁ କରୁଅଛି, ପିତା ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି
ସେହିସବୁ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି । ଆଉ ଯେଉଁ ପିତା ମୋତେ ୩୭
ପ୍ରେରଣ କଲେ, ସେ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେମାନେ
କେବେହେଁ ତାହାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣି ନାହିଁ ବା ତାହାଙ୍କର ଆକାର ଦେଖି
ନାହିଁ, ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ସ୍ଥାନ ପାଇ ନାହିଁ, ୩୮
କାରଣ ସେ ଯାହାଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ
ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଅଛ, କାରଣ ସେଥିରେ ୩୯
ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛ ବୋଲି ମନେ କରୁଅଛ ; ଆଉ ସେହି ଧର୍ମ-
ଶାସ୍ତ୍ର ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ୪୦
ହେବା ନିମନ୍ତେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ମନୁଷ୍ୟ- ୪୧
ମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୌରବ ଗ୍ରହଣ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜାଣି- ୪୨
ଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ନାହିଁ । ମୁଁ ମୋର ପିତାଙ୍କ ୪୩
ନାମରେ ଆସିଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରୁ ନାହିଁ ;
ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଯଦି ନିଜ ନାମରେ ଆସିବ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ

୪୪ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ କିପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିପାର ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ
ପରସ୍ପରଠାରୁ ଗୌରବ ଗ୍ରହଣ କରୁଅଛ, ପୁଣି ଏକମାତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ
୪୫ ଯେଉଁ ଗୌରବ, ତାହା ପାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯେ ପିତାଙ୍କ
ସମ୍ମୁଖରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରିବି, ଏହା ମନେ କର
ନାହିଁ ; ଯେଉଁ ମୋଶାଙ୍କଠାରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଭରସା ରଖିଅଛ, ସେ ତୁମ୍ଭ-
୪୬ ମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରୁଅଛନ୍ତି । କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି
ମୋଶାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତ, ତେବେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତ, ଯେଣୁ ସେ
୪୭ ମୋ ବିଷୟରେ ଲେଖିଅଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି ତାହାଙ୍କ ଲିଖିତ
ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ, ତେବେ କିପରି ମୋହର ବାକ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ ?

୬ ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀ ସମୁଦ୍ରର ଅର୍ଥାତ୍ ତିବିରିଆ ସମୁଦ୍ରର
୨ ପାରିକି ଗଲେ । ଆଉ ସେ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯେ ଯେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ *
କରୁଥିଲେ, ସେହିସବୁ ଦେଖି ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ତାହାଙ୍କ ପଶ୍ଚାଦ୍‌ଗମନ
୩ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଯାଇ ଆପଣା
୪ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେଠାରେ ବସିଲେ । ସେତେବେଳେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର
୫ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଥିଲା । ପୁଣି ଯୀଶୁ ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରି ବହୁସଂଖ୍ୟକ
ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆସିବା ଦେଖି ଫିଲିପ୍ପଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏମାନଙ୍କର
୬ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେମାନେ କେଉଁଠାରୁ ରୋଟୀ କିଣିବା ? କିନ୍ତୁ ସେ
ତାହାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ସେ କଅଣ
୭ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ତାହା ସେ ନିଜେ ଜାଣିଥିଲେ । ଫିଲିପ୍ପ ତାହାଙ୍କୁ
ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣ ଟିକିଏ ଟିକିଏ ପାଇବାପାଇଁ ଏମାନଙ୍କ
୮ ନିମନ୍ତେ ଶହେ ଟଙ୍କାର ରୋଟୀ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କର ଭ୍ରାତା
ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ନାମକ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ,
୯ ଏଠାରେ ଜଣେ ବାଳକ ଅଛି, ତାହା ପାଖରେ ଯବର ପାଞ୍ଚୋଟି ରୋଟୀ ଓ
ଦୁଇଟି ଭଜା ମାଛ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ଏତେ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା କଅଣ ହେବ ?
୧୦ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବସାଅ । ସେସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ଘାସ ଥିଲା ।
୧୧ ତେଣୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରାୟ ପାଞ୍ଚ ହଜାର ପୁରୁଷ ବସିଲେ । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ
ସେହି ରୋଟୀ ଘେନି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇ ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାହା ବାଣ୍ଟି-
ଦେଲେ, ସେହି ପ୍ରକାରେ ମାଛ ମଧ୍ୟ ବାଣ୍ଟିଦେଲେ, ସେମାନେ ଯେତେ

* ମୂଳ ଭାଷାରେ—ଚିହ୍ନ ।

ଚାହିଁଲେ, ସେତେ ଦେଲେ । ଆଉ ସେମାନେ ପରିତୃପ୍ତ ହୁଅନ୍ତେ ସେ ୧୨
ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେପରି କିଛି ନଷ୍ଟ ନ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ
ବଳିଥିବା ଭଙ୍ଗା ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ଏକାଠି କର । ସେଥିରେ ସେମାନେ ସେହିସବୁ ୧୩
ଏକାଠି କଲେ, ପୁଣି ଲୋକମାନଙ୍କର ଖାଇବା ପରେ ଯବର ସେହି ପାଞ୍ଚ-
ରୋଟୀରୁ ଯେଉଁ ଭଙ୍ଗା ଖଣ୍ଡଗୁଡ଼ିକ ବଳିଥିଲା, ସେଥିରେ ସେମାନେ ବାର
ଟୋକାଇ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ତେଣୁ ଲୋକମାନେ ତାହାଙ୍କ କୃତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ * ୧୪
ଦେଖି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଜଗତକୁ ଯେଉଁ ଭାବବାଦୀଙ୍କର ଆସିବାର ଥିଲା,
ଏ ନିଶ୍ଚୟ ସେହି । ଅତଏବ ସେମାନେ ଆସି ରାଜା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେ ୧୫
ତାହାଙ୍କୁ ବଳପୂର୍ବକ ଧରିବାକୁ ଉଦ୍ୟତ ଅଛନ୍ତି, ଏହା ଜାଣି ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର
ଅନ୍ତର ହୋଇ ଏକାକୀ ପର୍ବତକୁ ବାହାରିଗଲେ ।

ସନ୍ଧ୍ୟା ହୁଅନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସମୁଦ୍ରକୂଳକୁ ଗଲେ ଓ ୧୬
ନୌକାରେ ଚଢ଼ି ସମୁଦ୍ର ସେପାରିସ୍ଥ କଫର୍ନାହୂମ ଆଡ଼କୁ ଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।
ଅନ୍ଧକାର ହୋଇଗଲା, ପୁଣି ଯୀଶୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ନ ୧୭
ଥିଲେ, ଆଉ ପ୍ରବଳ ପବନ ବହୁଥିବାରୁ ସମୁଦ୍ରରେ ଲହଡ଼ି ଉଠୁଥିଲା । ଇତି- ୧୮
ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ପ୍ରାୟ ଦେଢ଼ ବା ଦୁଇ କୋଶ ବାହିଯାଆନ୍ତେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ୧୯
ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଚାଲି ନୌକା ନିକଟକୁ ଆସୁଥିବା ଦେଖି ଭୀତ ହେଲେ ।
କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏ ତ ମୁଁ, ଭୟ କର ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେମାନେ ୨୦,
ତାହାଙ୍କୁ ନୌକାରେ ନେବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହେଲେ, ପୁଣି ସେମାନେ ଯେଉଁ ୨୧
ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲେ, ନୌକାଟି ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ † ସେହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲା ।

ସେ ସ୍ଥାନରେ ଗୋଟିଏ ନୌକା ଭିନ୍ନ ଯେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନୌକା ୨୨
ନ ଥିଲା, ଆଉ ସେଥିରେ ଯେ ଯୀଶୁ ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଇ ନ
ଥିଲେ, ମାତ୍ର କେବଳ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯାଇଥିଲେ, ଏହା ଯେଉଁ
ଲୋକମାନେ ତହିଁଆରଦିନ ସମୁଦ୍ର ସେପାରିରେ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ,
ସେମାନେ ଦେଖିଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲା ଉତ୍ତାରେ ସେମାନେ ୨୩
ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ରୋଟୀ ଭୋଜନ କରିଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନ ନିକଟକୁ
ତିବିରିଆରୁ ଆଉ କେତେକ ନୌକା ଆସିଲା ; ଅତଏବ ଯୀଶୁ କିମ୍ବା ତାହାଙ୍କ ୨୪
ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେ ସେଠାରେ ନାହାନ୍ତି, ଏହା ଯେତେବେଳେ ଲୋକସମୂହ
ଦେଖିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ସେହିସବୁ ନୌକାରେ ଚଢ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କ

* ମୂଳ ଭାଷାରେ—ଚିହ୍ନ ।
† (ବା) ହଲଶକ୍ତିରେ ।

୫୨ ଏଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ପରସ୍ପର ବାଗ୍‌ଯୁଦ୍ଧ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ,
୫୩ ଏ କିପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ମାଂସ ଖାଇବାକୁ ଦେଇପାରେ ? ସେଥିରେ
ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମନୁଷ୍ୟ-
ପୁତ୍ରଙ୍କର ମାଂସ ଭୋଜନ ନ କଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ରକ୍ତ ପାନ ନ କଲେ,
୫୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଜୀବନ ନାହିଁ । ଯେ ମୋହର ମାଂସ ଭୋଜନ କରେ ଓ
ମୋହର ରକ୍ତ ପାନ କରେ, ସେ ଅନନ୍ତଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଆଉ ମୁଁ
୫୫ ଶେଷ ଦିନରେ ତାହାକୁ ଉତ୍ଥାପନ କରିବି । କାରଣ ମୋହର ମାଂସ ପ୍ରକୃତ
୫୬ ଖାଦ୍ୟ ଓ ମୋହର ରକ୍ତ ପ୍ରକୃତ ପେୟ । ଯେ ମୋହର ମାଂସ ଭୋଜନ
କରେ ଓ ମୋହର ରକ୍ତ ପାନ କରେ, ସେ ମୋଠାରେ ରହେ ଓ ମୁଁ
୫୭ ତାହାଠାରେ ରହେଁ । ଜୀବନ୍ତ ପିତା ଯେପରି ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଓ ମୁଁ
ପିତାଙ୍କ ହେତୁରୁ ଜୀବିତ ଥାଏଁ, ସେହିପରି ଯେ ମୋତେ ଭୋଜନ କରେ,
୫୮ ସେ ମଧ୍ୟ ମୋ ହେତୁ ଜୀବିତ ରହିବ । ଯେଉଁ ଆହାର ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ
କରିଅଛି, ତାହା ଏହି ; ପିତୃପୁରୁଷ ଯେପରି ଭୋଜନ କରି ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ
କଲେ, ସେ ପ୍ରକାର ନୁହେଁ ; ଯେ ଏହି ଆହାର ଭୋଜନ କରେ,
୫୯ ସେ ଅନନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିବ । ସେ କଫର୍ନାହୂମର ଗୋଟିଏ
ସମାଜଗୃହରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ସମୟରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ ।
୬୦ ଅତଏବ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଏହା ଶୁଣି କହିଲେ,
୬୧ ଏ ଘୃଣାଜନକ କଥା, କିଏ ଏହା * ଶୁଣି ପାରେ ? କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ, ତାହାଙ୍କ
ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେ ସେ ବିଷୟରେ ବଚସା କରୁଅଛନ୍ତି, ତାହା ଅନ୍ତରରେ
ଅବଗତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏହା କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବିଘ୍ନର
୬୨ କାରଣ ହେଉଅଛି ? ତାହା ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ପୂର୍ବରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ
ଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯେବେ ତାହାଙ୍କୁ ଆରୋହଣ କରିବା ଦେଖିବ, ତେବେ
୬୩ କଅଣ ? ଆତ୍ମା ଜୀବନଦାୟକ ; ମାଂସ କୌଣସି ଉପକାର କରେ ନାହିଁ ;
ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ସେହିସବୁ ଆତ୍ମା ଓ ଜୀବନ ଅଟେ ।
୬୪ କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହାନ୍ତି । କାରଣ
କେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିଲେ ଏବଂ କିଏ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁହସ୍ତରେ
୬୫ ସମର୍ପଣ କରିବ, ତାହା ଯୀଶୁ ଆଦ୍ୟରୁ ଜାଣିଥିଲେ । ଆଉ ସେ କହିଲେ,

* (ବା) ଏହାର କଥା ।

ଏହିହେତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି, ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଦତ୍ତ ନ ହେଲେ
କେହି ମୋ ନିକଟକୁ ଆସି ପାରେ ନାହିଁ ।
ସେହି ସମୟଠାରୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ବିମୁଖ ୬୬
ହୋଇ ବାହାରିଗଲେ ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଆଉ ଗମନାଗମନ କଲେ
ନାହିଁ । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କଅଣ ଚାଲି- ୬୭
ଯିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛ ? ଶିମୋନ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ପ୍ରଭୋ, ୬୮
କାହା ପାଖକୁ ଯିବା ? ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଅନନ୍ତଜୀବନର ବାକ୍ୟ ଅଛି ; ଆଉ ୬୯
ଆପଣ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସେହି ପବିତ୍ର ପୁରୁଷ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଅଛୁଁ
ଓ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛୁଁ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ କଅଣ ତୁମ୍ଭ ୭୦
ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିନାହିଁ ? ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶୟତାନ
ଅଛି । ସେ ଇଷ୍କାରିୟୋଥ ଶିମୋନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୂଦାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଏହା ୭୧
କହିଲେ, କାରଣ ସେ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ, ଆଉ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁ-
ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲା ।

ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ ଗାଲିଲୀରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କାରଣ ୭
ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବାରୁ ସେ
ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶରେ ଭ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁ ନ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀ- ୨
ମାନଙ୍କର କୁଟୀରବାସ ପର୍ବ ସନ୍ନିକଟ ହୁଅନ୍ତେ ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ତାହାଙ୍କୁ
କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ଯେ ଯେ କର୍ମ କରୁଅଛ; ସେହିସବୁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭର ୩
ଶିଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିବେ, ଏନିମନ୍ତେ ଏଠାରୁ ବାହାରିଯାଇ ଯିହୁଦା
ପ୍ରଦେଶକୁ ଯାଅ, କାରଣ କେହି ପ୍ରକାଶିତ ହେବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ଗୋପ- ୪
ନରେ କିଛି କରେ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ ଯଦି ଏ ସମସ୍ତ କରୁଅଛ, ତେବେ ଆପ-
ଣାକୁ ଜଗତ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କର । କାରଣ ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ୫
ସୁଦ୍ଧା ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନ ଥିଲେ । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ୬
କହିଲେ, ମୋହର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କର ସମୟ ସର୍ବଦା ଉପସ୍ଥିତ । ଜଗତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରି ପାରେ ୭
ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋତେ ଘୃଣା କରେ, କାରଣ ତାହାର କର୍ମ ଯେ ମନ୍ଦ, ମୁଁ
ତାହା ବିଷୟରେ ଏହି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହି ପର୍ବକୁ ଯାଅ, ମୁଁ ୮
ଏବେ ଏହି ପର୍ବକୁ ଯାଉ ନାହିଁ, କାରଣ ମୋହର ସମୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୋଇ ନାହିଁ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହି ଗାଲିଲୀରେ ରହିଲେ । ୯

୧୦ କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ପର୍ବକୁ ଗଲାଉତ୍ତାରେ ସେ ମଧ୍ୟ ଗଲେ;
୧୧ ପ୍ରକାଶରେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଏକ ପ୍ରକାର ଗୋପନରେ। ଏଣୁ ଯିହୁଦୀମାନେ
୧୨ ପର୍ବରେ ତାହାଙ୍କୁ ଖୋଜି ଖୋଜି ପଚାରିଲେ, ସେ କାହିଁ? ଆଉ ତାହାଙ୍କ
ବିଷୟରେ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ବହୁତ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା;
କେହି କେହି କହିଲେ, ସେ ଜଣେ ଉତ୍ତମ ଲୋକ; ଆଉ କେହି କେହି
୧୩ କହିଲେ, ନା, ସେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଭ୍ରାନ୍ତ କରୁଅଛି। ତଥାପି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ
ଭୟରେ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ପ୍ରକାଶରେ କେହି କିଛି କହୁ ନ ଥିଲେ।
୧୪ କିନ୍ତୁ ପର୍ବର ଅର୍ଦ୍ଧେକ ସମୟ ଗତ ହୁଅନ୍ତେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା
୧୫ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ। ଏଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇ କହିଲେ, ଏ
୧୬ ପାଠ ନ ପଢ଼ି କିପରି ପଣ୍ଡିତ ହେଲା? ତେଣୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର
ଦେଲେ, ମୋହର ଶିକ୍ଷା ମୋ ନିଜର ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋ ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କର।
୧୭ କେହି ଯଦି ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହୁଏ, ତାହା ହେଲେ
ଏହି ଶିକ୍ଷା ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ନା ମୁଁ ଆପଣାଠାରୁ କହୁଅଛି, ତାହା ସେ
୧୮ ଜାଣିବ। ଯେ ଆପଣାରୁ କହେ, ସେ ନିଜ ଗୌରବ ଅନ୍ୱେଷଣ କରେ,
କିନ୍ତୁ ଯେ ଆପଣା ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଗୌରବ ଅନ୍ୱେଷଣ କରେ, ସେ ସତ୍ୟ, ଆଉ
୧୯ ତାହାଠାରେ କୌଣସି ଅଧର୍ମ ନାହିଁ। ମୋଶା କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଦେଇ ନାହାନ୍ତି? ତଥାପି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଳନ କରୁ-
ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛ?
୨୦ ଲୋକସମୂହ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମକୁ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, କିଏ ତୁମକୁ ବଧ
୨୧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛି? ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ
ଗୋଟିଏ କର୍ମ କଲି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚମତ୍କୃତ ହୋଇଅଛ।
୨୨ ଏହି ହେତୁରୁ ମୋଶା * ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ ବିଧି ଦେଇଅଛନ୍ତି, (ଏହା ଯେ
ମୋଶାଙ୍କଠାରୁ ହୋଇଅଛି, ତାହା ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କଠାରୁ); ଆଉ
୨୩ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ମନୁଷ୍ୟର ସୁନ୍ନତ କରୁଅଛ। ମୋଶାଙ୍କର
ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲଙ୍ଘନ ନ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଯଦି ବିଶ୍ରାମବାରରେ ମନୁଷ୍ୟ ସୁନ୍ନତ-
ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ବିଶ୍ରାମବାରରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସର୍ବାଙ୍ଗ ସୁସ୍ଥ
୨୪ କରିବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋ ଉପରେ କ୍ରୋଧ କରୁଅଛ? ବାହ୍ୟ
୨୫ ବିଷୟ ଦେଖି ବିଚାର ନ କର, ନ୍ୟାଯ୍ୟ ବିଚାର କର। ଏଥିରେ ଯିରୂ-

* (ବା) ଆଉ ସେହି ହେତୁରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚମତ୍କୃତ ହେଉଅଛ। ମୋଶା......

ଶାଲମନିବାସୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି କେହି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ସେମାନେ
ଯାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛନ୍ତି, ଏ କଅଣ ସେ ନୁହେ ?
ପୁଣି ଦେଖ, ସେ ପ୍ରକାଶରେ କଥା କହୁଅଛି, ଆଉ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କିଛି ୨୬
କହୁ ନାହାନ୍ତି । ଏ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଏହା କଅଣ ନେତାମାନେ ସତେ ଜାଣି ୨୭
ପାରିଲେଣି ? ଯାହାହେଉ, ଏହାର ଉତ୍ପତ୍ତି ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ଯେତେବେଳେ ଆସିବେ, ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କ ଉତ୍ପତ୍ତି କେହି ଜାଣିବ
ନାହିଁ । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଁ ଦେଉଁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ୨୮
ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଓ ମୋର ଉତ୍ପତ୍ତି ଉଭୟ ଜାଣ ; ମୁଁ ନିଜଠାରୁ
ଆସି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ସତ୍ୟ, ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ
ନାହିଁ । ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ, କାରଣ ମୁଁ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ଆଉ ସେ ୨୯
ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ୩୦
କଲେ ; କିନ୍ତୁ କେହି ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ଦେଲେ ନାହିଁ, କାରଣ
ତାହାଙ୍କ ସମୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଲୋକସମୂହ ୩୧
ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ଯେ-
ସମସ୍ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ * କରିଅଛନ୍ତି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସି ତାହାଠାରୁ କଅଣ ଅଧିକ
କରିବେ ? ଫାରୂଶୀମାନେ ଲୋକସମୂହକୁ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ଆନ୍ଦୋଳନ ୩୨
କରିବା ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ଯାଜକ ଓ ଫାରୂଶୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ
ପଦାତିକମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଆଉ ଅଳ୍ପ ୩୩
ସମୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ରହି ମୋର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି ।
ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ, ମାତ୍ର ପାଇବ ନାହିଁ ; ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁ- ୩୪
ଠାରେ ଥିବି †, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ‡ । ଏଥିରେ ୩୫
ଯିହୁଦୀମାନେ ପରସ୍ପର କହିଲେ, ଏ କେଉଁଠାକୁ ଯିବାପାଇଁ ବାହାରିଅଛି
ଯେ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ପାଇବା ନାହିଁ, ଏ କଅଣ ଗ୍ରୀକ୍‌ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଗ୍ରୀକ୍‌ମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ
ବାହାରିଅଛି ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ, ମାତ୍ର ପାଇବ ନାହିଁ, ଆଉ ୩୬
ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥିବି†, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ‡,
ସେ ଏହି ଯେଉଁ କଥା କହିଲେ, ସେ କଅଣ ?

---

* ମୂଳ ଭାଷାରେ—ଚିହ୍ନ ।   † ମୂଳ ଭାଷାରେ—ଥାଏଁ ।
‡ ମୂଳ ଭାଷାରେ—ପାର ନାହିଁ ।

୩୭ ଶେଷ ଦିନ, ଅର୍ଥାତ୍ ପର୍ବର ପ୍ରଧାନ ଦିନ, ଯୀଶୁ ଠିଆହୋଇ ଉଚ୍ଚ
ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, କେହି ଯଦି ତୃଷିତ ହୁଏ, ତେବେ ସେ ମୋ ନିକଟକୁ
୩୮ ଆସି ପାନ କରୁ । ଯେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଉକ୍ତି
ପ୍ରମାଣେ ତାହାର ଅନ୍ତରରୁ * ଜୀବନ୍ତ ଜଳସ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବ ।
୩୯ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ପାଇବାକୁ ଯାଉଥିଲେ,
ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେ ଏହା କହିଲେ, କାରଣ ଯୀଶୁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହିମା
୪୦ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଆତ୍ମା ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇ ନ ଥିଲେ । ଅତଏବ ଲୋକ-
ସମୂହ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ଏହି କଥା ଶୁଣି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ପ୍ରକୃତରେ
୪୧ ସେହି ଭାବବାଦୀ । ଅନ୍ୟମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ; କିନ୍ତୁ କେହି
୪୨ କେହି କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କଅଣ ! ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କଣ ଗାଲିଲୀରୁ ଆସିବେ ? ଖ୍ରୀଷ୍ଟ
ଯେ ଦାଉଦଙ୍କ ବଂଶରୁ ଓ ଦାଉଦ ଯେଉଁଠାରେ ଥିଲେ, ସେହି ବେଥଲିହିମ
୪୩ ଗ୍ରାମରୁ ଆସିବେ, ଏହା କଅଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ୟ କହି ନାହିଁ ? ତେଣୁ
୪୪ ଲୋକସମୂହ ମଧ୍ୟରେ ତାହାଙ୍କ ହେତୁ ମତଭେଦ ଘଟିଲା ; ଆଉ ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କେହି
ତାହାଙ୍କ ଉପରେ ହାତ ଦେଲେ, ନାହିଁ ।
୪୫ ଇତିମଧ୍ୟରେ ପଦାତିକମାନେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ
ନିକଟକୁ ବାହୁଡ଼ି ଆସିଲେ, ଆଉ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ-
୪୬ ମାନେ କାହିଁକି ତାହାଙ୍କୁ ଆଣିଲ ନାହିଁ ? ପଦାତିକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ,
ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯେ ପ୍ରକାରେ କଥା କହନ୍ତି, କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟ କେବେ ସେ
୪୭ ପ୍ରକାରେ କହି ନାହିଁ । ସେଥିରେ ଫାରୂଶୀମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର
୪୮ ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କଅଣ ଭ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଅଛ ? ନେତାମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କିମ୍ବା ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କଅଣ କେହି ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ
୪୯ କରିଅଛନ୍ତି ? କିନ୍ତୁ ଏହି ଯେଉଁ ଲୋକଗୁଡ଼ାକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ,
୫୦ ସେମାନେ ଶାପଗ୍ରସ୍ତ । ଯେଉଁ ନୀକଦୀମ ଏଥିପୂର୍ବେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି-
୫୧ ଥିଲେ ଓ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
ଜଣେ ଲୋକଠାରୁ ପ୍ରଥମେ ନ ଶୁଣି ଓ ତାହାର ଆଚରଣ ବିଷୟ ନ ଜାଣି,
୫୨ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା କଅଣ ତାହାକୁ ଦୋଷୀ କରେ ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ

---

* ମୂଳ ଭାଷାରେ—ଉଦରରୁ ।

ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କଅଣ ଜଣେ ଗାଲିଲୀୟ ଲୋକ ? ଗାଲିଲୀରୁ
କୌଣସି ଭବବାଦୀ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଅନୁସନ୍ଧାନ କରି ଦେଖ ।
[ଆଉ ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଗୃହକୁ ଚାଲିଗଲେ, ୫୩
କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଜୀତପର୍ବତକୁ ଗଲେ । ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ମନ୍ଦିରକୁ ୮
ଆସିଲେ, ପୁଣି ସମସ୍ତ ଲୋକେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତେ ସେ ଉପବେଶନ ୨
କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଆଉ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫାରୂଶୀମାନେ ୩
ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମରେ ଧୃତା ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକକୁ ଘେନି ଆସି ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ-
ସ୍ଥଳରେ ଠିଆ କରାଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ଏହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକଟା ୪
ବ୍ୟଭିଚାର କର୍ମ କରୁଥିବା ସମୟରେ ଧରା ପଡ଼ିଅଛି । ଏହିପରି ୫
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ି ମାରିବାକୁ ମୋଶା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ
ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି ; ତେବେ ଆପଣ କଅଣ କହୁଅଛନ୍ତି ? ସେମାନେ ଯେପରି ୬
ତାହାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗର କାରଣ ପାଇପାରନ୍ତି, ଏଥିନିମନ୍ତେ
ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା କହିଲେ । କିନ୍ତୁ
ଯୀଶୁ ଅଧୋମୁଖ ହୋଇ ଅଙ୍ଗୁଳିଦ୍ୱାରା ଭୂମିରେ ଲେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ମାତ୍ର ୭
ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପୁନଃ ପୁନଃ ପଚାରନ୍ତେ ସେ ମସ୍ତକ ଉତ୍ତୋଳନ କରି
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯେ ନିଷ୍ପାପ, ସେ ପ୍ରଥମରେ
ତାହାକୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ୁ । ପୁନର୍ବାର ସେ ଅଧୋମୁଖ ହୋଇ ଅଙ୍ଗୁଳିଦ୍ୱାରା ୮
ଭୂମିରେ ଲେଖିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତାହା ଶୁଣି ସେମାନେ ବଡ଼ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ୯
କରି ଜଣ ଜଣ ହୋଇ ବାହାରିଯିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ କେବଳ ଯୀଶୁ ଓ
ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ସେହି ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲେ । ପୁଣି ଯୀଶୁ ମସ୍ତକ ୧୦
ଉତ୍ତୋଳନ କରି ତାହାକୁ କହିଲେ, ଗୋ ନାରି, ସେମାନେ କାହାନ୍ତି ?
କେହି କଅଣ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡନୀୟ ବୋଲି ବିଚାର କଲେ ନାହିଁ ? ସେ କହିଲା,
କେହି ନାହିଁ, ପ୍ରଭୋ । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭକୁ ଦଣ୍ଡନୀୟ ୧୧
ବୋଲି ବିଚାର କରୁ ନାହିଁ ; ଯାଅ, ଆଜିଠାରୁ ଆଉ ପାପ କର ନାହିଁ ।]
ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ କହିଲେ, ମୁଁ ଜଗତର ୧୨
ଜ୍ୟୋତିଃ ; ଯେ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରେ, ସେ କେବେହେଁ ଅନ୍ଧକାରରେ
ଭ୍ରମଣ କରିବ ନାହିଁ, ବରଂ ଜୀବନର ଜ୍ୟୋତିଃ ପାଇବ । ସେଥିରେ ୧୩
ଫାରୂଶୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ନିଜ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛ,
ତୁମ୍ଭର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ ନୁହେଁ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଯଦି ୧୪

ନିଜ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଥାଏଁ, ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ମୋହର ସାକ୍ଷ୍ୟ
ସତ୍ୟ, କାରଣ ମୁଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଆସିଅଛି ଓ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଅଛି,
ତାହା ଜାଣେ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରୁ ଆସେ କିମ୍ବା କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଏଁ,
୧୫ ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ଭାବରେ ବିଚାର
୧୬ କରୁଥାଅ, ମୁଁ କାହାର ବିଚାର କରେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯଦି ବିଚାର କରେଁ,
ତେବେ ସୁଦ୍ଧା ମୋହର ବିଚାର ଯଥାର୍ଥ; କାରଣ ମୁଁ ଏକାକୀ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ
୧୭ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ
୧୮ ଯେ ସତ୍ୟ, ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି । ମୁଁ ନିଜେ
ନିଜର ସାକ୍ଷୀ, ପୁଣି ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତା ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ
୧୯ ଦେଉଅଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭର
ପିତା କାହାନ୍ତି ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଜାଣ ନାହିଁ
କିମ୍ବା ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣ ନାହିଁ ; ଯଦି ମୋତେ ଜାଣନ୍ତ, ତେବେ
୨୦ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣନ୍ତ । ସେ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା
ସମୟରେ ଭଣ୍ଡାର ନିକଟରେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ, କିନ୍ତୁ କେହି
ତାହାଙ୍କୁ ଧରିଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ତାହାଙ୍କର ସମୟ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇ ନ ଥିଲା ।
୨୧ ସେଥିରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ଯାଉଅଛି, ଆଉ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଖୋଜିବ ଓ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ ; ମୁଁ
୨୨ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇପାର ନାହିଁ । ତେଣୁ
ଯିହୁଦୀମାନେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଏ କଅଣ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିବ ବୋଲି
କହୁଅଛି, ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେଠାକୁ ଯାଇପାର ନାହିଁ ?
୨୩ ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅଧଃସ୍ଥାନରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ମୁଁ
ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱସ୍ଥାନରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ମୁଁ ଏ ଜଗତରୁ
୨୪ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ, ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହା କହିଲି ; କାରଣ ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ
୨୫ ବିଶ୍ୱାସ ନ କଲେ ଆପଣା ଆପଣା ପାପରେ ମରିବ । ସେଥିରେ ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କିଏ ? ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
୨୬ ସଙ୍ଗରେ କଥା କହିଲେ ଲାଭ କଅଣ ! ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥା
କହିବାକୁ ଓ ବିଚାର କରିବାକୁ ମୋର ଅନେକ ବିଷୟ ଅଛି ; ଯାହା ହେଉ

ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ସତ୍ୟ, ଆଉ ମୁଁ ତାହାଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ଯାହା ଶ୍ରବଣ
କଲି, ସେହିସବୁ ଜଗତକୁ ଜଣାଉଅଛି । ସେ ଯେ ପିତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୨୭
ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ, ଏହା ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ । ଅତଏବ ଯୀଶୁ ୨୮
କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉଠାଇଥିବ,
ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଯେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ମୁଁ ନିଜରୁ କିଛି ନ କରି ବରଂ
ପିତା ମୋତେ ଯେ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ସେହି ପ୍ରକାର ଏ ସମସ୍ତ କଥା ଯେ
କହୁଅଛି, ଏହା ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝିବ । ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ମୋ ସାଙ୍ଗରେ ୨୯
ଅଛନ୍ତି ; ସେ ମୋତେ ଏକାକୀ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ନାହିଁ, କାରଣ ମୁଁ ସର୍ବଦା
ତାହାଙ୍କର ସନ୍ତୋଷଜନକ କାର୍ଯ୍ୟ କରେଁ ।

ସେ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହନ୍ତେ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ ୩୦
କଲେ । ଅତଏବ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୩୧
ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ବାକ୍ୟରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବ, ତେବେ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାତ ୩୨
ହେବ ଓ ସେହି ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ୩୩
ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ବଂଶ, ଆଉ କେବେହେଁ
କାହାରି ଦାସ ହୋଇ ନାହୁଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୁକ୍ତ ହେବ
ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କପରି କହୁଅଛ ? ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ୩୪
ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ କେହି ପାପ କରେ,
ସେ ପାପର ଦାସ । ଦାସ ଚିରକାଳ ଗୃହରେ ରହେ ନାହିଁ, ପୁତ୍ର ଚିରକାଳ ୩୫
ରହେ । ଅତଏବ ପୁତ୍ର ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବେ, ତାହା ହେଲେ ୩୬
ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରକୃତରେ ମୁକ୍ତ ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ୩୭
ବଂଶ, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ ; କିନ୍ତୁ ମୋହର ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ସ୍ଥାନ
ନ ପାଇବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛ । ମୁଁ ୩୮
ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଯାହା ଯାହା ଦେଖିଅଛି, ସେହିସବୁ ମୁଁ କହୁଅଛି ;
ଅତଏବ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ନିକଟରୁ ଯାହା୨ ଶୁଣିଅଛ,
ସେହିସବୁ କର * । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଅବ୍ରାହାମ ୩୯
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ
ସନ୍ତାନ, ତେବେ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ କର୍ମ କର ; କିନ୍ତୁ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିଥିବା ୪୦

* (ବା) କରୁଅଛ ।

ସତ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଏପରି ଲୋକ ଯେ ମୁଁ, ମୋତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଏବେ ବଧ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଅଛ; ଅବ୍ରାହାମ ଏପରି କର୍ମ କଲେ
୪୧ ନାହିଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାର କର୍ମସବୁ କରୁଅଛ । ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଅମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟଭିଚାରରୁ ଜାତ ହୋଇ ନାହୁଁ; ଅମ୍ଭ-
୪୨ ମାନଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ପିତା, ସେ ଈଶ୍ୱର। ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
ଈଶ୍ୱର ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ହୋଇଥାଆନ୍ତେ, ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରନ୍ତ; କାରଣ ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସିଅଛି; ଯେଣୁ
୪୩ ମୁଁ ନିଜଠାରୁ ଆସି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲେ। ତୁମ୍ଭେମାନେ
କାହିଁକି ମୋହର କଥା ବୁଝୁ ନାହଁ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ତ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି-
୪୪ ପାରୁ ନାହଁ। ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା ଶୟତାନଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ,
ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତାର କାମନା ସାଧନ କରିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା।
ସେ ଆଦ୍ୟରୁ ନରଘାତକ, ଆଉ ସେ ସତ୍ୟରେ ରହେ ନାହିଁ, କାରଣ
ତାହାଠାରେ ସତ୍ୟ ନାହିଁ। ଯେତେବେଳେ ସେ ମିଥ୍ୟା କହେ, ସେତେ-
ବେଳେ ସେ ନିଜଠାରୁ କହେ; କାରଣ ସେ ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ଓ ମିଥ୍ୟାବାଦୀର
୪୫ ପିତା। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ସତ୍ୟ କହୁଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହଁ।
୪୬ ମୋଠାରେ ପାପ ଅଛି ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଏ ପ୍ରମାଣ ଦେଉଅଛି? ମୁଁ
ଯେବେ ସତ୍ୟ କହେଁ, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହିଁକି ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ
୪୭ ନାହଁ? ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଶୁଣେ; ଏହି ହେତୁ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହଁ।
୪୮ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁ ଯେ ଜଣେ ଶମିରୋଣୀୟ ଓ
ତୋତେ ଯେ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି, ଏହା କଅଣ ଅମ୍ଭେମାନେ ଠିକ୍ କହୁ ନାହୁଁ?
୪୯ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋତେ ଭୂତ ଲାଗିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ
୫୦ ସମାଦର କରୁଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଅନାଦର କରୁଅଛ। କିନ୍ତୁ
ମୁଁ ନିଜର ଗୌରବ ଅନ୍ୱେଷଣ କରେ ନାହିଁ; ଯେ ଅନ୍ୱେଷଣ କରନ୍ତି ଓ
୫୧ ବିଚାର କରନ୍ତି, ଏପରି ଜଣେ ଅଛନ୍ତି। ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି,
ଯଦି କେହି ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ, ତାହା ହେଲେ ସେ କଦାପି
୫୨ କେବେହେଁ ମୃତ୍ୟୁ ଦର୍ଶନ କରିବ ନାହିଁ। ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ,
ଏବେ ଅମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିଲୁଁ ଯେ ତୋତେ ଭୂତ ଲାଗିଅଛି; ଅବ୍ରାହାମ ଓ
ଭାବବାଦୀମାନେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ତୁ କହୁଅଛୁ, ଯଦି କେହି

ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ, ତାହା ହେଲେ ସେ କଦାପି କେବେହେଁ
ମୃତ୍ୟୁର ଆସ୍ୱାଦ ପାଇବ ନାହିଁ । ତୁ କଅଣ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ପିତା ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ୫୩
ଅପେକ୍ଷା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ? ସେ ତ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିଅଛନ୍ତି, ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନେ ମଧ୍ୟ
ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିଅଛନ୍ତି ; ତୁ ନିଜକୁ କିଏ ବୋଲି କହୁଅଛୁ ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ୫୪
ଦେଲେ, ମୁଁ ଯଦି ନିଜର ଗୌରବ କରୁଥାଏଁ, ତେବେ ମୋହର ଗୌରବ
କିଛି ନୁହେଁ ; ମୋହର ଯେଉଁ ପିତାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଈଶ୍ୱର
ବୋଲି କହୁଅଛ, ସେ ମୋହର ଗୌରବ କରୁଅଛନ୍ତି ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ୫୫
ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ । ପୁଣି ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ନାହିଁ
ବୋଲି ଯଦି କହିବି, ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପରି ମିଥ୍ୟାବାଦୀ ହେବି,
କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣେ ଓ ତାହାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ୫୬
ପିତା ଅବ୍ରାହାମ ମୋହର ଦିନ ଦେଖିବା ଆଶାରେ ଉଲ୍ଲାସ କଲେ,
ଆଉ ସେ ତାହା ଦେଖି ଆନନ୍ଦ କଲେ । ସେଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ୫୭
କହିଲେ, ତୁମ୍ଭକୁ ତ ଏଯାଏ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇ ନାହିଁ, ତୁମ୍ଭେ କଅଣ
ଅବ୍ରାହାମଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛ ? ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ୫୮
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ଜନ୍ମ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଅଛି । ସେଥିରେ ୫୯
ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଉପରକୁ ଫୋପାଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ପଥର ଉଠାଇଲେ, କିନ୍ତୁ
ଯୀଶୁ ଗୋପନରେ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାରିଗଲେ ।

୯ ସେ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଜଣେ ଜନ୍ମାନ୍ଧକୁ ଦେଖିଲେ ।
ଆଉ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, କିଏ ପାପ କରିବାରୁ ୨
ଏ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହେଲା ? ନିଜେ ନା ଏହାର ବାପ ମା ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ୩
ଦେଲେ, ଏ କିମ୍ବା ଏହାର ବାପ ମା ପାପ କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ
କର୍ମ ଯେପରି ଏହାଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ଏହା ଘଟିଅଛି ।
ଦିନ ଥାଉଁ ଥାଉଁ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ କର୍ମ କରିବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ୪
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ; ଯେଉଁ ସମୟରେ କେହି କର୍ମ କରି ପାରେ ନାହିଁ, ଏପରି ରାତ୍ରି
ଆସୁଅଛି । ମୁଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଗତରେ ଅଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଜଗତର ୫
ଜ୍ୟୋତିଃ । ଏହା କହି ସେ ମାଟିରେ ଛେପ ପକାଇ ସେହି ଛେପରେ ୬
କାଦୁଅ କଲେ, ଆଉ ତାହାର ଦୁଇ ଆଖିରେ କାଦୁଅ ଲଗାଇ ଦେଇ ୭
ତାହାକୁ କହିଲେ, ଯାଅ, ଶିଲୋହ (ଅନୁବାଦ କଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ, ପ୍ରେରିତ)
ପୋଖରୀରେ ଧୋଇ ହୁଅ । ସେଥିରେ ସେ ବାହାରିଯାଇ ଧୋଇ ହେଲା ଓ

୮ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇ ଚାଲିଗଲା । ତେଣୁ ପ୍ରତିବାସୀମାନେ, ପୁଣି ଯେଉଁମାନେ
ତାହାକୁ ପୂର୍ବେ ଜଣେ ଭିକାରୀ ବୋଲି ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ ପଚାରିଲେ,
ଯେ ବସି ଭିକ ମାଗୁଥିଲା, ଏ କଅଣ ସେହି ନୁହେ ? କେହି କେହି କହିଲେ,
୯ ଏ ସେ ; ଆଉ କେହି କେହି କହିଲେ, ନା, ଏ ତାହା ପରି । ସେ କହିଲା, ମୁଁ
୧୦ ସେହି । ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ତାହା ହେଲେ ତୋର ଆଖି
୧୧ କିପରି ଫିଟିଗଲା ? ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ଯାହାଙ୍କୁ ଯୀଶୁ ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେହି
ବ୍ୟକ୍ତି କାଦୁଅ କରି ମୋହର ଦୁଇ ଆଖିରେ ଲେପି ଦେଲେ, ଆଉ ମୋତେ
କହିଲେ, ଶିଲୋହକୁ ଯାଇ ଧୋଇ ହୁଅ ; ତେଣୁ ମୁଁ ବାହାରିଯାଇ ଧୋଇ
୧୨ ହେଲି ଓ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲି । ସେମାନେ ତାହାକୁ ପଚାରିଲେ, ସେ କାହିଁ ? ସେ
୧୩ କହିଲା, ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ଯେ ପୂର୍ବରେ ଅନ୍ଧ ଥିଲା, ସେମାନେ ତାହାକୁ
୧୪ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ଯୀଶୁ ଯେଉଁଦିନ କାଦୁଅ କରି ତାହାର
୧୫ ଆଖି ଫିଟାଇ ଦେଇଥିଲେ, ସେହିଦିନ ବିଶ୍ରାମବାର । ଅତଏବ ସେ କିପରି
ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲା, ଏହା ଫାରୂଶୀମାନେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ଆଉ ଥରେ ପଚାରିବାକୁ
ଲାଗିଲେ । ସେଥିରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲା, ସେ ମୋହର ଆଖିରେ
କାଦୁଅ ଲଗାଇ ଦେଲେ, ପରେ ମୁଁ ଧୋଇ ହେଲି ଓ ଦେଖି ପାରୁଅଛି ।
୧୬ ତହୁଁ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି କହିଲେ, ସେ ଲୋକଟା ଈଶ୍ବ-
ରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସି ନାହିଁ, କାରଣ ସେ ବିଶ୍ରାମବାର ପାଳନ କରୁ ନାହିଁ ।
ଆଉ କେହି କେହି କହିଲେ, ପାପୀ ଲୋକ କିପରି ଏହିପ୍ରକାର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ-
ସବୁ * କରିପାରେ ? ଏହିପରି ଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମତଭେଦ ହେଲା ।
୧୭ ତେଣୁ ସେମାନେ ଆହୁରି ଥରେ ସେହି ଅନ୍ଧ ଲୋକଟିକି ପଚାରିଲେ, ସେ ଯେ
ତୋର ଆଖି ଫିଟାଇଲା, ଏଥିରେ ତୁ ତା ବିଷୟରେ କଅଣ କହୁଛୁ ? ସେ
୧୮ କହିଲା, ସେ ଜଣେ ଭାବବାଦୀ । ସେ ଯେ ଅନ୍ଧ ଥିଲା ଆଉ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଅଛି, ସେହି
ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଥିବା ଲୋକର ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ଡାକି ନ ପଚାରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିହୂଦୀ-
୧୯ ମାନେ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା ବିଶ୍ବାସ କଲେ ନାହିଁ । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ
ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ପୁଅ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲା
ବୋଲି କହୁଥାଅ, ଏ କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ସେହି ପୁଅ ? ତାହା ହେଲେ ସେ
୨୦ କିପରି ଏବେ ଦେଖୁଅଛି ? ସେଥିରେ ତାହାର ପିତାମାତା ଉତ୍ତର
ଦେଲେ, ଏ ଯେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ପୁଅ ଓ ଏ ଯେ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୋଇ-

* ମୂଳ ଭାଷାରେ—ଚିହ୍ନ ସବୁ ।

ଥିଲା, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ; କିନ୍ତୁ ସେ କିପରି ଏବେ ଦେଖୁଅଛି, ତାହା ୨୧
ଜାଣୁ ନାହିଁ, କିମ୍ବା କିଏ ତାହାର ଆଖି ଫିଟାଇ ଦେଲେ, ତା ମଧ୍ୟ ଆମ୍ଭେ-
ମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ; ତାହାକୁ ପଚାରନ୍ତୁ, ସେ ତ ବୟଃପ୍ରାପ୍ତ, ସେ ଆପଣା
କଥା ଆପେ କହିବ। ତାହାର ପିତାମାତା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଭୟ କରୁଥିବାରୁ ୨୨
ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ, କାରଣ ଯଦି କେହି ତାହାଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବୋଲି
ସ୍ୱୀକାର କରେ, ତାହା ହେଲେ ସେ ସମାଜଚ୍ୟୁତ କରାଯିବ ବୋଲି ସେଥି-
ପୂର୍ବେ ଯିହୁଦୀମାନେ ଏକମତ ହୋଇଥିଲେ। ଅତଏବ ତାହାର ପିତାମାତା ୨୩
କହିଲେ, ସେ ବୟଃପ୍ରାପ୍ତ, ତାହାକୁ ପଚାରନ୍ତୁ। ସେଥିରେ ପୂର୍ବରେ ୨୪
ଅନ୍ଧ ଥିବା ଲୋକକୁ ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଡାକି କହିଲେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ଗୌରବ ଦିଅ, ସେ ଲୋକଟା ଯେ ପାପୀ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ।
ସେଥିରେ ସେ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ସେ ପାପୀ କି ନୁହେଁ, ମୁଁ ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ, ୨୫
ମୁଁ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ଜାଣେ, ମୁଁ ଅନ୍ଧ ଥିଲି, ଏବେ ଦେଖି ପାରୁଅଛି। ତେଣୁ ୨୬
ସେମାନେ ତାହାକୁ କହିଲେ, ସେ ତୋତେ କଅଣ କଲା? ସେ କିପ୍ରକାରେ
ତୋର ଆଖି ଫିଟାଇଦେଲା? ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲା, ମୁଁ କହିସାରି- ୨୭
ଲିଣି, ଆଉ ଆପଣମାନେ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ; କାହିଁକି ଆଉ ଥରେ ଶୁଣିବାକୁ
ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି? ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ କଅଣ ତାହାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ହେବାକୁ
ଇଚ୍ଛା କରୁଅଛନ୍ତି? ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ଗାଳି ଦେଇ କହିଲେ, ୨୮
ତୁ ସେଇଟାର ଶିଷ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ମୋଶାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ। ଆମ୍ଭେମାନେ ୨୯
ଜାଣୁ ଯେ ଈଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏ ଲୋକଟା କେଉଁଠାରୁ
ଆସିଅଛି, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ। ସେହି ଲୋକଟି ଉତ୍ତର ଦେଲା, ୩୦
ସେ ମୋହର ଆଖି ଫିଟାଇ ଦେଲେ, ଆଉ ସେ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି, ତାହା
ଆପଣମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏ ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଥା। ଈଶ୍ୱର ଯେ ପାପୀ- ୩୧
ମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ, କିନ୍ତୁ ଯଦି କେହି
ଈଶ୍ୱରଭକ୍ତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ସାଧନ କରେ, ତାହା ହେଲେ ସେ
ତାହାର କଥା ଶୁଣନ୍ତି। କେହି ଯେ ଜନ୍ମାନ୍ଧର ଚକ୍ଷୁ ଫିଟାଇ ଦେଲା, ଏହା ତ ୩୨
କେବେହେଲେ ଶୁଣା ଯାଇ ନ ଥିଲା। ଏ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆସି ନ ଥିଲେ ୩୩
କିଛି କରି ପାରନ୍ତେ ନାହିଁ। ସେମାନେ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁ ତ ୩୪
ପୁରା ପାପରେ ଜନ୍ମ ହେଲୁ, ଆଉ ତୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଅଛୁ?
ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାକୁ ବାହାର କରିଦେଲେ। ସେମାନେ ଯେ ୩୫

ତାହାଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଦେଇଅଛନ୍ତି, ଯୀଶୁ ଏହା ଶୁଣି ତାହାର ଦେଖା-
୩୬ ପାଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ? ସେ
ଉତ୍ତର ଦେଲା, ହେ ପ୍ରଭୁ, ସେ କିଏ, କୁହନ୍ତୁ, ଯେପରି ମୁଁ ତାହାଙ୍କଠାରେ
୩୭ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି । ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛ, ଆଉ
୩୮ ଯେ ତୁମ୍ଭ ସାଙ୍ଗରେ କଥା କହୁଅଛନ୍ତି, ସେ ସେହି । ସେଥିରେ ସେ କହିଲା,
୩୯ ପ୍ରଭୋ, ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି ; ଆଉ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କଲା । ପୁଣି ଯୀଶୁ
କହିଲେ, ଦେଖୁ ନ ଥିବା ଲୋକେ ଯେପରି ଦେଖନ୍ତି ଓ ଦେଖୁଥିବା ଲୋକେ
ଯେପରି ଅନ୍ଧ ହୁଅନ୍ତି, ଏହି ବିଚାର ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଜଗତକୁ ଆସିଅଛି ।
୪୦ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥିଲେ,
ସେମାନେ ଏହା ଶୁଣି ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ କଅଣ ଅନ୍ଧ ?
୪୧ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି ଅନ୍ଧ ହୋଇଥାଆନ୍ତ, ତାହା ହେଲେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ନ ଥାଆନ୍ତା, କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେମାନେ ଦେଖୁଅଛୁ, ଏହା ଏବେ
୧୦ କହୁଅଛ ; ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାପ ରହୁଅଛି । ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
୨ କହୁଅଛି, ଯେ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ମେଷଶାଳାରେ ପ୍ରବେଶ ନ କରେ, ମାତ୍ର ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଚଢ଼ି ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେ ଚୋର ଓ ଡକାଇତ ; କିନ୍ତୁ
୩ ଯେ ଦ୍ୱାର ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ସେ ମେଷପାଳକ । ଦ୍ୱାରୀ ତାହା ନିମନ୍ତେ
ଦ୍ୱାର ଫିଟାଇ ଦିଏ, ପୁଣି ମେଷଗୁଡ଼ିକ ତାହାର ସ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି, ଆଉ ସେ ନିଜର
୪ ମେଷସବୁକୁ ନାମ ଧରି ଡାକି ବାହାର କରି ଘେନିଯାଏ । ସେ ନିଜର ମେଷ-
ସବୁକୁ ବାହାର କଲାଉତ୍ତାରେ ସେମାନଙ୍କ ଆଗେ ଆଗେ ଚାଲେ ଓ ମେଷ-
ଗୁଡ଼ିକ ତାହାର ପଛେ ପଛେ ଚାଲନ୍ତି, କାରଣ ସେମାନେ ତାହାର ସ୍ୱର
୫ ଚିହ୍ନନ୍ତି ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଅଚିହ୍ନା ଲୋକର ପଛେ ପଛେ କେବେହେଁ
ଚାଲିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତାହା ପାଖରୁ ପଳାଇଯିବେ, କାରଣ ସେମାନେ
୬ ଅଚିହ୍ନା ଲୋକମାନଙ୍କ ସ୍ୱର ଚିହ୍ନନ୍ତି ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଉପମା
କହିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହୁଥିଲେ, ସେହିସବୁ କଅଣ
ବୋଲି ସେମାନେ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ ।
୭ ତେଣୁ ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁ-
୮ ଅଛି, ମୁଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକର ଦ୍ୱାର । ଯେତେ ଜଣ ମୋ ପୂର୍ବରେ ଆସିଅଛନ୍ତି,
ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଚୋର ଓ ଡକାଇତ, କିନ୍ତୁ ମେଷସବୁ ସେମାନଙ୍କ କଥା
୯ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ମୁଁ ଦ୍ୱାର, ଯଦି କେହି ମୋ ଦେଇ ପ୍ରବେଶ କରେ, ତାହା

ହେଲେ ସେ ରକ୍ଷା ପାଇବ ଏବଂ ଭିତରକୁ ଆସି ଓ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଚରା
ପାଇବ । ଚୋର କେବଳ ଚୋରି, ବଧ ଓ ବିନାଶ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସେ ; ୧୦
ସେମାନେ ଯେପରି ଜୀବନ ପାଆନ୍ତି ଓ ପ୍ରଚୁରଭାବରେ * ପାଆନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ
ମୁଁ ଆସିଅଛି । ମୁଁ ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ ; ଉତ୍ତମ ମେଷପାଳକ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ୧୧
ନିମନ୍ତେ ଆପଣା ପ୍ରାଣ ଦିଏ । ଯେ ମେଷପାଳକ ନୁହେ ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତିନଗ୍ରାହକ, ୧୨
ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଯାହାର ନିଜର ନୁହନ୍ତି, ସେ ବାଘ ଆସିବା ଦେଖି ମେଷଗୁଡ଼ିକୁ
ଛାଡ଼ି ପଳାଏ (ଆଉ ବାଘ ସେମାନଙ୍କୁ ଧରି ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ କରେ), କାରଣ ୧୩
ସେ ବର୍ତ୍ତିନଗ୍ରାହକ ଓ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା କରେ ନାହିଁ । ମୁଁ ଉତ୍ତମ ୧୪
ମେଷପାଳକ । ପିତା ଯେପରି ମୋତେ ଜାଣନ୍ତି ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ଜାଣେ, ସେହି- ୧୫
ପରି ମୁଁ ମୋ ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣେ, ଆଉ ମୋ ନିଜର ମେଷଗୁଡ଼ିକ
ମୋତେ ଜାଣନ୍ତି, ପୁଣି ମେଷଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ
ଦିଏଁ । ଯେଉଁ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଏହି ମେଷଶାଳର ନୁହନ୍ତି, ମୋହର ଏପରି ୧୬
ଅନ୍ୟ ମେଷଗୁଡ଼ିକ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ଆଣିବାକୁ ହେବ,
ପୁଣି ସେମାନେ ମୋହର ସ୍ୱର ଶୁଣିବେ, ସେଥିରେ ଗୋଟିଏ ପଲ ଓ
ଗୋଟିଏ ପାଳକ ହେବ । ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣଦାନ କରିବାରୁ ପିତା ମୋତେ ୧୭
ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ଆଉ ମୁଁ ମୋହର ପ୍ରାଣ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ
ତାହା ଦାନ କରେଁ । କେହି ମୋଠାରୁ ତାହା ନେଇ ଯାଇ ନାହିଁ, ୧୮
ମାତ୍ର ମୁଁ ଆପେ ତାହା ଦାନ କରେଁ । ତାହା ଦାନ କରିବାକୁ ମୋହର
ଅଧିକାର ଅଛି ଓ ତାହା ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ମୋହର ଅଧିକାର ଅଛି ।
ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ଆଜ୍ଞା ପାଇଅଛି । ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ହେତୁ ୧୯
ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁନର୍ବାର ମତଭେଦ ଘଟିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୨୦
ଅନେକେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତାକୁ ଭୂତ ଲାଗିଛି, ସେ ପାଗଳ, କାହିଁକି ତାହା
କଥା ଶୁଣୁଅଛ ? ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଏହିସବୁ କଥା ତ ଭୂତ ଲାଗିଥିବା ୨୧
ଲୋକର ନୁହେ ; ଭୂତ କଅଣ ଅନ୍ଧର ଆଖି ଫିଟାଇ ପାରେ ?

ସେତେବେଳେ ଯିରୂଶାଲମରେ ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପର୍ବ ପଡ଼ିଲା ; ସେ ୨୨
ସମୟ ଶୀତକାଳ ; ଆଉ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଶଲୋମନଙ୍କ ମଣ୍ଡପରେ ବୁଲୁ- ୨୩
ଥିଲେ । ସେଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବୁଲିଆଡ଼େ ଘେରି ପଚାରିବାକୁ ୨୪
ଲାଗିଲେ, ଆଉ କେତେ କାଳ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସନ୍ଦେହରେ ରଖିବ ? ଯଦି

। * ମୂଳ ଭାଷାରେ—ପ୍ରଚୁରତା ।

୨୫ ତୁମ୍ଭେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ତାହା ହେଲେ ଅମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ କୁହ । ଯୀଶୁ ସେମା-
ନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ ; ମୋହର ପିତାଙ୍କ ନାମରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ କର୍ମ
କରୁଅଛି, ସେହିସବୁ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛି ; କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ
୨୬ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ପଲର ମେଷ ନୁହଁ ।
୨୭ ମୋ ମେଷସବୁ ମୋହର ସ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣେ, ଆଉ
୨୮ ସେମାନେ ମୋହର ପଛେ ପଛେ ଚାଲନ୍ତି, ପୁଣି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ
ଦିଏଁ, ଆଉ ସେମାନେ କଦାପି କେବେହେଁ ବିନଷ୍ଟ ହେବେ ନାହିଁ, ପୁଣି
୨୯ କେହି ମୋ ହସ୍ତରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ହରଣ କରିବ ନାହିଁ । ମୋହର ପିତା
ମୋତେ ଯାହା ଦେଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ସବୁଠାରୁ ବହୁମୂଲ୍ୟ, ଆଉ ପିତାଙ୍କ
୩୦ ହସ୍ତରୁ କେହି ତାହା ନେଇ ପାରେ ନାହିଁ । ମୁଁ ଓ ପିତା ଏକ ।
୩୧ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଫୋପାଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଆଉଥରେ ପଥର ଆଣିଲେ ।
୩୨ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଅନେକ ଉତ୍ତମ କର୍ମ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଅଛି ; ସେହିସବୁ କର୍ମ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ
୩୩ ମୋତେ ପଥର ଫୋପାଡ଼ୁଅଛ ? ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ,
ଉତ୍ତମ କର୍ମ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ଭେମାନେ ତୋତେ ପଥର ଫୋପାଡ଼ୁ ନାହୁଁ, କିନ୍ତୁ
ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦା ନିମନ୍ତେ, ପୁଣି ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ହୋଇ ଆପଣାକୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲିଉ-
୩୪ ଥିବାରୁ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏହା
୩୫ କିଅଣ ଲେଖା ନାହିଁ, ଆମ୍ଭେ କହିଲୁଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଗଣ ? ଯେଉଁ-
ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲା, ସେମାନଙ୍କୁ ଯଦି ସେ
ଈଶ୍ୱରଗଣ ବୋଲି କହିଲେ—ଆଉ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର ଖଣ୍ଡନ କରାଯାଇ ପାରେ
୩୬ ନାହିଁ—ତାହା ହେଲେ ଯାହାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ପବିତ୍ର କରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ,
ତାହାଙ୍କୁ କିଅଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ, ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଏହା ମୁଁ କହିବାରୁ,
୩୭ ତୁ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦା କରୁଅଛୁ ବୋଲି କହୁଅଛ ? ଯଦି ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କ
୩୮ କର୍ମସବୁ କରେ ନାହିଁ, ତାହା ହେଲେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ କର ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ
ଯଦି ମୁଁ କରେ, ତାହା ହେଲେ ଯଦ୍ୟପି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ବିଶ୍ୱାସ ନ
କର, ତଥାପି ପିତା ଯେ ମୋଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଓ ମୁଁ ପିତାଙ୍କଠାରେ ଅଛି,
ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ଓ ବୁଝ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ କର୍ମସବୁ ବିଶ୍ୱାସ
୩୯ କର । ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବା ପାଇଁ ପୁନର୍ବାର ଚେଷ୍ଟା

କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ନ ପଡ଼ି ବାହାରି-
ଗଲେ ।

ଏଥିଉତ୍ତାରେ ସେ ପୁନର୍ବାର ଯର୍ଦ୍ଦନର ପର ପାରିକି ଚାଲି ଯାଇ ୪୦
ଯୋହନ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ବାପ୍ତିସ୍ମ * ଦେଉଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସି
ସେଠାରେ ରହିଲେ । ଆଉ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ୪୧
ଯୋହନ ସିନା କୌଣସି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ † କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ
ବିଷୟରେ ଯୋହନ ଯେସମସ୍ତ କଥା କହିଲେ, ସେହିସବୁ ସତ୍ୟ; ଆଉ ୪୨
ସେସ୍ଥାନରେ ଅନେକେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ।

ବେଥନିଆ ନିବାସୀ ଲାଜାର ନାମକ ଜଣେ ଲୋକ ପୀଡ଼ିତ ଥିଲେ; ୧୧
ମରିୟମ ଓ ତାହାଙ୍କ ଭଉଣୀ ମାର୍ଥା ସେହି ଗ୍ରାମର ଲୋକ । ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀଲୋକ ୨
ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତୈଳରେ ଅଭିଷେକ କରି ଆପଣା କେଶରେ ତାହାଙ୍କ ପାଦ
ପୋଛି ଦେଲେ, ଏ ସେହି ମରିୟମ; ତାହାଙ୍କର ଭାଇ ଲାଜାର ପୀଡ଼ିତ
ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେହି ଭଉଣୀମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ କହି ପଠାଇଲେ, ୩
ପ୍ରଭୋ, ଦେଖନ୍ତୁ, ଯାହାକୁ ଆପଣ ସ୍ନେହ କରନ୍ତି, ସେ ପୀଡ଼ିତ ଅଛି । କିନ୍ତୁ ୪
ଯୀଶୁ ତାହା ଶୁଣି କହିଲେ, ଏହି ପୀଡ଼ା ମୃତ୍ୟୁ ନିମନ୍ତେ ନୁହେ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ
ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ, ଯେପରି ତଦ୍ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ଗୌରବପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ୫
—ଯୀଶୁ ମାର୍ଥା, ତାହାଙ୍କ ଭଉଣୀ ଓ ଲାଜାରଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରୁଥିଲେ—
ଅତଏବ ସେ ପୀଡ଼ିତ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେତେବେଳେ ସେ ଶୁଣିଲେ, ସେତେ- ୬
ବେଳେ ସେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଦୁଇ ଦିନ ରହି-
ଗଲେ । ତତ୍ପରେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଚାଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ପୁନର୍ବାର ୭
ଯିହୁଦା ପ୍ରଦେଶକୁ ଯିବା । ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଗୁରୁ, ୮
ଯିହୁଦୀମାନେ ଏବେ ଆପଣଙ୍କୁ ପଥର ଫୋପାଡ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲେ,
ପୁଣି ଆପଣ ଆଉଥରେ ସେଠାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ୯
ଦିନରେ କଅଣ ବାର ଘଣ୍ଟା ନାହିଁ? କେହି ଦିନରେ ଚାଲିଲେ ଝୁଣ୍ଟେ ନାହିଁ,
କାରଣ ସେ ଏହି ଜଗତର ଜ୍ୟୋତିଃ ଦେଖେ; କିନ୍ତୁ ରାତିରେ ଚାଲିଲେ ୧୦
ସେ ଝୁଣ୍ଟେ, କାରଣ ତାହା ଅନ୍ତରେ ଜ୍ୟୋତିଃ ନାହିଁ । ସେ ଏ ସମସ୍ତ କଥା ୧୧
କହିଲାଉତ୍ତାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଲାଜାର
ନିଦ୍ରା ଯାଇଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କୁ ନିଦ୍ରାରୁ ଉଠାଇବା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଯାଉ-

* ଅର୍ଥାତ୍ ଡୁବନ ।   † ମୂଳ ଭାଷାରେ—ଚିହ୍ନ ।

୧୨ ଅଛି । ସେଥିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୋ, ଯଦି ସେ ନିଦ୍ରା
୧୩ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ସେ ସୁସ୍ଥ ହେବେ * । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ
ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ନିଦ୍ରାରେ ଶୋଇପଡ଼ିବା ବିଷୟରେ
୧୪ କହିଲେ ବୋଲି ସେମାନେ ମନେ କଲେ । ଅତଏବ ଯୀଶୁ ସେତେବେଳେ
୧୫ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ କହିଲେ, ଲାଜାର ମରିଯାଇଅଛନ୍ତି; ଆଉ ମୁଁ ସେ
ସେସ୍ଥାନରେ ନ ଥିଲି, ଏଥି ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆନନ୍ଦ କରୁଅଛି,
ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, କିନ୍ତୁ ଚାଲ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ
୧୬ ନିକଟକୁ ଯିବା । ସେଥିରେ ଥୋମା, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦୁମ † ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେ
ଆପଣା ସଙ୍ଗୀ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଚାଲ, ଅମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯାଇ
୧୭ ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ମରିବା । ଯୀଶୁ ପହଞ୍ଚି ଶୁଣିଲେ ଯେ ସେ ଚାରି ଦିନ
୧୮ ହେଲା ସମାଧିରେ ରଖା ଗଲେଣି । ବେଥନିଆ ଯିରୂଶାଲମ ନିକଟରେ ଥିଲା,
୧୯ ପ୍ରାୟ ଏକ କୋଶ ଦୂର; ଆଉ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ମାର୍ଥା ଓ
ମରିୟମଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଭାଇ ବିଷୟରେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ
୨୦ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଆସିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଯେତେବେଳେ
ମାର୍ଥା ଶୁଣିଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିବାକୁ ଗଲେ, କିନ୍ତୁ
୨୧ ମରିୟମ ଗୃହରେ ବସି ରହିଲେ । ମାର୍ଥା ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୋ, ଯଦି
ଆପଣ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତେ, ତାହା ହେଲେ ମୋହର ଭାଇ
୨୨ ମରି ନ ଥାଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ଆପଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ମାଗିବେ, ଈଶ୍ୱର
୨୩ ଯେ ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଦେବେ, ଏହା ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ମୁଁ ଜାଣେ । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ
୨୪ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭ ଭାଇ ପୁଣି ଉଠିବ । ମାର୍ଥା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସେ ଯେ
୨୫ ଶେଷ ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ଉଠିବ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ । ଯୀଶୁ
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ଓ ଜୀବନ; ଯେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ
୨୬ କରେ, ସେ ଯଦ୍ୟପି ମରେ, ତଥାପି ସେ ବଞ୍ଚିବ, ପୁଣି ଯେ କେହି ବଞ୍ଚି
ଓ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ କଦାପି କେବେହେଁ ମରିବ ନାହିଁ; ଏହା
୨୭ କଅଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛ ? ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହଁ, ପ୍ରଭୋ, ଯାହାଙ୍କର
ଜଗତକୁ ଆଗମନ କରିବାର ଥିଲା, ଆପଣ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସେହି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ,
୨୮ ଏହା ମୋହର ବିଶ୍ୱାସ । ଏହା କହିଲାଉତ୍ତାରେ ସେ ଯାଇ ଆପଣା ଭଉଣୀ
ମରିୟମଙ୍କୁ ଗୋପନରେ ଡାକି କହିଲେ, ଗୁରୁ ଆସିଲେଣି, ଆଉ ତୋତେ

* ମୂଳ ଭାଷାରେ—ରକ୍ଷା ପାଇବେ । † ଅର୍ଥାତ୍ ଯମଜ ।

ଡାକୁଅଛନ୍ତି । ସେ ଏହା ଶୁଣି ଶୀଘ୍ର ଉଠି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ । ଯୀଶୁ ୨୯,
ସେତେବେଳେ ଗ୍ରାମ ଭିତରକୁ ଆସି ନ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ମାର୍ଥା ତାହାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ୩୦
ସ୍ଥାନରେ ଭେଟିଥିଲେ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ । ଅତଏବ ୩୧
ଯେଉଁ ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଗୃହରେ ଥାଇ ତାହାଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା
ଦେଉଥିଲେ, ସେମାନେ ମରିୟମଙ୍କୁ ଶୀଘ୍ର ଉଠି ବାହାରିଯିବା ଦେଖି, ସେ
ସମାଧି ନିକଟରେ ରୋଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଏହା ମନେ କରି
ତାହାଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଗଲେ । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ ୩୨
ମରିୟମ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ତାହାଙ୍କର
ଚରଣତଳେ ପଡ଼ି କହିଲେ, ପ୍ରଭୋ, ଯଦି ଆପଣ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ
ଥାଆନ୍ତେ, ତାହା ହେଲେ ମୋ ଭାଇ ମରି ନ ଥାଆନ୍ତା । ଅତଏବ ଯୀଶୁ ୩୩
ତାହାଙ୍କୁ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆସିଥିବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ରୋଦନ କରୁଥିବା
ଦେଖି ଆତ୍ମାରେ ଉତ୍ତେଜିତ ହେଲେ ପୁଣି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଦୃଢ଼-
ସଂକଳ୍ପରେ ପଚାରିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁଠାରେ ରଖିଅଛ ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ୩୪
କହିଲେ, ପ୍ରଭୋ, ଆସି ଦେଖନ୍ତୁ । ଯୀଶୁ କାନ୍ଦିଲେ । ସେଥିରେ ଯିହୁଦୀମାନେ ୩୫,୩୬
କହିଲେ, ଦେଖ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ କିପରି ସ୍ନେହ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ୩୭
ମଧ୍ୟରେ କେହି କେହି କହିଲେ, ଏହି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ଅନ୍ଧର ଆଖି ଫିଟାଇ-
ଥିଲେ, ସେ କଅଣ ଏହାର ମୃତ୍ୟୁ ମଧ୍ୟ ନିବାରଣ କରିପାରି ନ ଥାଆନ୍ତେ ?
ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ପୁନର୍ବାର ଅନ୍ତରରେ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ; ୩୮
ତାହା ଗୋଟିଏ ଗୁହା, ପୁଣି ତା ମୁହଁରେ ଗୋଟାଏ ପଥର ଥିଲା । ଯୀଶୁ କହିଲେ, ୩୯
ଏହି ପଥର ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦିଅ । ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଭଉଣୀ ମାର୍ଥା ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ,
ପ୍ରଭୋ, ସେ ବାସିଗଲାଣି, କାରଣ ସେ ଚାରିଦିନ ହେଲା ମଲାଣି । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ୪୦
କହିଲେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ତାହା ହେଲେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ଦେଖିବ,
ଏହା କଅଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହିଲି ନାହିଁ ? ସେଥିରେ ସେମାନେ ପଥର ଘୁଞ୍ଚାଇ-
ଦେଲେ । ଆଉ ଯୀଶୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱଦୃଷ୍ଟି କରି କହିଲେ, ପିତଃ, ତୁମ୍ଭେ ମୋହର ପ୍ରାର୍ଥନା ୪୧
ଶୁଣିଲ ବୋଲି ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଅଛି । ତୁମ୍ଭେ ଯେ ସର୍ବଦା ମୋହର ୪୨
ପ୍ରାର୍ଥନା ଶୁଣିଥାଅ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣିଥିଲି ; କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଲୋକସମୂହ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ
ଠିଆ ହୋଇଅଛନ୍ତି, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛ ବୋଲି ସେମାନେ
ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ, ଏଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ହେତୁ ମୁଁ ଏହା କହିଲି । ସେ ୪୩
ଏହା କହି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଡାକିଲେ, ଲାଜାର, ବାହାରି ଆସ । ମୃତ ଲୋକଟି ୪୪

ବାହାର ଅସିଲେ, ତାହାଙ୍କ ହାତ ଓ ପାଦ ସମାଧିବସ୍ତ୍ରରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା,
ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ମୁଖରେ ଖଣ୍ଡେ ଗାମୁଛା ଗୁଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, ଏହାଙ୍କ ବନ୍ଧନ ଫିଟାଇ ଚାଲିଯିବାକୁ ଦିଅ ।
୪୫ ଅତଏବ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ
ମରିୟମଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ କର୍ମ ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ
୪୬ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ; ପୁଣି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି କେହି
ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ, ଯୀଶୁ ଯାହା ଯାହା କରିଥିଲେ, ସେହିସବୁ
୪୭ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଲେ । ସେଥିରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ଫାରୂଶୀମାନେ
୪୮ ମହାସଭା ଆହ୍ୱାନ କରି କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ କଅଣ କରୁଅଛୁଁ ? ଏ
ଲୋକ ତ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ * କରୁଅଛି । ଯଦି ଆମ୍ଭେମାନେ ତାକୁ
ଏପରି ଛାଡ଼ିଦେବା ତାହା ହେଲେ ସମସ୍ତେ ତାହାଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ,
ଆଉ ରୋମୀୟମାନେ ଆସି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଏହି ସ୍ଥାନ ଓ ଜାତି ଉଭୟକୁ
୪୯ ନଷ୍ଟ କରି ଦେବେ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅର୍ଥାତ୍ କୟାଫା ନାମକ
୫୦ ସେହି ବର୍ଷର ମହାଯାଜକ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି ଜାଣ
ନାହିଁ, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଜାତି ବିନଷ୍ଟ ନ ହୋଇ ଲୋକସାଧାରଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
୫୧ ଜଣେ ଯେ ମରିବା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ମଙ୍ଗଳଜନକ, ଏହା ମଧ୍ୟ
୫୨ ତୁମ୍ଭେମାନେ ବିଚାର କରୁ ନାହିଁ । ସେ ଆପଣାଠାରୁ ଏହା କହିଲେ ନାହିଁ,
କିନ୍ତୁ ସେ ସେହି ବର୍ଷର ମହାଯାଜକ ଥିବାରୁ ଯୀଶୁ ଯେ ଜାତି ନିମନ୍ତେ, ଆଉ
କେବଳ ସେହି ଜାତି ନିମନ୍ତେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ସନ୍ତାନ-
ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଏକ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବାକୁ
୫୩ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଏଥି ସକାଶେ ଏହି ଭାବବାଣୀ କହିଲେ । ତେଣୁ ସେହି
ଦିନଠାରୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ ।
୫୪ ଅତଏବ ଯୀଶୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଉ ପ୍ରକାଶ୍ୟରେ ଗମନାଗମନ
କଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ସେସ୍ଥାନରୁ ବାହାରି ଯାଇ ପ୍ରାନ୍ତର ନିକଟରେ
ଥିବା ଅଞ୍ଚଳର ଏଫ୍ରୟିମ ନାମକ ଗୋଟିଏ ନଗରକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ, ଆଉ
ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ ସେଠାରେ ରହିଲେ ।
୫୫ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ନିସ୍ତାରପର୍ବ ସନ୍ନିକଟ ଥିଲା, ପୁଣି ପଲ୍ଲୀଗ୍ରାମଗୁଡ଼ିକରୁ
ଅନେକେ ଆପଣା ଆପଣାକୁ ଶୁଚି କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପୂର୍ବେ ଯିରୂଶା-

* ମୂଳ ଭାଷାରେ—ଚିହ୍ନ ।

ଲମକୁ ଯାତ୍ରା କଲେ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଁ କରୁଁ ୫୬
ମନ୍ଦିରରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ପରସ୍ପର କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ କଅଣ ମନେ କରୁଅଛ ? ସେ କି ପର୍ବକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ ? ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ୫୭
ଓ ଫାରୂଶୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଧରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ, ସେ କେଉଁଠାରେ ଅଛନ୍ତି,
ଏହା ଯଦି କେହି ଜାଣେ, ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ ।

ଇତିମଧ୍ୟରେ ଯୀଶୁ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ଛଅ ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ବେଥନିଆକୁ ୧୨
ଆସିଲେ ; ଯେଉଁ ଲାଜାରଙ୍କୁ ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଥିଲେ, ସେ
ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ । ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସେସ୍ଥାନରେ ୨
ଗୋଟିଏ ରାତ୍ରିଭୋଜ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ; ମାର୍ଥା ପରିଚର୍ଯ୍ୟା କରୁଥିଲେ, ଆଉ
ଯେଉଁମାନେ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନରେ ବସିଲେ, ଲାଜାର ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ମରିୟମ ଅଧସେର ଅତି ବହୁମୂଲ୍ୟ ୩
ବିଶୁଦ୍ଧ ଜଟାମାଂସୀ ତୈଳ ଘେନି ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଦରେ ତାହା ଲଗାଇ ଆପଣା
କେଶରେ ତାହାଙ୍କ ପାଦ ପୋଛି ଦେଲେ, ଆଉ ତୈଳର ସୁବାସରେ ଘରଟି
ମହକି ଗଲା । କିନ୍ତୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇଷ୍କାରିୟୋଥ ଯିହୂଦା ୪
ନାମକ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲା,
ସେ କହିଲା, ଏହି ତୈଳ ଦେଢ଼ଶ ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରୟ କରାଯାଇ କାହିଁକି ୫
ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ ଦିଆ ନ ଗଲା ? ସେ ଯେ ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଚିନ୍ତା ୬
କରୁଥିଲା ବୋଲି ଏହା କହିଲା, ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ସେ ଜଣେ ଚୋର,
ଆଉ ତାହା ନିକଟରେ ଟଙ୍କା ଥଳୀ ଥିବାରୁ ସେଥିରେ ଯାହା ଯାହା ରଖା
ଯାଉଥିଲା, ତାହା ସେ ଚୋରି କରି ନେଇ ଯାଉଥିଲା । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ୭
କହିଲେ, ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, ଯେପରି ମୋର ସମାଧି ଦିନ ନିମନ୍ତେ ସେ ଏହା
ରଖିପାରେ । ଦରିଦ୍ରମାନେ ତ ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି, ମାତ୍ର ମୁଁ ୮
ସର୍ବଦା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ନ ଥିବି । ଇତିମଧ୍ୟରେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ୯
ଯିହୁଦୀ ଲୋକ, ସେ ସେଠାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିପାରି କେବଳ ଯୀଶୁଙ୍କ
ସକାଶେ ନୁହେଁ, ମାତ୍ର ଯେଉଁ ଲାଜାରଙ୍କୁ ସେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇଥିଲେ,
ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଆସିଲେ । କିନ୍ତୁ ଲାଜାରଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବଧ କରିବା ୧୦
ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ମନ୍ତ୍ରଣା କଲେ, କାରଣ ତାହାଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ୧୧
ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଯାଇ ଯୀଶୁଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ।
ତହିଁ ଆରଦିନ ପର୍ବକୁ ଆସିଥିବା ବହୁସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ, ଯୀଶୁ ଯିରୂଶାଲମକୁ ୧୨

ଆସୁଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଶୁଣି ଖଜୁରୀ ବାହୁଙ୍ଗା ଘେନି ତାହାଙ୍କୁ ଭେଟିବା ନିମନ୍ତେ
ବାହାରି ଗଲେ ଓ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ,

ହୋଶାନ୍ନା ! *
୧୩ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯେ ଆସୁଅଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ ;
ଧନ୍ୟ ଇସ୍ରାୟେଲର ରାଜା ।

୧୪ ଆଉ ଯୀଶୁ ଗୋଟିଏ ଗର୍ଦ୍ଦଭଶାବକ ପାଇ ତାହା ଉପରେ ଆରୋହଣ କଲେ,
ଯେପରି ଲେଖାଅଛି,

୧୫ ଆଗୋ ସିୟୋନର କନ୍ୟେ, ଭୟ କର ନାହିଁ ;
ଦେଖ୍ ତୋର ରାଜା ଆସୁଅଛନ୍ତି,
ସେ ଗର୍ଦ୍ଦଭଶାବକ ଉପରେ ଆରୋହଣ କରି ଆସୁଅଛନ୍ତି ।

୧୬ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପ୍ରଥମେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ବୁଝିଲେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ
ଯୀଶୁ ମହିମାନ୍ୱିତ ହେଲାଉତ୍ତାରେ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଯେ ତାହାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଲେଖା ଯାଇଥିଲା, ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ସେମାନେ ଯେ ଏହିସବୁ କରିଥିଲେ,
୧୭ ତାହା ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ପଡ଼ିଲା । ଆଉ ସେ ଲାଜାରଙ୍କୁ ସମାଧିରୁ ଡାକି
ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉଠାଇବା ସମୟରେ ଯେଉଁ ଲୋକସମୂହ ତାହାଙ୍କ
୧୮ ସହିତ ଥିଲେ, ସେମାନେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଏହି କାରଣରୁ ମଧ୍ୟ
ଲୋକସମୂହ ତାହାଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ, ଯେଣୁ ସେ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ-
୧୯ କର୍ମ † କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ସେମାନେ ଶୁଣିଥିଲେ । ସେଥିରେ ପାରୂଶୀମାନେ
ପରସ୍ପର କୁହାକୋହି ହେଲେ, ଦେଖୁଛ ତ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଚେଷ୍ଟା
ବିଫଳ ହେଉଅଛି ; ଦେଖ, ଜଗତଯାକ ତାହାର ପଛରେ ଗଲେଣି ।
୨୦ ପର୍ବ ସମୟରେ ଉପାସନା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଥିବା ଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କ
୨୧ ମଧ୍ୟରେ କେତେକ ଗ୍ରୀକ୍ ଲୋକ ଥିଲେ । ସେମାନେ ଗାଲିଲୀସ୍ଥ ବେଥ୍-
ସାଇଦା ନିବାସୀ ଫିଲିପ୍ପଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ତାହାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରି କହିଲେ,
୨୨ ମହାଶୟ, ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା । ଫିଲିପ୍ପ
ଯାଇ ଆନ୍ଦ୍ରିୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ପୁଣି ଆନ୍ଦ୍ରିୟ ଓ ଫିଲିପ୍ପ ଯାଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ ।
୨୩ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କର ମହିମାନ୍ୱିତ ହେବା
୨୪ ନିମନ୍ତେ ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ । ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଗହମ ବୀଜ

---

* ଏହି ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ—ପରିତ୍ରାଣ କର ବା ମଙ୍ଗଳ ଦିଅ ବା ଜୟ ପ୍ରଦାନ କର ।

† ମୂଳ ଭାଷାରେ—ଚିହ୍ନ ।

ଯଦି ମୃତ୍ତିକାରେ ପଡ଼ି ନ ମରେ, ତାହା ହେଲେ ତାହା ଏକମାତ୍ର ଥାଏ,
କିନ୍ତୁ ଯଦି ମରେ, ତାହା ହେଲେ ବହୁତ ଫଳ ଫଳେ । ଯେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ୨୫
ପ୍ରିୟଜ୍ଞାନ କରେ, ସେ ତାହା ହରାଇବ, ଆଉ ଯେ ଆପଣା ପ୍ରାଣକୁ ଇହ-
ଜଗତରେ ଘୃଣା କରେ, ସେ ତାହା ଅନନ୍ତ ଜୀବନ ନିମନ୍ତେ ରକ୍ଷା କରିବ ।
କେହି ଯେବେ ମୋହର ସେବକ, ତେବେ ସେ ମୋହର ଅନୁଗମନ କରୁ ; ୨୬
ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏଁ, ମୋହର ସେବକ ମଧ୍ୟ ସେହିଠାରେ ରହିବ ;
କେହି ଯେବେ ମୋହର ସେବା କରେ, ତେବେ ପିତା ତାହାକୁ ସମ୍ମାନ
ଦେବେ । ଏବେ ମୋହର ପ୍ରାଣ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଉଅଛି, ଆଉ ମୁଁ କଅଣ ୨୭
କହିବି ? ପିତଃ, ମୋତେ ଏହି ସମୟଠାରୁ ରକ୍ଷା କର ? କିନ୍ତୁ ଏଥି ସକାଶେ
ତ ମୁଁ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଅଛି । ପିତଃ, ଆପଣା ନାମ ମହିମାନ୍ୱିତ କର ।
ସେଥିରେ ଆକାଶରୁ ଏହି ବାଣୀ ହେଲା, ଆମ୍ଭେ ତାହା ମହିମାନ୍ୱିତ କରି- ୨୮
ଅଛୁ, ଆଉ ପୁନର୍ବାର ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବୁ । ତେଣୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇ- ୨୯
ଥିବା ଲୋକସମୂହ ଏହା ଶୁଣି ମେଘଗର୍ଜନ ହେଲା ବୋଲି କହିଲେ,
ଅନ୍ୟମାନେ କହିଲେ, ଜଣେ ଦୂତ ଏହାଙ୍କୁ କଥା କହିଅଛନ୍ତି । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ୩୦
ଦେଲେ, ମୋ ନିମନ୍ତେ ଏହି ବାଣୀ ହୋଇ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ନିମନ୍ତେ ହୋଇଅଛି । ଏବେ ଏହି ଜଗତର ବିଚାର ଉପସ୍ଥିତ ; ଏବେ ଏହି ୩୧
ଜଗତର ଅଧିପତିକୁ ବାହାରେ ପକାଯିବ । ଆଉ ମୁଁ ଯଦି ପୃଥିବୀରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ୩୨
ଉତ୍ଥିତ ହେବି, ତାହା ହେଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଆକର୍ଷଣ କରିବି ।
ସେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ସେଥିର ସୂଚନା ୩୩
ଦେଇ ଏହା କହିଲେ । ସେଥିରେ ଲୋକସମୂହ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ୩୪
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଚିରକାଳ ରହିବେ ବୋଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଶୁଣିଅଛୁ, ତେବେ
ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ଅବଶ୍ୟ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ଉତ୍ଥିତ ହେବେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କିପରି
କହୁଅଛ ? ଏହି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର କିଏ ? ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ୩୫
ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ମାତ୍ର ଜ୍ୟୋତିଃ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ଅନ୍ଧକାର
ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ ନ କରେ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ
ଜ୍ୟୋତିଃ ଥାଉଁ ଥାଉଁ ଗମନାଗମନ କର ; ଯେ ଅନ୍ଧକାରରେ ଗମନା-
ଗମନ କରେ, ସେ କେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛି, ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ- ୩୬
ମାନେ ଯେପରି ଜ୍ୟୋତିଃର ସନ୍ତାନ ହୁଅ, ସେଥିପାଇଁ ଜ୍ୟୋତିଃ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଥାଉଁ ଥାଉଁ ଜ୍ୟୋତିଃରେ ବିଶ୍ୱାସ କର ।

୩୭ ଯୀଶୁ ଏହିସବୁ କଥା କହି ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କଠାରୁ
ଗୋପନରେ ରହିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯଦ୍ୟପି ସେ ସେମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏତେ
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ * କରିଥିଲେ, ତଥାପି ସେମାନେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ
୩୮ ନ ଥିଲେ ; ଯେପରି ଭବବାଦୀ ଯିଶାୟଙ୍କଦ୍ୱାରା ଉକ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ
ହୁଏ :—

ହେ ପ୍ରଭୁ, କିଏ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ସମ୍ବାଦ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛି ?
ଆଉ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାହୁ କାହା ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଅଛି ?

୩୯ ଆଉ ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁ ନ ଥିଲେ, ଯେଣୁ ଯିଶାୟ
ପୁନଶ୍ଚ କହିଅଛନ୍ତି,

୪୦ ସେ ସେମାନଙ୍କର ଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ଧ କରିଅଛନ୍ତି,
ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଜଡ଼ କରିଅଛନ୍ତି ;
ଯେପରି ସେମାନେ ଆଖିରେ ଦେଖିବେ ନାହିଁ ଓ ହୃଦୟରେ
ବୁଝିବେ ନାହିଁ,
ପୁଣି ଫେରିବେ ନାହିଁ,
ଆଉ ଆମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବୁଁ ନାହିଁ ।

୪୧ ଯିଶାୟ ଏହିସବୁ କହିଲେ, କାରଣ ସେ ତାହାଙ୍କର ମହିମା ଦେଖିଲେ
୪୨ ଓ ତାହାଙ୍କ ବିଷୟରେ କଥା କହିଲେ । ତଥାପି ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁଦ୍ଧା
ଅନେକେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କଲେ, କିନ୍ତୁ କାଳେ ସେମାନେ ସମାଜ-
ଚ୍ୟୁତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥିପାଇଁ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କ ହେତୁରୁ ତାହା ସ୍ୱୀକାର କରୁ ନ
୪୩ ଥିଲେ ; କାରଣ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଗୌରବ ଅପେକ୍ଷା ବରଂ
ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଗୌରବ ଭଲ ପାଇଲେ ।

୪୪ ଯୀଶୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, ଯେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ
ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରେ
୪୫ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ; ଆଉ ଯେ ମୋତେ ଦର୍ଶନ କରେ, ସେ ମୋହର ପ୍ରେରଣ-
୪୬ କର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରେ । ଯେ କେହି ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ, ସେ
ଯେପରି ଅନ୍ଧକାରରେ ବାସ ନ କରେ, ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ଜଗତକୁ ଜ୍ୟୋତିଃ
୪୭ ହୋଇ ଆସିଅଛି । କେହି ଯଦି ମୋହର ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ପାଳନ କରେ ନାହିଁ,
ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ତାହାର ବିଚାର କରେ ନାହିଁ ; କାରଣ ମୁଁ ଜଗତର

* ମୂଳ ଭାଷାରେ—ଚିହ୍ନ ।

ବିଚାର କରିବାକୁ ନ ଆସି ବରଂ ଜଗତକୁ ପରିତ୍ରାଣ କରିବାକୁ
ଆସିଅଛି । ଯେ ମୋତେ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ ଓ ମୋହର ବାକ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରେ ୪୮
ନାହିଁ, ତାହାର ବିଚାରକର୍ତ୍ତା ଅଛି ; ମୁଁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ତାହା
ଶେଷ ଦିନରେ ତାହାର ବିଚାର କରିବ । କାରଣ ମୁଁ ଆପଣାଠାରୁ କହି ନାହିଁ, ୪୯
ମାତ୍ର ମୁଁ କଅଣ କହିବି ଓ କଅଣ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବି, ତାହା ମୋହର
ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତା ମୋତେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଅଛନ୍ତି । ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଯେ
ଅନନ୍ତ ଜୀବନ, ଏହା ମୁଁ ଜାଣେ । ଅତଏବ ମୁଁ ଯେ ଯେ କଥା କହେଁ, ୫୦
ପିତା ମୋତେ ଯେପରି କହିଅଛନ୍ତି, ସେହିପରି କହେଁ ।

ନିସ୍ତାରପର୍ବ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଯୀଶୁ, ଏହି ଜଗତରୁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ୧୩
ଆପଣାର ପ୍ରୟାଣ କରିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ଜାଣି, ଜଗତରେ ଥିବା ନିଜର
ଯେଉଁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେ ପ୍ରେମ କରି ଆସୁଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଚୂଡ଼ାନ୍ତ
ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଆଉ ରାତ୍ରିଭୋଜ ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ୨
ଶୟତାନ ଶିମୋନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଇଷ୍କରିୟୋଥ ଯିହୂଦାର ହୃଦୟରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ଶତ୍ରୁହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସଂକଳ୍ପ ଜାତ କରି ସାରିଥିଲା,
ସେତେବେଳେ, ପିତା ଯେ ତାହାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ସମର୍ପଣ ୩
କରିଅଛନ୍ତି ଓ ସେ ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟରୁ ଆସିଅଛନ୍ତି ପୁଣି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ
ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ଏହା ଜାଣି ସେ ଭୋଜନ ଆସନରୁ ଉଠି ଆପଣାର ୪
ବସ୍ତ୍ର କାଢ଼ି ଦେଇ ଗୋଟିଏ ଗାମୁଛା ନେଇ ଆପଣାର କଟୀ ବନ୍ଧନ କଲେ ।
ତହିଁରେ ସେ ପାତ୍ରରେ ଜଳ ଢାଳିଲେ, ପୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଦ ଧୋଇ- ୫
ଦେଇ ଆପଣା କଟୀରେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଗାମୁଛାରେ ପୋଛିବାକୁ ଲାଗିଲେ ।
କ୍ରମେ ସେ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ; ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ୬
ପ୍ରଭୋ, ଆପଣ ମୋର ପାଦ ଧୋଇ ଦେଉଅଛନ୍ତି? ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର
ଦେଲେ, ମୁଁ ଯାହା କରୁଅଛି, ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଏବେ ଜାଣୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରେ ୭
ବୁଝିବ । ପିତର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆପଣ କଦାପି କେବେହେଁ ମୋର ୮
ପାଦ ଧୋଇ ଦେବେ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯଦି ମୁଁ
ତୁମ୍ଭକୁ ଧୌତ ନ କରେ, ତାହାହେଲେ ମୋ ସହିତ ତୁମ୍ଭର କୌଣସି
ଅଂଶ ନାହିଁ । ଶିମୋନ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୋ, କେବଳ ୯
ମୋହର ପାଦ ନୁହେ, ମାତ୍ର ମୋହର ହସ୍ତ ଓ ମସ୍ତକ ମଧ୍ୟ । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ୧୦
କହିଲେ, ଯେ ସ୍ନାନ କରିଅଛି, ତାହାର ପାଦ ଧୋଇବା ବିନା ଆଉ

କିଛି ପ୍ରୟୋଜନ ନାହିଁ, ସେ ପ୍ରକୃତରେ ଶୁଚି ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଚି ଅଛ,
୧୧ କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତେ ନୁହ । କାରଣ ଯେ ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ,
ସେ ତାହାକୁ ଜାଣିଥିଲେ ; ଅତଏବ ସେ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସମସ୍ତେ
ଶୁଚି ନୁହ ।

୧୨ ତତ୍ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କର ପାଦ ଧୋଇଦେଇ ଆପଣା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି
ପୁନର୍ବାର ବସିଲାଉତ୍ତାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି
୧୩ କଅଣ କରିଅଛି, ତାହା କି ତୁମ୍ଭେମାନେ ବୁଝୁଅଛ ? ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ
ଗୁରୁ ଓ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଡାକୁଅଛ, ଆଉ ଯଥାର୍ଥ କହୁଅଛ ; କାରଣ ମୁଁ ତ
୧୪ ସେହି । ଅତଏବ ପ୍ରଭୁ ଓ ଗୁରୁ ଯେ ମୁଁ, ମୁଁ ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପାଦ
ଧୋଇ ଦେଇଅଛି, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପର ପାଦ ଧୋଇବା
୧୫ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । କାରଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁଁ ଯେପରି କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମଧ୍ୟ ଯେ ସେପରି କର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଆଦର୍ଶ
୧୬ ଦେଖାଇଅଛି । ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଦାସ ଆପଣା
କର୍ତ୍ତାଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେ, କିମ୍ବା ପ୍ରେରିତ ଆପଣା ପ୍ରେରକଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
୧୭ ନୁହେ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହିସବୁ ଜାଣ, ତେବେ ସେହି ପ୍ରକାର କଲେ
୧୮ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଧନ୍ୟ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁ ନାହିଁ ; କେଉଁ
ପ୍ରକାର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ମନୋନୀତ କରିଅଛି, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ ; କିନ୍ତୁ
ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏହିପରି
ଘଟୁଅଛି, ଯେ ମୋହର ଅନ୍ନ ଖାଏ, ସେ ମୋହର ବିରୁଦ୍ଧରେ ଗୋଇଠା
୧୯ ଉଠାଇଲା । ତାହା ଘଟିବା ସମୟରେ ମୁଁ ସେହି ଅଟେ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତାହା ଘଟିବା ପୂର୍ବେ ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ
୨୦ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି । ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ଯେ
ମୋହର ପ୍ରେରିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କି ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ ଓ
ଯେ ମୋତେ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରେ ।

୨୧ ଯୀଶୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲାଉତ୍ତାରେ ଆତ୍ମାରେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ହେଲେ
ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇ କହିଲେ, ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
୨୨ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମୋତେ ଶତ୍ରୁହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ । ସେ କାହା ସମ୍ବ-
ନ୍ଧରେ କହିଲେ, ସେ ବିଷୟରେ ହତବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପରସ୍ପରକୁ
୨୩ ଚାହିଁବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ—ଯାହାକୁ ଯୀଶୁ

ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ—ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ପାଖରେ ବସି ଭୋଜନ କରୁଥିଲେ ।
ଅତଏବ ଶିମୋନ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ସଙ୍କେତ କରି କହିଲେ, ସେ କାହା ୨୪
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହୁଅଛନ୍ତି, ତାହା କୁହ । ସେ ସେହି ପ୍ରକାର ବସିଥାଇ ଯୀଶୁଙ୍କ ୨୫
ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ ଆଉଜି ପଡ଼ି ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରଭୋ, ସେ କିଏ? ତେଣୁ ୨୬
ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯାହା ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହି ରୋଟୀ ଖଣ୍ଡିକ ବୁଡ଼ାଇବି ଓ
ଯାହାକୁ ତାହା ଦେବି, ସେ । ତହିଁରେ ସେ ସେହି ରୋଟୀ ଖଣ୍ଡିକ ବୁଡ଼ାଇ
ତାହା ଘେନି ଇଷ୍କରିୟୋଥ ଶିମୋନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯିହୂଦାକୁ ଦେଲେ । ସେ ୨୭
ରୋଟୀ ଖଣ୍ଡିକ ପାଇଲାଉତ୍ତାରେ ଶୟତାନ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲା ।
ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ କହିଲେ, ଯାହା କରୁଅଛ, ତାହା ଶୀଘ୍ର କର ।
କିନ୍ତୁ ସେ କି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାହାକୁ ଏହି କଥା କହିଲେ, ତାହା ଭୋଜରେ ୨୮
ବସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । କାରଣ ଯିହୂଦା ୨୯
ନିକଟରେ ଟଙ୍କା ଥଳୀ ଥିବାରୁ ପର୍ବ ନିମନ୍ତେ ଯାହା ଯାହା ପ୍ରୟୋଜନ, ତାହା
କ୍ରୟ କରିବାକୁ କିମ୍ବା ଦରିଦ୍ରମାନଙ୍କୁ କିଛି ଦାନ କରିବାକୁ ଯୀଶୁ ତାହାକୁ
କହିଲେ ବୋଲି କେହି କେହି ମନେ କଲେ । ରୋଟୀ ଖଣ୍ଡିକ ଗ୍ରହଣ କରି ୩୦
ସେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ବାହାରିଗଲା; ସେତେବେଳେ ରାତ୍ରିକାଳ ।
ସେ ବାହାରି ଗଲାଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, ଏବେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ୩୧
ମହିମାନ୍ୱିତ ହେଲେ ଓ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଈଶ୍ୱର ମହିମାନ୍ୱିତ ହେଲେ ।
ଯଦି ଈଶ୍ୱର ତାହାଙ୍କଠାରେ ମହିମାନ୍ୱିତ ହେଲେ, ତେବେ ଈଶ୍ୱର ମଧ୍ୟ ୩୨
ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣାଠାରେ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବେ, ପୁଣି ଶୀଘ୍ର ତାହାଙ୍କୁ
ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବେ । ବତ୍ସଗଣ, ମୁଁ ଆଉ ଅଳ୍ପ ସମୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ୩୩
ଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବ; ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ
ଯାଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେସ୍ଥାନକୁ ଯାଇପାର ନାହିଁ, ଏହା ମୁଁ ଯେପରି
ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ କହିଲି, ସେହିପରି ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହୁଅଛି । ତୁମ୍ଭେ- ୩୪
ମାନେ ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର, ଏହି ନୂତନ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେଉଅଛି;
ମୁଁ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି
ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର । ଯଦି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଥାଏ, ୩୫
ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ମୋହର ଶିଷ୍ୟ, ଏହା ସମସ୍ତେ ତଦ୍ୱାରା
ଜ୍ଞାତ ହେବେ ।

ଶିମୋନ ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରଭୋ, ଆପଣ କେଉଁଠାକୁ ୩୬

ଯାଉଅଛନ୍ତି ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାକୁ ଯାଉଅଛି, ତୁମ୍ଭେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋହର ପଛେ ପଛେ ସେଠାକୁ ଯାଇପାର ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପରେ
୩୭ ଯିବ । ପିତର ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରଭୋ, ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ କାହିଁକି ଆପଣଙ୍କ
ପଛେ ପଛେ ଯାଇପାରେ ନାହିଁ ? ମୁଁ ଆପଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦେବି ।
୩୮ ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ମୋ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦେବ ?
ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, କୁକୁଡ଼ା ନ ଡାକୁଣୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ
ତିନିଥର ଅସ୍ୱୀକାର କରିବ ।

୧୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ନ ହେଉ ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ-
୨ ଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କର, ମୋଠାରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କର । ମୋହର ପିତାଙ୍କ
ଗୃହରେ ଅନେକ ବାସସ୍ଥାନ ଅଛି ; ଯଦି ନ ଥାଆନ୍ତା, ତାହା ହେଲେ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥାଆନ୍ତି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ
୩ ଯାଉଅଛି ; ପୁଣି ମୁଁ ଯାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ପୁନର୍ବାର
ଆସିବି, ଆଉ ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥାଏଁ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସେହି
ସ୍ଥାନରେ ରହିବ, ସେଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ନିକଟକୁ ଘେନି
୪ ଯିବି । ପୁଣି ମୁଁ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଅଛି, ତାହାର ପଥ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣ ।
୫ ଥୋମା ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରଭୋ, ଆପଣ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି,
୬ ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ ନାହିଁ, ପଥ ବା କିପରି ଜାଣିପାରୁ ? ଯୀଶୁ
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ପଥ, ସତ୍ୟ ଓ ଜୀବନ ; ମୋ ଦେଇ ନ ଗଲେ
୭ କେହି ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଏ ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଜାଣି-
ଥାଆନ୍ତ, ତାହା ହେଲେ ମୋହର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣି ଥାଆନ୍ତ ; ଏବେଠାରୁ
୮ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣୁଅଛ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛ । ଫିଲିପ୍ପ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ,
ପ୍ରଭୋ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରାଉନ୍ତୁ, ତାହା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
୯ ଯଥେଷ୍ଟ । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଫିଲିପ୍ପ, ଏତେକାଳ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ସାଙ୍ଗରେ ଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ମୋତେ ଜାଣିଲ ନାହିଁ ? ଯେ ମୋତେ
ଦର୍ଶନ କରିଅଛି, ସେ ପିତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିଅଛି ; ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ
୧୦ ଦର୍ଶନ କରାଉନ୍ତୁ ବୋଲି ତୁମ୍ଭେ କିପରି କହୁଅଛ ? ମୁଁ ଯେ ପିତାଙ୍କଠାରେ
ଅଛି ଓ ପିତା ମୋଠାରେ ଅଛନ୍ତି ଏ କଥା କଅଣ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ନାହିଁ ?
ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେ ସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ କହେ, ସେହିସବୁ ମୋ ନିଜରୁ କହେ
୧୧ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ପିତା ମୋଠାରେ ଥାଇ ଆପଣା କର୍ମ କରୁଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ଯେ

ପିତାଙ୍କଠାରେ ଅଛି ଓ ପିତା ମୋଠାରେ ଅଛନ୍ତି, ମୋହର ଏହି କଥା
ବିଶ୍ବାସ କର, ନଚେତ୍‌ବା କର୍ମ ଯୋଗୁଁ ହେଲେ ବିଶ୍ବାସ କର । ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ୧୨
ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି, ମୋଠାରେ ଯେ ବିଶ୍ବାସ କରେ, ମୁଁ ଯେଉଁ
ଯେଉଁ କର୍ମ କରୁଅଛି, ସେ ମଧ୍ୟ ସେହିସବୁ କରିବ, ଆଉ ସେସବୁ ଅପେକ୍ଷା
ଅଧିକ ମହତ୍ କର୍ମ କରିବ, କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି । ପୁଣି ୧୩
ପିତା ଯେପରି ପୁତ୍ରଙ୍କଠାରେ ମହିମାନ୍ବିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ମୋ ନାମରେ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ, ତାହା ମୁଁ କରିବି । ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ୧୪
ମୋ ନାମରେ କୌଣସି ବିଷୟ ମୋତେ ମାଗିବ, ମୁଁ ତାହା କରିବି ।

ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କର, ତାହା ହେଲେ ମୋହର ୧୫
ଆଜ୍ଞାସବୁ ପାଳନ କରିବ । ଆଉ ମୁଁ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିବି, ପୁଣି ତୁମ୍ଭ- ୧୬
ମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଚିରକାଳ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଜଣେ
ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କି * ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦେବେ । ଜଗତ ୧୭
ତାହାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରେ ନାହିଁ, କାରଣ ଜଗତ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖେ ନାହିଁ
କିମ୍ବା ଜାଣେ ନାହିଁ ; ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜାଣ, କାରଣ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ
ସାଙ୍ଗରେ ଥାଆନ୍ତି, ପୁଣି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ରହିବେ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ୧୮
ଅନାଥ କରି ଛାଡ଼ି ଯିବି ନାହିଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଅଛି । ଅଳ୍ପ- ୧୯
ମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲା, ଜଗତ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖିବ ନାହିଁ ; ମାତ୍ର
ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଦେଖିବ, କାରଣ ମୁଁ ଜୀବିତ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଜୀବିତ ରହିବ । ମୁଁ ଯେ ମୋହର ପିତାଙ୍କଠାରେ ପୁଣି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେ ୨୦
ମୋଠାରେ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଅଛି, ଏହା ସେଦିନ ତୁମ୍ଭେମାନେ
ଜାଣିବ । ଯେ ମୋହର ଆଜ୍ଞାସବୁ ଗ୍ରହଣ କରି ପାଳନ କରେ, ସେହି ତ ୨୧
ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ଆଉ ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ମୋହର ପିତା
ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ପୁଣି ମୁଁ ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବି ଓ ତାହା ନିକ-
ଟରେ ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବି । ଯିହୂଦା (ଯେ ଇଷ୍କରିୟୋତ ନୁହେଁ) ୨୨
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ପ୍ରଭୁ, କଅଣ ହେଲା ଯେ ଆପଣ ଜଗତ ନିକଟରେ
ଆପଣାକୁ ପ୍ରକାଶ ନ କରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଯାଉ-
ଅଛନ୍ତି ? ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯଦି କେହି ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ, ୨୩
ତାହା ହେଲେ ସେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରିବ, ପୁଣି ମୋହର ପିତା

* ଗ୍ରୀକ୍—ପାରାକ୍ଲୀତସ୍‌ଙ୍କୁ ।

ତାହାକୁ ପ୍ରେମ କରିବେ, ଆଉ ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହା ନିକଟକୁ ଆସି ତାହା
୨୪ ସହିତ ବାସ କରିବା । ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରେ ନାହିଁ, ସେ ମୋହର
ବାକ୍ୟ ପାଳନ କରେ ନାହିଁ, ଆଉ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶୁଣୁଅଛ,
୨୫ ତାହା ମୋହର ନୁହେ, ମାତ୍ର ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତା ପିତାଙ୍କର । ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ଥାଉଁ ଥାଉଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଲି ।
୨୬ କିନ୍ତୁ ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପିତା ମୋ ନାମରେ
ପ୍ରେରଣ କରିବେ, ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେବେ ଆଉ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯାହା ଯାହା କହିଅଛି, ସେହିସବୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରା-
୨୭ ଇବେ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଦେଇ ଯାଉଅଛି, ମୋହର ନିଜର
ଶାନ୍ତି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରୁଅଛି; ଜଗତ ଯେପରି ଦାନ କରେ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭ-
୨୮ ମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଦାନ କରୁ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ କି
ଭୟଗ୍ରସ୍ତ ନ ହେଉ; ମୁଁ ଯେ ଯାଉଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପୁଣି
ଆସୁଅଛି, ମୋହର ଏହି କଥା ତ ଶୁଣିଅଛ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ
ପ୍ରେମ କରୁଥାଆନ୍ତ, ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ
ଯାଉଅଛି ବୋଲି ଆନନ୍ଦ କରିଥାଆନ୍ତ, କାରଣ ପିତା ମୋଠାରୁ ମହାନ୍ ।
୨୯ ଆଉ ତାହା ଘଟିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କରିବ, ଏଥି
୩୦ ନିମନ୍ତେ ତାହା ଘଟିବା ପୂର୍ବେ ମୁଁ ଏବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଅଛି । ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଆଉ ଅଧିକ କଥାବାର୍ତ୍ତା କହିବି ନାହିଁ, କାରଣ ଜଗତର
୩୧ ଅଧିପତି ଆସୁଅଛି; ଆଉ ମୋଠାରେ ତାହାର କିଛିହିଁ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଯେ
ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରେଁ ଓ ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ କର୍ମ କରେଁ, ଏହା ଯେପରି
ଜଗତ ଜାଣିପାରେ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏପରି ଘଟୁଅଛି । ଉଠ, ଆମ୍ଭେମାନେ
ଏହି ସ୍ଥାନରୁ ଚାଲିଯାଉଁ ।

୧୫ ମୁଁ ପ୍ରକୃତ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା, ପୁଣି ମୋହର ପିତା କୃଷକ । ମୋଠାରେ
୨ ଥିବା ଯେ କୌଣସି ଶାଖା ଫଳ ନ ଫଳେ, ତାହା ସେ କାଟି ପକାନ୍ତି; ଆଉ
ଯେ କୌଣସି ଶାଖା ଫଳ ଫଳେ, ଅଧିକ ଫଳ ଫଳିବା ନିମନ୍ତେ ସେ ତାହା
୩ ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ସେଥିଯୋଗୁଁ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ପରିଷ୍କୃତ ହୋଇ ସାରିଅଛ । ମୋଠାରେ ରୁହ, ସେଥିରେ ମୁଁ
୪ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ରହିବି । ଶାଖା ଯେପରି ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତାରେ ନ ରହିଲେ
ଫଳ ଫଳି ପାରେ ନାହିଁ, ସେହିପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ମୋଠାରେ ନ

ରହିଲେ ଫଳ ଫଳି ପାରି ନାହିଁ । ମୁଁ ଦ୍ରାକ୍ଷାଲତା, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଶାଖା ; ୫
ଯେ ମୋଠାରେ ରହେ ଓ ମୁଁ ଯାହା ଠାରେ ରହେଁ, ସେ ପ୍ରଚୁର ଫଳ ଫଳେ ;
କାରଣ ମୋ ବିନା ତୁମ୍ଭେମାନେ କିଛି କରି ପାରି ନାହିଁ । କେହି ଯେବେ ୬
ମୋଠାରେ ନ ରହେ, ତାହା ହେଲେ ସେ ଶାଖାପରି ବାହାରେ ପକାଇ
ଦିଆଯାଏ ଓ ଶୁଖିଯାଏ ; ପୁଣି ଲୋକେ ସେସବୁକୁ ଏକାଠି କରି ନିଆଁରେ
ପକାଇ ଦିଅନ୍ତି ଓ ସେସବୁକୁ ପୋଡ଼ିଯାଏ । ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋଠାରେ ୭
ରହି ଆଉ ମୋହର ବାକ୍ୟ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ରହେ, ତାହା ହେଲେ ଯେ
କୌଣସି ବିଷୟ ଇଚ୍ଛା କର, ତାହା ମାଗ, ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ତାହା ସାଧିତ ହେବ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଚୁର ଫଳ ଫଳିଲେ ମୋହର ପିତା ୮
ମହିମାନ୍ୱିତ ହେବେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର ପ୍ରକୃତ ଶିଷ୍ୟ ହେବ ।
ପିତା ଯେ ପ୍ରକାର ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭ- ୯
ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛି, ମୋହର ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିଥାଅ । ମୁଁ ୧୦
ଯେପରି ମୋହର ପିତାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ କରି ତାହାଙ୍କ ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର
ହୋଇ ରହିଥାଏଁ, ସେ ପ୍ରକାର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେବେ ମୋହର ଆଜ୍ଞା ପାଳନ
କର, ତାହା ହେଲେ ମୋହର ପ୍ରେମରେ ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିବ । ମୋହର ୧୧
ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ଥାଏ ଆଉ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ଯେପରି
ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏସମସ୍ତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି । ମୁଁ ଯେପରି ୧୨
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରିଅଛି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହିପରି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର,
ଏହି ମୋହର ଆଜ୍ଞା । ଆପଣା ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ଦାନ କରିବା ୧୩
ଅପେକ୍ଷା କାହାରି ଆଉ ଅଧିକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରେମ ନାହିଁ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଯେଉଁ ୧୪
ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି, ତାହା ଯଦି ପାଳନ କର, ତେବେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋହର
ବନ୍ଧୁ । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆଉ ଦାସ ବୋଲି କହୁ ନାହିଁ, କାରଣ କର୍ତ୍ତା କଅଣ ୧୫
କରନ୍ତି, ଦାସ, ତାହା ଜାଣେ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁ ବୋଲି
କହୁଅଛି, କାରଣ ମୁଁ ମୋହର ପିତାଙ୍କଠାରୁ ଯାହା ଶୁଣିଅଛି, ସେହିସବୁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଅଛି । ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ମନୋନୀତ କରି ନାହିଁ, ୧୬
କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି
ଯାଇ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଫଳ ସ୍ଥାୟୀ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରିଅଛି । ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ମୋ
ନାମରେ ପିତାଙ୍କୁ ଯାହା କିଛି ମାଗିବ, ସେ ତାହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଦେବେ,

୧୭ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରେମ କର, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଏହି ସମସ୍ତ ଆଜ୍ଞା ଦେଉଅଛି ।
୧୮ ଯଦି ଜଗତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ, ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା
୧୯ କରିବା ପୂର୍ବେ ତାହା ଯେ ମୋତେ ଘୃଣା କରିଅଛି, ଏହା ଜାଣ । ଯଦି
ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଆନ୍ତ, ତେବେ ଜଗତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ
ଆପଣାର ଲୋକ ଜାଣି ସ୍ନେହ କରନ୍ତା ; କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ
ହୋଇ ନାହିଁ, ବରଂ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଗତ ମଧ୍ୟରୁ ମନୋନୀତ କରିଅଛି,
୨୦ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଜଗତ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରେ । ଦାସ ଆପଣା କର୍ତ୍ତାଠାରୁ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ନୁହେଁ, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଅଛି, ତାହା ସ୍ମରଣ
କର । ଯଦି ସେମାନେ ମୋତେ ତାଡ଼ନା କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତାଡ଼ନା କରିବେ ; ଯଦି ସେମାନେ ମୋହର ବାକ୍ୟ ପାଳନ
୨୧ କରିଅଛନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରିବେ । କିନ୍ତୁ
ସେମାନେ ମୋହର ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କୁ ଜାଣି ନ ଥିବାରୁ ମୋହର ନାମ
୨୨ ସକାଶେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମସ୍ତ କରିବେ । ଯଦି ମୁଁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ
କହି ନ ଥାଆନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତା ; କିନ୍ତୁ
ଏବେ ସେମାନଙ୍କ ପାପ ବିଷୟରେ ସେମାନେ କୌଣସି ବାହାନା କରି
୨୩ ପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେ ମୋତେ ଘୃଣା କରେ, ସେ ମୋର ପିତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଘୃଣା
୨୪ କରେ । ଯେଉଁ କର୍ମସବୁ ଆଉ କେହି କରି ନାହିଁ, ମୁଁ ଯଦି ସେହିସବୁ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରି ନ ଥାଆନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ପାପ
ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତା ; କିନ୍ତୁ ଏବେ ସେମାନେ ଦେଖିଅଛନ୍ତି, ଆଉ ମୋତେ ଓ
୨୫ ମୋହର ପିତା ଉଭୟଙ୍କୁ ଘୃଣା କରିଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ
ଲିଖିତ ଏହି ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏପରି ଘଟୁଅଛି,
୨୬ ସେମାନେ ଅକାରଣରେ ମୋତେ ଘୃଣା କଲେ । ପିତାଙ୍କ ନିକଟରୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ-
ମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯେଉଁ ସାହାଯ୍ୟକାରୀଙ୍କୁ * ପ୍ରେରଣ କରିବି, ପିତାଙ୍କଠାରୁ
ବହିର୍ଗତ ସେହି ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ମୋ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବେ ;
୨୭ ଆଉ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷୀ, କାରଣ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଆରମ୍ଭରୁ ମୋ ସହିତ
୧୬ ରହିଅଛ । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଘ୍ନ ନ ପାଅ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଅଛି । ସେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମାଜ-

* ଗ୍ରୀକ୍—ପାରକ୍ଳୀତସ୍ ।

ଚ୍ୟୁତ କରିବେ, ହଁ, ଏପରି ସମୟ ଆସୁଅଛି, ଯେତେବେଳେ ଯେ କେହି ୨
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ବଧ କରେ, ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପାସନାରୂପ ବଳି
ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଅଛି ବୋଲି ମନେ କରିବ । ଆଉ ସେମାନେ ଏହାସବୁ କରିବେ, ୩
କାରଣ ସେମାନେ ପିତାଙ୍କୁ କିମ୍ବା ମୋତେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଏସମସ୍ତ ୪
ଘଟିବାର ସମୟ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ, ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି, ଏହା
ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ସ୍ମରଣ କର, ଏଥିନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଏହିସବୁ କଥା
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଅଛି । ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ସହିତ ଥିବାରୁ ଆରମ୍ଭରୁ ଏହି-
ସବୁ କଥା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ମୋହର ୫
ପ୍ରେରଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରୁଅଛି, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ
ଯାଉଅଛ ବୋଲି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମୋତେ ପଚାରୁ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ୬
ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ସମସ୍ତ କଥା କହିଥିବାରୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଅଛି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଅଛି, ମୋହର ୭
ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ, କାରଣ ମୁଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ ନ କଲେ
ସେହି ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିବେ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ମୁଁ ଗଲେ
ତାହାଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ ଦେବି । ସେ ଆସି ପାପ, ଧାର୍ମିକତା ୮
ଓ ବିଚାର ବିଷୟରେ ଜଗତକୁ ପ୍ରମାଣ ଦେବେ ; ପାପ ବିଷୟରେ—କାରଣ ୯
ସେମାନେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ ; ଧାର୍ମିକତା ବିଷୟରେ— ୧୦
କାରଣ ମୁଁ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଆଉ
ଦେଖିବ ନାହିଁ ; ବିଚାର ବିଷୟରେ—କାରଣ ଏହି ଜଗତର ଅଧିପତି ୧୧
ବିଚାରିତ ହୋଇଅଛି । ମୋହର ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଅନେକ କଥା କହିବାର ୧୨
ଅଛି, ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ସେହିସବୁ ସହି ପାର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ୧୩
ସତ୍ୟମୟ ଆତ୍ମା ଆସିଲେ ସେ ପଥ ଦେଖାଇ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟରେ
ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ; କାରଣ ସେ ଆପଣାଠାରୁ କଥା କହିବେ ନାହିଁ,
ମାତ୍ର ଯାହା ଯାହା ଶୁଣିବେ, ସେହିସବୁ କହିବେ, ପୁଣି ଆଗାମୀ ବିଷୟସବୁ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ସେ ମୋତେ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିବେ, କାରଣ ୧୪
ସେ ମୋ ବିଷୟ ଘେନି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ । ଯାହା ଯାହା ପିତାଙ୍କର, ୧୫
ସେହିସବୁ ମୋହର ; ଏହି ହେତୁ ମୁଁ କହିଲି, ସେ ମୋହର ବିଷୟ ଘେନି
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇବେ ।

ଅଳ୍ପ ମାତ୍ର ସମୟ ରହିଲି, ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ ଆଉ ଦେଖିବ ୧୬

୭ ପାଳନ କରିଅଛନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯାହା ଯାହା ଦାନ କରିଅଛ, ସେହି-
୮ ସବୁ ଯେ ତୁମ୍ଭଠାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ, ଏହା ସେମାନେ ଏବେ ବୁଝିଅଛନ୍ତି ; କାରଣ
ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେସମସ୍ତ ବାକ୍ୟ ଦାନ କଲ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହିସବୁ
ଦାନ କରିଅଛି, ଆଉ ସେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରିଅଛନ୍ତି ଓ ମୁଁ ଯେ ତୁମ୍ଭ ନିକ-
ଟରୁ ଆସିଅଛି, ତାହା ସତ୍ୟରୂପେ ଜାଣିଅଛନ୍ତି ଓ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ
୯ କରିଅଛ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଅଛି ; ଜଗତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ
ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି, କାରଣ
୧୦ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭର । ଯାହା ଯାହା ମୋହର, ସେହିସବୁ ତୁମ୍ଭର, ପୁଣି ଯାହା
ଯାହା ତୁମ୍ଭର, ସେହିସବୁ ମୋହର ; ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ମହିମା-
୧୧ ନ୍ୱିତ ହୋଇଅଛି । ମୁଁ ଆଉ ଏ ଜଗତରେ ରହୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏମାନେ
ଜଗତରେ ରହୁଅଛନ୍ତି ; ପୁଣି ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ ଯାଉଅଛି । ପବିତ୍ର ପିତଃ,
ତୁମ୍ଭ ନାମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କର—ଯେଉଁ ନାମ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଇ
ଅଛ—ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ ଯେପ୍ରକାର ଏକ, ସେମାନେ ସେପ୍ରକାର ଏକ
୧୨ ହୁଅନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିବା ସମୟରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ
ନାମରେ ରକ୍ଷା କରି ଆସିଅଛି—ଯେଉଁ ନାମ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଇ-
ଅଛ—ଆଉ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାବଧାନରେ ରକ୍ଷା କରିଅଛି ଓ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର
ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ବିନାଶର ସନ୍ତାନ ବିନା ସେମାନଙ୍କ
୧୩ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ହେଁ ବିନଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏବେ ମୁଁ ତୁମ୍ଭ ନିକଟକୁ
ଯାଉଅଛି, ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରରେ ମୋହର ଆନନ୍ଦ ଯେପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହୁଏ, ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଜଗତରେ ଥାଉଁ ଥାଉଁ ମୁଁ ଏହାସବୁ କହୁଅଛି ।
୧୪ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ଦାନ କରିଅଛି ; ଆଉ ଜଗତ ସେମାନଙ୍କୁ
ଘୃଣା କରିଅଛି, କାରଣ ମୁଁ ଯେପରି ଏ ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହେଁ,
୧୫ ସେମାନେ ସେହିପରି ଏହି ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହନ୍ତି । ତୁମ୍ଭେ ସେମାନଙ୍କୁ
ଜଗତରୁ ନେଇଯାଅ ବୋଲି ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କୁ
୧୬ ମନ୍ଦରୁ * ରକ୍ଷା କର ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛି । ମୁଁ ଯେପରି ଜଗତରୁ
୧୭ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହେଁ, ସେମାନେ ସେପରି ଜଗତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ନୁହନ୍ତି । ସତ୍ୟଦ୍ୱାରା
୧୮ ସେମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କର ; ତୁମ୍ଭର ବାକ୍ୟ ତ ସତ୍ୟ । ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେପରି

* (ବା) ପାପାତ୍ମାଠାରୁ ।

ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ସେପରି ଜଗତକୁ ପ୍ରେରଣ
କରିଅଛି । ଆଉ ସେମାନେ ସୁଦ୍ଧା ଯେପରି ସତ୍ୟଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରୀକୃତ ହୁଅନ୍ତି, ୧୯
ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଆପଣାକୁ ପବିତ୍ର କରୁଅଛି । ମୁଁ କେବଳ ୨୦
ଏମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ ନାହିଁ, ମାତ୍ର ଏମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟଦ୍ୱାରା
ଯେଉଁମାନେ ମୋଠାରେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରାର୍ଥନା
କରୁଅଛି ; ଯେପରି ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଏକ ହୁଅନ୍ତି ; ହେ ପିତଃ, ତୁମ୍ଭେ ୨୧
ଯେ ପ୍ରକାରେ ମୋଠାରେ ଅଛ ଓ ମୁଁ ତୁମ୍ଭଠାରେ ଅଛି, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ
ସେ ପ୍ରକାରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କଠାରେ ରହନ୍ତୁ ; ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ
କଲ ବୋଲି ଜଗତ ବିଶ୍ୱାସ କରେ । ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ ମହିମା ୨୨
ଦେଇଅଛ, ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତାହା ଦେଇଅଛି ; ଯେପରି ଆମ୍ଭେମାନେ
ଯେ ପ୍ରକାରେ ଏକ, ସେମାନେ ସେ ପ୍ରକାରେ ଏକ ହୁଅନ୍ତି ; ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ- ୨୩
ଠାରେ, ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ମୋଠାରେ, ଯେପରି ସେମାନେ ସିଦ୍ଧ ହୋଇ ଏକ ହୁଅନ୍ତି ;
ଯେପରି ଜଗତ ବୁଝିବ ଯେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ, ପୁଣି ମୋତେ
ଯେ ପ୍ରକାରେ ପ୍ରେମ କଲ, ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେ ପ୍ରକାରେ ପ୍ରେମ କଲ । ହେ ୨୪
ପିତଃ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ମୁଁ ଯେଉଁଠାରେ ଥାଏଁ,
ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେପରି ସେଠାରେ ମୋହର ସହିତ ରହିବେ ଓ ଜଗତର
ପତ୍ତନ ପୂର୍ବେ ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରିଥିବାରୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ମହିମା
ଦେଇଅଛ, ମୋହର ସେହି ମହିମା ସେମାନେ ଯେପରି ଦେଖିବେ, ଏହା
ମୋହର ଇଚ୍ଛା । ହେ ଧାର୍ମିକ ପିତଃ, ଜଗତ ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ମୁଁ ୨୫
ତୁମ୍ଭକୁ ଜାଣିଅଛି ; ଆଉ ତୁମ୍ଭେ ଯେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ କଲ, ତାହା ଏମାନେ
ଜାଣିଅଛନ୍ତି ; ପୁଣି ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଯେଉଁ ପ୍ରେମରେ ପ୍ରେମ କଲ, ତାହା ୨୬
ଯେପରି ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଥାଏ ଓ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କଠାରେ ରହେଁ,
ଏନିମନ୍ତେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭ ନାମ ଜଣାଇଅଛି ଓ ଜଣାଇବି ।

ଯୀଶୁ ଏହିସବୁ କଥା କହି ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ କିଦ୍ରୋଣ ୧୮
ସ୍ରୋତର ପାରପାଖକୁ ବାହାରି ଗଲେ । ସେଠାରେ ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ୟାନ
ଥିଲା, ଆଉ ସେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେଥିରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ।
ଯେଉଁ ଯିହୂଦା ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସ୍ଥାନ ୨
ଜାଣିଥିଲା ; କାରଣ ଯୀଶୁ ଅନେକଥର ଆପଣା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ
ସେସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଅତଏବ ଯିହୂଦା ସୈନ୍ୟଦଳ ପୁଣି ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ୩

ଓ ଫାରୂଶୀମାନଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ, ପଦାତିକମାନଙ୍କୁ ଘେନି ବତି, ମଶାଲ ଓ
୪ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଧରି ସେଠାକୁ ଆସିଲା । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା ଯାହା
ଘଟିବାକୁ ଯାଉଅଛି, ସେହିସବୁ ଜାଣି ଆଗକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର
୫ ଦେଲେ, ନାଜରଥୀୟ ଯୀଶୁକୁ । ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି । ଯେଉଁ
ଯିହୁଦା ତାହାଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲା, ସେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ
୬ ଠିଆ ହୋଇଥିଲା । ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି,
୭ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ପଛକୁ ହଟିଯାଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲେ ; ସେଥିରେ
ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉଥରେ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ କାହାକୁ ଖୋଜୁଅଛ ?
୮ ସେମାନେ କହିଲେ, ନାଜରଥୀୟ ଯୀଶୁକୁ । ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଯେ
ସେହି, ଏହା ତ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହିଲି । ଏଣୁ ଯଦି ତୁମ୍ଭେମାନେ ମୋତେ
୯ ଖୋଜୁଅଛ, ତାହା ହେଲେ ଏମାନଙ୍କୁ ଯିବାପାଇଁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ; ସେ ଏହା
କହିଲେ ଯେପରି ତାହାଙ୍କ ଉକ୍ତ ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ ହୁଏ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ
ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଦେଇଅଛ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମୁଁ ଜଣକୁ ସୁଦ୍ଧା ହରାଇ ନାହିଁ ।
୧୦ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କ ପାଖରେ ଖଣ୍ଡା ଥିବାରୁ ସେ ତାହା ବାହାର କରି ମହା-
ଯାଜକଙ୍କ ଦାସକୁ ଆଘାତ କଲେ ଓ ତାହାର ଡାହାଣ କାନ କାଟି
୧୧ ପକାଇଲେ । ସେହି ଦାସର ନାମ ମାଲ୍‌ଖ । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ପିତରଙ୍କୁ
କହିଲେ, ଖଣ୍ଡା ଖାପରେ ରଖ ; ପିତା ମୋତେ ଯେଉଁ ପାତ୍ର ଦେଇଅଛନ୍ତି,
ମୁଁ କଅଣ ସେଥିରୁ ପାନ କରିବି ନାହିଁ ?

୧୨ ଏହା ପରେ ସୈନ୍ୟଦଳ, ପ୍ରଧାନ ସେନାପତି ପୁଣି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର
ପଦାତିକମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଧରିଲେ ଓ ତାହାଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ପ୍ରଥମେ ହାନାଙ୍କ
୧୩ ନିକଟକୁ ଘେନି ଗଲେ, କାରଣ ସେ ସେହି ବର୍ଷର ମହାଯାଜକ କୟାଫାଙ୍କର
୧୪ ଶ୍ୱଶୁର ଥିଲେ । ଲୋକସାଧାରଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ମରିବା ମଙ୍ଗଳ-
ଜନକ ବୋଲି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଯେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ, ଏ ସେହି କୟାଫା ।

୧୫ ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଆଉ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଯୀଶୁଙ୍କ ପଛେ ପଛେ ଯାଉ-
ଥିଲେ । ସେହି ଶିଷ୍ୟ ମହାଯାଜକଙ୍କର ପରିଚିତ ଥିଲେ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ
୧୬ ମହାଯାଜକଙ୍କ ପ୍ରାଙ୍ଗଣରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ; କିନ୍ତୁ ପିତର ବାହାରେ ଦ୍ୱାର
ନିକଟରେ ଠିଆହୋଇ ରହିଲେ । ଅତଏବ ସେହି ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ
ମହାଯାଜକଙ୍କ ପରିଚିତ ଥିଲେ, ସେ ବାହାରକୁ ଯାଇ ଦ୍ୱାରରକ୍ଷିକାକୁ କହି

ପିତରଙ୍କୁ ଭିତରକୁ ଆଣିଲେ । ସେଥିରେ ସେହି ଦ୍ୱାରରକ୍ଷିକା ଦାସୀ ପିତରଙ୍କୁ ୧୭
କହିଲା, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କଅଣ ଏହି ଲୋକର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନୁହଁ ?
ସେ କହିଲେ, ମୁଁ ନୁହେଁ । ଶୀତ ହେତୁ ଦାସ ଓ ପଦାତିକମାନେ ଅଙ୍ଗାର ୧୮
ଜାଳି ସେଠାରେ ଠିଆହୋଇ ନିଆଁ ପୋଉଁଥିଲେ ; ପିତର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ
ସାଙ୍ଗରେ ଠିଆହୋଇ ନିଆଁ ପୋଉଁଥିଲେ । ଇତିମଧ୍ୟରେ ମହାଯାଜକ ୧୯
ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଚା-
ରିଲେ । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୁଁ ଜଗତ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶରେ ୨୦
କଥା କହିଅଛି ; ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତ ଯିହୁଦୀ ଏକତ୍ର ହୁଅନ୍ତି, ଏପରି ସମାଜ-
ଗୃହ ଓ ମନ୍ଦିରରେ ମୁଁ ସର୍ବଦା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଅଛି ; ମୁଁ ଗୋପନରେ କିଛି କହି
ନାହିଁ । ମୋତେ କାହିଁକି ପଚାରୁଅଛନ୍ତି ? ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କଅଣ କହିଅଛି, ୨୧
ଯେଉଁମାନେ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତୁ ; ଦେଖନ୍ତୁ, ମୁଁ ଯାହା ଯାହା
କହିଅଛି, ସେମାନେ ସେହିସବୁ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ଏହା କହିବାରୁ ପଦାତିକମାନଙ୍କ ୨୨
ମଧ୍ୟରୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଜଣେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରି କହିଲା, ତୁ
ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ଏପରି ଉତ୍ତର ଦେଉଅଛୁ ? ଯୀଶୁ ତାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ୨୩
ଯଦି ମୁଁ ମନ୍ଦ କହିଲି, ତାହା ହେଲେ ମନ୍ଦର ପ୍ରମାଣ ଦିଅ ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ଭଲ
କହିଲି, ତାହା ହେଲେ କାହିଁକି ମୋତେ ମାରୁଅଛୁ ? ସେଥିରେ ହାନ୍ନା ତାହାଙ୍କୁ ୨୪
ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ମହାଯାଜକ କୟାଫାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇ
ଦେଲେ । ଇତିମଧ୍ୟରେ ଶିମୋନ ପିତର ଠିଆହୋଇ ନିଆଁ ପୋଉଁ- ୨୫
ଥିଲେ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମଧ୍ୟ କଅଣ
ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନୁହଁ ? ସେ ଅସ୍ୱୀକାର କରି କହିଲେ,
ମୁଁ ନୁହେଁ । ମହାଯାଜକଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଅର୍ଥାତ୍ ପିତର ୨୬
ଯାହାର କାନ କାଟି ପକାଇଥିଲେ, ତାହାର ଜଣେ ଆତ୍ମୀୟ କହିଲା, ମୁଁ କଅଣ
ତୋତେ ତାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ବଗିଚାରେ ଦେଖି ନ ଥିଲି ? ସେଥିରେ ପିତର ୨୭
ପୁନର୍ବାର ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ ; ଆଉ ସେହିକ୍ଷଣି କୁକୁଡ଼ା ଡାକିଲା ।
ପରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କୟାଫାଙ୍କ ନିକଟରୁ ପ୍ରାସାଦକୁ ଘେନି- ୨୮
ଗଲେ ; ସେତେବେଳେ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇଥିଲା ; ଆଉ ସେମାନେ ଯେପରି
ଅଶୁଚି ନ ହୋଇ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ଭୋଜି ପ୍ରତିପାଳନ * କରିପାରନ୍ତି, ଏଥି
ନିମନ୍ତେ ନିଜେ ପ୍ରାସାଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ନାହିଁ । ଅତଏବ ପିଲାତ ୨୯

* (ବା) ନିସ୍ତାରପର୍ବ ପ୍ରତିପାଳନ ।

ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାରେ ଆସି ପଚାରିଲେ, ଏ ଲୋକ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ୍ଭେ-
୩୦ ମାନେ କେଉଁ ଅଭିଯୋଗ ଆଣୁଅଛ ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ,
ଏ ଲୋକଟା ଯଦି କୁକର୍ମକାରୀ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତା, ତାହା ହେଲେ
ଆମ୍ଭେମାନେ ତାହାକୁ ଆପଣଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରି ନ ଥାଆନ୍ତୁ ।
୩୧ ସେଥିରେ ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏହାକୁ ଘେନିଯାଇ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାନୁସାରେ ଏହାର ବିଚାର କର । ଯିହୁଦୀମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, କାହାକୁ ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡ ଦେବା ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ଅଧିକାର
୩୨ ନାହିଁ ; ଯୀଶୁ କେଉଁ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁ ଭୋଗ କରିବାକୁ ଯାଉଅଛନ୍ତି, ସେଥିର
ସୂଚନା ଦେଇ ସେ ଯେଉଁ ବାକ୍ୟ କହିଥିଲେ, ତାହା ଯେପରି ସଫଳ
୩୩ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେମାନେ ଏହା କହିଲେ । ଅତଏବ ପୀଲାତ
ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାସାଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଡାକି ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
୩୪ ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆପଣ କଅଣ
ନିଜରୁ ଏହା କହୁଅଛନ୍ତି, ନା, ଅନ୍ୟମାନେ ମୋ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣଙ୍କୁ ଏହା
୩୫ କହିଅଛନ୍ତି ? ପୀଲାତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆମ୍ଭେ କଅଣ ଜଣେ ଯିହୁଦୀ ? ତୁମ୍ଭର
ସ୍ୱଜାତି ଓ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ତୁମ୍ଭକୁ ଆମ୍ଭ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛନ୍ତି ;
୩୬ ତୁମ୍ଭେ କଅଣ କରିଅଛ ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେଁ, ଯଦି ମୋହର ରାଜ୍ୟ ଏହି ଜଗତ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହୋଇଥାଆନ୍ତା,
ତାହା ହେଲେ ମୁଁ ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ନ ହୁଅନ୍ତି,
ସେଥିପାଇଁ ମୋହର ପରିଚାରକମାନେ ଯୁଦ୍ଧ କରନ୍ତେ ; କିନ୍ତୁ ମୋହର ରାଜ୍ୟ
୩୭ ପ୍ରକୃତରେ ତତ୍‌ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେଁ । ସେଥିରେ ପୀଲାତ ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ,
ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ଜଣେ ରାଜା ନୁହ ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଆପଣ
ତ କହୁଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ଜଣେ ରାଜା । ମୁଁ ଯେପରି ସତ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଏ,
ଏଥି ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଜନ୍ମ ହୋଇଅଛି ଓ ଜଗତକୁ ଆସିଅଛି । ଯେ କେହି ସତ୍ୟର
୩୮ ସନ୍ତାନ, ସେ ମୋହର କଥା ଶୁଣେ । ପୀଲାତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ସତ୍ୟ କଅଣ ?
ଏହା କହି ସେ ପୁଣି ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାରକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ
୩୯ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ ଏହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାଉ ନାହୁଁ । କିନ୍ତୁ ଆମ୍ଭେ
ଯେ ନିସ୍ତାରପର୍ବ ସମୟରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜଣକୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେଉଁ,
ଏହା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ରୀତି ଅଛି ; ଅତଏବ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କୁ ଆମ୍ଭେ
ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ମୁକ୍ତ କରିଦେବୁଁ ବୋଲି କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ?

ସେଥିରେ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ଚିତ୍କାର କରି କହିଲେ, ଏ ଲୋକଟାକୁ ନୁହେଁ, ୪୦
କିନ୍ତୁ ବରବ୍ବାକୁ । ଏହି ବରବ୍ବା ଜଣେ ଡକାଇତ ଥିଲା ।

ଅତଏବ ପୀଲାତ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଘେନିଯାଇ କୋରଡ଼ା ପ୍ରହାର କରାଇଲେ । ୧୯
ପୁଣି ସୈନ୍ୟମାନେ କଣ୍ଟାର ମୁକୁଟ ବନାଇ ତାହାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ଦେଲେ ୨
ଓ ତାହାଙ୍କୁ କୃଷ୍ଣ-ଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧାଇଲେ; ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ୩
ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ, ହେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରଜା, ନମସ୍କାର, ପୁଣି ସେମାନେ
ତାହାଙ୍କୁ ଚାପୁଡ଼ା ମାରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ପୀଲାତ ପୁନର୍ବାର ବାହାରକୁ ୪
ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ଆମ୍ଭେ ଯେ ତାହାଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ
ପାଉ ନାହୁଁ, ଏହା ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ଜାଣିବ, ଏଥିନିମନ୍ତେ ଆମ୍ଭେ
ତାହାକୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ବାହାର କରି ଆଣୁଅଛୁ । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ୫
ସେହି କଣ୍ଟାର ମୁକୁଟ ଓ କୃଷ୍ଣ-ଲୋହିତ ବର୍ଣ୍ଣର ବସ୍ତ୍ରରେ ପରିହିତ ହୋଇ
ବାହାରକୁ ଆସିଲେ । ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ସେହି ଲୋକ !
ସେଥିରେ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକ ଓ ପଦାତିକମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ଚିତ୍କାର କରି ୬
କହିଲେ, କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଅ, କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଅ । ପୀଲାତ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ,
ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଘେନିଯାଇ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଅ, କାରଣ ଆମ୍ଭେ ତାହା-
ଠାରେ କୌଣସି ଦୋଷ ପାଉ ନାହୁଁ । ଯିହୁଦୀମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ୭
ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି ଓ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ସେ
ପ୍ରାଣଦଣ୍ଡର ଯୋଗ୍ୟ, କାରଣ ସେ ନିଜକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ବୋଲି କହୁଅଛି ।
ସେଥିରେ ପୀଲାତ ଏହି କଥା ଶୁଣି ଅଧିକ ଭୀତ ହେଲେ; ପୁଣି ସେ ୮
ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାସାଦରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ତୁମ୍ଭେ କେଉଁ- ୯
ଠାରୁ ଆସିଅଛ ? କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ ।
ସେଥିରେ ପୀଲାତ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭକୁ କଥା କହୁ ନାହିଁ ? ତୁମ୍ଭକୁ ମୁକ୍ତ ୧୦
କରିବାକୁ ଆମ୍ଭର ଅଧିକାର ଅଛି ଓ ତୁମ୍ଭକୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଇବାକୁ ଆମ୍ଭର
ଅଧିକାର ଅଛି, ଏହା କି ତୁମ୍ଭେ ଜାଣ ନାହିଁ ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ଯଦି ୧୧
ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଦତ୍ତ ହୋଇ ନ ଥାଆନ୍ତା, ତାହା ହେଲେ ମୋ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଆପଣଙ୍କର କୌଣସି ଅଧିକାର ନ ଥାଆନ୍ତା, ଏଣୁ ଯେ ମୋତେ ଆପଣଙ୍କ
ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିଅଛି, ତାହାର ପାପ ଗୁରୁତର । ସେଥିରେ ପୀଲାତ ୧୨
ତାହାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ, କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନେ ଚିତ୍କାର କରି
କହିଲେ, ଯଦି ତୁମ୍ଭେ ଏହି ଲୋକକୁ ମୁକ୍ତ କର, ତାହା ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ

କାଇସରଙ୍କର ମିତ୍ର ନୁହ; ଯେ କେହି ଆପଣାକୁ ରାଜା ବୋଲି କହେ, ସେ
୧୩ କାଇସରଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ କଥା କହେ । ଅତଏବ ପୀଲାତ ଏହି
ସମସ୍ତ କଥା ଶୁଣି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ବାହାର କରି ଆଣି 'ପ୍ରସ୍ତରମଣ୍ଡପ,' ଯାହାକୁ
ଏବ୍ରୀ ଭାଷାରେ 'ଗବ୍‌ବଥା' ବୋଲି କହନ୍ତି, ସେହି ସ୍ଥାନରେ ବିଚାରାସନରେ
୧୪ ଉପବିଷ୍ଟ ହେଲେ । ସେ ଦିନ ନିସ୍ତାରପର୍ବର ଆୟୋଜନ ଦିନ; ଆଉ
ସେତେବେଳେ ସକାଳ ପ୍ରାୟ ଛଅ ଘଣ୍ଟା ହୋଇଥିଲା । ପୁଣି ସେ ଯିହୁଦୀ-
୧୫ ମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜା ! ସେଥିରେ ସେମାନେ ଚିତ୍କାର
କଲେ, ତାହାକୁ ବଧ କର, ବଧ କର, କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଅ । ପୀଲାତ ସେମା-
ନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେ କଅଣ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ରାଜାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ା-
ଇବା ? ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, କାଇସରଙ୍କ ବିନା ଆମ୍ଭ-
୧୬ ମାନଙ୍କ ଆଉ ରାଜା ନାହିଁ । ସେଥିରେ ସେ ଯେପରି କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ା
ଯାଆନ୍ତି, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସେ ତାହାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାନୁସାରେ ସମର୍ପଣ
କଲେ ।

୧୭ ତହିଁରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଘେନିଗଲେ; ଆଉ ଯୀଶୁ ଆପେ କ୍ରୁଶ
ବହି କପାଳସ୍ଥଳ ନାମକ ସ୍ଥାନ, ଯାହାକୁ ଏବ୍ରୀ ଭାଷାରେ ଗଲ୍‌ଗଥା ବୋଲି
୧୮ କହନ୍ତି, ସେଠାକୁ ବାହାରି ଗଲେ । ସେଠାରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ
ଚଢ଼ାଇଲେ ଓ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଆଉ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଚଢ଼ାଇଲେ, ଦୁଇପାଖରେ
୧୯ ଦୁଇଜଣଙ୍କୁ ଓ ମଝିରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ । ଆଉ ପୀଲାତ ଗୋଟିଏ ଅଭିଯୋଗ ପତ୍ର
ମଧ୍ୟ ଲେଖି କ୍ରୁଶ ଉପରେ ଲଗାଇ ଦେଲେ । ସେଥିରେ ଲେଖାଥିଲା :—

ନାଜରିତୀୟ ଯୀଶୁ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା ।

୨୦ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ଏହି ଅଭିଯୋଗ ପତ୍ର ପାଠ କଲେ, କାରଣ
ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ା ଯାଇଥିଲା, ତାହା ନଗରର ନିକ-
ଟରେ ଥିଲା; ପୁଣି ସେହି ପତ୍ର ଏବ୍ରୀ, ଲାଟିନ ଓ ଗ୍ରୀକ୍ ଭାଷାରେ ଲେଖା
୨୧ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ପୀଲାତଙ୍କୁ
କହିଲେ, ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ରାଜା ବୋଲି ନ ଲେଖି ବରଂ ମୁଁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର
୨୨ ରାଜା ବୋଲି ସେ କହିଲା, ଏହା ଲେଖନ୍ତୁ । ପୀଲାତ ଉତ୍ତର ଦେଲେ,
ଆମ୍ଭେ ଯାହା ଲେଖିଛୁଁ, ଲେଖିଛୁଁ ।

୨୩ ସୈନ୍ୟମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ାଇଲା ଉତ୍ତାରେ ତାହାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର
ଘେନି ଚାରିଭାଗ କଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୈନ୍ୟ ପାଇଁ ଏକ ଏକ ଭାଗ; ଆଉ

ସେମାନେ ତାହାଙ୍କ ଅଙ୍ଗରଖା ମଧ୍ୟ ନେଲେ । ସେହି ଅଙ୍ଗରଖା ସିଲାଇ ନ
ହୋଇ, ଉପରୁ ତଳଯାଏ ସମୁଦାୟ ବୁଣା ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେମାନେ ୨୪
ପରସ୍ପର କହିଲେ, ଏହାକୁ ଚିରିବା ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହା କାହାର ହେବ,
ସେଥିପାଇଁ ଗୁଳିବାଣ୍ଟ କରିବା ; ଯେମନ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ
ହୁଏ :—

ସେମାନେ ଅପଣା ଅପଣା ମଧ୍ୟରେ ମୋର ବସ୍ତ୍ର ଭାଗ କଲେ,
ପୁଣି ମୋହର ଅଙ୍ଗରଖା ନିମନ୍ତେ ଗୁଳିବାଣ୍ଟ କଲେ ।

ତେଣୁ ସୈନ୍ୟମାନେ ଏହାସବୁ କଲେ । କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କ କ୍ରୁଶ ନିକଟରେ ୨୫
ତାହାଙ୍କ ମାତା, ତାହାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ଭଗ୍ନୀ, କ୍ଲୋପାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ମରିୟମ ଓ
ମଗ୍‌ଦଲୀନୀ ମରିୟମ ଠିଆ ହୋଇଥିଲେ । ଯୀଶୁ ଆପଣା ମାତା ଓ ଯେଉଁ ୨୬
ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ତାହାଙ୍କୁ ପାଖରେ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖି
ମାତାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗୋ ନାରୀ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ପୁତ୍ର ! ତତ୍ପରେ ସେ ସେହି ୨୭
ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ କହିଲେ, ଦେଖ, ତୁମ୍ଭର ମାତା ! ଆଉ ସେହି ଦଣ୍ଡରୁ ସେହି ଶିଷ୍ୟ
ତାହାଙ୍କୁ ଆପଣା ଗୃହକୁ ଘେନି ଗଲେ । ଏହା ପରେ ଯୀଶୁ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ୨୮
ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଏବେ ସମାପ୍ତ
ହୋଇଅଛି ବୋଲି ଜାଣି କହିଲେ *, ମୋତେ ତୃଷା ଲାଗୁଅଛି । ସେଠାରେ ୨୯
ଅମ୍ଳରସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଗୋଟିଏ ପାତ୍ର ଥିଲା ; ତେଣୁ ସେମାନେ ଅମ୍ଳରସ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ଗୋଟିଏ ସ୍ପଞ୍ଜ୍ ଖଣ୍ଡିଏ ଏଜୋବ ନଳରେ ଲଗାଇ ତାହାଙ୍କ ମୁଖ ପାଖକୁ
ଦେଲେ । ସେଥିରେ ଯୀଶୁ ସେହି ଅମ୍ଳରସ ପାନ କରି କହିଲେ, ସମାପ୍ତ ୩୦
ହେଲା, ଆଉ ସେ ମସ୍ତକ ଅବନତ କରି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ ।

ସେହି ଦିନ ଆୟୋଜନ ଦିନ ଥିବାରୁ, ଶରୀରଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ବିଶ୍ରାମ- ୩୧
ବାରରେ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ନ ରହେ (କାରଣ ସେହି ଦିନ ବିଶ୍ରାମବାର ମହା-
ଦିନ ଥିଲା), ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଭଙ୍ଗା ଯାଉ ଓ ସେମାନେ ଅନ୍ୟ
ସ୍ଥାନକୁ ନିଆ ଯାଆନ୍ତୁ ବୋଲି ଯିହୁଦୀମାନେ ପିଲାତଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ ।
ଅତଏବ ସୈନ୍ୟମାନେ ଆସି ପ୍ରଥମ ଜଣକର ଗୋଡ଼ ଓ ତାହା ସହିତ ୩୨
ଯେଉଁ ଜଣକ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ା ଯାଇଥିଲା, ତାହାର ଗୋଡ଼ ମଧ୍ୟ ଭାଙ୍ଗି
ଦେଲେ । ମାତ୍ର ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସେ ମରିଗଲେଣି ବୋଲି ୩୩

* (ବା) ଏହାପରେ ଯୀଶୁ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଏବେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ଜାଣି
ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ବାକ୍ୟ ଯେପରି ସଫଳ ହୁଏ, ଏଥିନିମନ୍ତେ କହିଲେ ।

୩୪ ଦେଖି ତାହାଙ୍କ ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଲେ ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ
ବର୍ଚ୍ଛାରେ ତାହାଙ୍କ କକ୍ଷଦେଶ ବିନ୍ଧିଲା, ଆଉ ତତ୍‌କ୍ଷଣାତ୍ ରକ୍ତ ଓ ଜଳ
୩୫ ବାହାର ହେଲା । ଯେ ଦେଖିଅଛି ସେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଅଛି, ଯେପରି ତୁମ୍ଭେ-
ମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କର, ଆଉ ତାହାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସତ୍ୟ, ପୁଣି ସେ ଯେ ସତ୍ୟ
୩୬ କହୁଅଛି, ଏହା ସେ ଜାଣେ । କାରଣ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ସଫଳ
ହେବା ନିମନ୍ତେ ଏ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଘଟିଲା ; ତାହାଙ୍କର ଖଣ୍ଡେ ଅସ୍ଥି ଭଗ୍ନ
୩୭ ହେବ ନାହିଁ । ପୁନର୍ବାର ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଆଉ ଗୋଟିଏ ବାକ୍ୟ ଏହି ; ସେମାନେ
ଯାହାଙ୍କୁ ବିଦ୍ଧ କଲେ, ତାହାଙ୍କ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟିପାତ କରିବେ ।
୩୮ ଏହି ସମସ୍ତ ଘଟଣା ପରେ ଯେଉଁ ଆରିମାଥିଆର ଯୋଷେଫ ଯୀଶୁଙ୍କର
ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ଭୟରେ ଗୁପ୍ତଭାବରେ ଥିଲେ, ସେ
ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର ନେଇଯିବା ନିମନ୍ତେ ପୀଲାତଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲେ । ସେଥିରେ
୩୯ ପୀଲାତ ଅନୁମତି ଦେଲେ । ତେଣୁ ସେ ଆସି ତାହାଙ୍କ ଶରୀର ନେଇ-
ଗଲେ । ଯେଉଁ ନିକଦୀମ ପ୍ରଥମେ ରାତ୍ରିକାଳରେ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି-
ଥିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାୟ ପଚାଶ ସେର ଗନ୍ଧରସ ମିଶ୍ରିତ ଅଗୁରୁ ନେଇ
୪୦ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କର ଶରୀର ନେଇ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ସମାଧି
ଦେବା ରୀତି ଅନୁସାରେ ତାହା ସୁଗନ୍ଧିଦ୍ରବ୍ୟ ସହିତ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବସ୍ତ୍ରରେ ଗୁଡ଼ାଇ
୪୧ ଦେଲେ । ସେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ କ୍ରୁଶରେ ଚଢ଼ା ଯାଇଥିଲେ, ସେ ସ୍ଥାନରେ
ଗୋଟିଏ ଉଦ୍ୟାନ ଥିଲା ; ଆଉ ସେହି ଉଦ୍ୟାନରେ ଗୋଟିଏ ନୂତନ
୪୨ ସମାଧି ଥିଲା ; ସେଥିରେ କେହି କେବେ ରଖାଯାଇ ନ ଥିଲା । ଅତଏବ
ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କର ଆୟୋଜନ ଦିନ ହେତୁରୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ
ରଖିଦେଲେ, କାରଣ ସେହି ସମାଧି ନିକଟରେ ଥିଲା ।

୨୦ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ପ୍ରତ୍ୟୁଷରେ ଅନ୍ଧକାର ଥାଉଁ ଥାଉଁ ମଗ୍‌ଦଲୀନୀ
ମରିୟମ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଆସି ସେଥିରୁ ପଥର ଘୁଞ୍ଚାଯାଇଥିବା ଦେଖିଲେ ।
୨ ତେଣୁ ସେ ଦୌଡ଼ିଯାଇ ଶିମୋନ ପିତର ଓ ଯୀଶୁ ଯାହାଙ୍କୁ ସ୍ନେହ
କରୁଥିଲେ, ସେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ଆଉ ସେମାନଙ୍କୁ
କହିଲେ, କେଉଁମାନେ ସମାଧିରୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନେଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି, ପୁଣି ତାହାଙ୍କୁ
୩ କେଉଁଠାରେ ରଖିଅଛନ୍ତି, ତାହା ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁନାହୁଁ । ସେଥିରେ
ପିତର ଓ ସେହି ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ସମାଧି ନିକଟକୁ ଯିବାପାଇଁ ବାହାରିଲେ ।
୪ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଏକସାଙ୍ଗରେ ଦୌଡ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ଆଉ ସେହି ଅନ୍ୟ

ଶିଷ୍ୟ ପିତରଙ୍କୁ ପଛରେ ପକାଇ ଆଗେ ସମାଧି ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ପୁଣି ୫
ନଇଁପଡ଼ି ଭିତରକୁ ଚାହିଁ ସରୁ ଲୁଗାସବୁ ପଡ଼ିଥିବା ଦେଖିଲେ, ତଥାପି
ସେ ଭିତରେ ପଶିଲେ ନାହିଁ । ପରେ ଶିମୋନ ପିତର ମଧ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ପଛେ ୬
ପଛେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଲେ ଓ ସମାଧି ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଦେଖିଲେ ସେ
ସରୁ ଲୁଗାଗୁଡ଼ିକ ପଡ଼ିଅଛି, ପୁଣି ତାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଯେଉଁ ଗାମୁଛା ବନ୍ଧା
ହୋଇଥିଲା, ତାହା ସରୁ ଲୁଗା ସହିତ ନ ଥାଇ ଅଲଗା ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ୭
ଗୁଡ଼ାହୋଇ ରହିଅଛି । ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟ ଆଗେ ସମାଧି ୮
ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କରି ଦେଖିଲେ ଓ ବିଶ୍ୱାସ
କଲେ । କାରଣ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଯେ ଉତ୍ଥାନ କରିବାକୁ ୯
ହେବ, ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ରର ଏହି ବାକ୍ୟ ସେମାନେ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୁଝି ନ ଥିଲେ ।
ପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ସେମାନଙ୍କ ଗୃହକୁ ବୁଲିଗଲେ । ୧୦
କିନ୍ତୁ ମରିୟମ ରୋଦନ କରୁଁ କରୁଁ ବାହାରେ ସମାଧି ନିକଟରେ ଠିଆ- ୧୧
ହୋଇ ରହିଲେ ; ପୁଣି ରୋଦନ କରୁଁ କରୁଁ ସେ ନଇଁପଡ଼ି ସମାଧି ଭିତରକୁ ୧୨
ଚାହିଁ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶରୀର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଥୁଆ ଯାଇଥିଲା, ସେଥିର ମୁଣ୍ଡ ପାଖରେ
ଜଣେ ଓ ପାଦ ପାଖରେ ଅଉ ଜଣେ, ଏହିପରି ଦୁଇଜଣ ଶୁକ୍ଳବସ୍ତ୍ର
ପରିହିତ ଦୂତଙ୍କୁ ବସିଥିବା ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗୋ ୧୩
ନାରୀ, କାହିଁକି ରୋଦନ କରୁଅଛ ? ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, କେଉଁ-
ମାନେ ମୋହର ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଘେନି ଯାଇଅଛନ୍ତି, ଅଉ ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁ
ସ୍ଥାନରେ ରଖିଅଛନ୍ତି, ତାହା ମୁଁ ଜାଣେ ନାହିଁ । ସେ ଏହା କହି ପଛକୁ ୧୪
ବୁଲିପଡ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେ ଯେ ଯୀଶୁ, ତାହା
ଜାଣିଲେ ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଗୋ ନାରୀ, କାହିଁକି ୧୫
ରୋଦନ କରୁଅଛ ? କାହାର ଅନ୍ୱେଷଣ କରୁଅଛ ? ସେ ତାହାଙ୍କୁ
ଉଦ୍ୟାନର ମାଳୀ ବୋଲି ମନେ କରି କହିଲେ, ମହାଶୟ, ଆପଣ ଯଦି
ତାହାଙ୍କୁ ଘେନି ଯାଇଅଛନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ
ରଖିଅଛନ୍ତି, ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ, ଅଉ ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଘେନିଯିବି । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ ୧୬
କହିଲେ, ମରିୟମ । ସେ ବୁଲିପଡ଼ି ଏବ୍ରୀ ଭାଷାରେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ରବ୍ବୂ-
ନି, ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ଗୁରୁ, ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋତେ ଧରି ରଖ ନାହିଁ, ୧୭
କାରଣ ମୁଁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆରୋହଣ କରି ନାହିଁ ; କିନ୍ତୁ ମୋର
ଭାଇମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ମୁଁ ମୋହର ପିତା ଓ

ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ପିତା, ମୋହର ଈଶ୍ୱର ଓ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିକଟକୁ
୧୮ ଆରୋହଣ କରୁଅଛି । ମଗ୍‌ଦଲୀନୀ ମରିୟମ ଯାଇ, ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛି,
ଆଉ ସେ ମୋତେ ଏହାସବୁ କହିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ
ଦେଲେ ।
୧୯ ସେହିଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ସପ୍ତାହର ପ୍ରଥମ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଯେତେ-
ବେଳେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଯେଉଁ ଗୃହରେ ଥିଲେ, ସେଥିର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ଯିହୁଦୀ-
ମାନଙ୍କ ଭୟରେ ରୁଦ୍ଧ ଥିଲା, ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଆସି ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଠିଆ-
୨୦ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ହେଉ । ପୁଣି ଏହା କହି
ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ହସ୍ତ ଓ ବକ୍ଷଦେଶ ଦେଖାଇଲେ । ସେଥିରେ ଶିଷ୍ୟ-
୨୧ ମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର
କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ହେଉ ; ପିତା ଯେପ୍ରକାରେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣ
୨୨ କରିଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେପ୍ରକାରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଅଛି । ଆଉ ସେ
ଏହା କହି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରଶ୍ୱାସ ଛାଡ଼ି ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ପବିତ୍ର
୨୩ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କର । ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯଦି କାହାରି ପାପ କ୍ଷମା କରିବ,
ତାହାର ପାପ କ୍ଷମା ହେବ ; ପୁଣି ଯଦି କାହାରି ପାପ କ୍ଷମା ନ କରିବ,
ତାହାର ପାପ କ୍ଷମା ହେବ ନାହିଁ ।
୨୪ କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ଯେତେବେଳେ ଆସିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଦ୍ୱାଦଶଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ ଥୋମା ନାମକ ଜଣେ, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦୁମ କହନ୍ତି, ସେ ସେମାନଙ୍କ
୨୫ ସାଙ୍ଗରେ ନ ଥିଲେ । ଅତଏବ ଅନ୍ୟ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ,
ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖିଅଛୁଁ । କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତାହାଙ୍କ
ହାତରେ କଣ୍ଟାର ଚିହ୍ନସବୁ ନ ଦେଖିଲେ ଓ ସେହିସବୁ ସ୍ଥାନରେ ମୋହର
ଅଙ୍ଗୁଳି ନ ଦେଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବକ୍ଷଦେଶରେ ମୋହର ହାତ ନ
୨୬ ଦେଲେ ମୁଁ କଦାପି ବିଶ୍ୱାସ କରିବି ନାହିଁ । ଆଠ ଦିନ ପରେ ତାହାଙ୍କ
ଶିଷ୍ୟମାନେ ପୁନର୍ବାର ଭିତରେ ଥିଲେ ଓ ଥୋମା ସେମାନଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ
ଥିଲେ । ଦ୍ୱାରସବୁ ରୁଦ୍ଧ ଥିବା ସମୟରେ ଯୀଶୁ ଆସି ମଧ୍ୟସ୍ଥଳରେ ଠିଆ-
୨୭ ହୋଇ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତି ହେଉ । ପରେ ସେ ଥୋମାଙ୍କୁ
କହିଲେ, ଏଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭର ଅଙ୍ଗୁଳି ବଢ଼ାଇ ମୋହର ହାତ ଦେଖ ଓ
ହାତ ବଢ଼ାଇ ମୋହର ବକ୍ଷଦେଶରେ ଦିଅ ; ଅବିଶ୍ୱାସୀ ନ ହୋଇ
୨୮ ବିଶ୍ୱାସୀ ହୁଅ । ଥୋମା ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ମୋହର ପ୍ରଭୁ, ମୋହର

ଈଶ୍ୱର, ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେ ମୋତେ ଦେଖିବାରୁ ବିଶ୍ୱାସ ୨୯
କରିଅଛ ? ଯେଉଁମାନେ ନ ଦେଖି ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଧନ୍ୟ ।
ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ଏହିପରି ଅନେକ ଓ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ୩୦
ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର୍ମ * ସାଧନ କଲେ ; ସେହିସବୁ ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖା ହୋଇ
ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତୁମ୍ଭେମାନେ ଯେପରି ବିଶ୍ୱାସ କର ଯେ ଯୀଶୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ୩୧
ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି ପୁଣି ବିଶ୍ୱାସ କରି ଯେପରି ତୁମ୍ଭେମାନେ ତାହାଙ୍କ ନାମରେ
ଜୀବନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଅ, ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଏ ସମସ୍ତ ଲେଖା ଯାଇଅଛି ।

ଏଥିଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ ତିବିରିଆ ସମୁଦ୍ର କୂଳରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର **୨୧**
ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ସେ ଏହି ପ୍ରକାରେ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ; ଶିମୋନ ପିତର, ୨
ଥୋମା, ଯାହାଙ୍କୁ ଦିଦୁମ କହନ୍ତି, ଗାଲିଲୀର କାନା ନିବାସୀ ନିଥନିୟେଲ,
ଜେବଦୀଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ଓ ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଆଉ ଦୁଇଜଣ
ଏକତ୍ର ଥିଲେ । ଶିମୋନ ପିତର ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୁଁ ମାଛ ଧରିବାକୁ ୩
ଯାଉଅଛି । ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ମଧ୍ୟ ତୁମ୍ଭ ସାଙ୍ଗରେ
ଯିବୁଁ । ସେମାନେ ବାହାରି ଯାଇ ନୌକାରେ ଚଢ଼ିଲେ, ଆଉ ସେହି
ରାତ୍ରିରେ କିଛି ଧରି ପାରିଲେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ପାହାନ୍ତା ହେଲାଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ ୪
କୂଳରେ ଠିଆହେଲେ ; ତଥାପି ସେ ଯୀଶୁ ବୋଲି ଶିଷ୍ୟମାନେ ଜାଣିଲେ
ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ପିଲାମାନେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଖରେ କଅଣ ୫
କିଛି ଖାଇବାର ଅଛି ? ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, ନାହିଁ । ସେ ୬
ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ନୌକାର ଡାହାଣ ପାଖରେ ଜାଲ ପକାଅ, ଆଉ
ତୁମ୍ଭେମାନେ ପାଇବ । ସେଥିରେ ସେମାନେ ଜାଲ ପକାଇଲେ, ଆଉ
ଏତେ ମାଛ ପଡ଼ିଲା ଯେ ସେମାନେ ତାହା ଟାଣି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ସେଥିରେ ୭
ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ, ସେ ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏ ତ
ପ୍ରଭୁ । ଶିମୋନ ପିତର, ଏ ତ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ଶୁଣି ଫୁଙ୍ଗା ଦେହ ହୋଇ-
ଥିବାରୁ ଆପଣା ଅଙ୍ଗରଖା ପିନ୍ଧି ସମୁଦ୍ରକୁ ଡେଇଁ ପଡ଼ିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ୮
ଶିଷ୍ୟମାନେ ମାଛରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଜାଲ ଟାଣି ଟାଣି ସାନ ନାହାରେ
ଆସିଲେ, କାରଣ ସେମାନେ କୂଳରୁ ଅଧିକ ଦୂରରେ ନ ଥିଲେ, କେବଳ
ପ୍ରାୟ ଦୁଇଶ ହାତ ଦୂରରେ ଥିଲେ । ସେମାନେ କୂଳରେ ଓହ୍ଲାଇ ସେଠାରେ ୯
ଅଙ୍ଗାରର ନିଆଁ ପୁଣି ତାହା ଉପରେ ଭଜା ମାଛ ଓ ରୋଟୀ ଥୁଆ ହୋଇ-

---

* ମୂଳ ଭାଷାରେ—ଚିହ୍ନ ।

୧୦ ଥିବା ଦେଖିଲେ । ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ୍ଭେମାନେ ଏବେ ଯେଉଁ
୧୧ ମାଛ ଧରିଅଛ ସେଥିରୁ କିଛି ଆଣ । ଶିମୋନ ପିତର ଯାଇ ଏକଶ
ତେପନ ବଡ଼ ବଡ଼ ମାଛରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା ଜାଲ କୂଳକୁ ଟାଣି
୧୨ ଆଣିଲେ ; ଆଉ ଏତେ ମାଛରେ ସୁଦ୍ଧା ଜାଲ ଛିଣ୍ଡିଲା ନାହିଁ । ଯୀଶୁ ସେମା-
ନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆସି ଭୋଜନ କର । ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ତୁମ୍ଭେ
କିଏ ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିବାକୁ ସାହସ କରୁ ନ ଥିଲେ, କାରଣ ସେ
୧୩ ଯେ ପ୍ରଭୁ, ଏହା ସେମାନେ ଜାଣିଥିଲେ । ଯୀଶୁ ଆସି ରୋଟୀ ଘେନି
୧୪ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଲେ, ଆଉ ସେହି ପ୍ରକାରେ ମାଛ ମଧ୍ୟ ଦେଲେ । ମୃତ-
ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଉତ୍ଥିତ ହେଲାଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ତୃତୀୟଥର
ଦର୍ଶନ ଦେଲେ ।

୧୫ ସେମାନେ ଭୋଜନ କଲାଉତ୍ତାରେ ଯୀଶୁ ଶିମୋନ ପିତରଙ୍କୁ ପଚା-
ରିଲେ, ହେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ମୋତେ
ଏମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ପ୍ରେମ କରୁଅଛ ? ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହଁ ପ୍ରଭୁ,
ମୁଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରୁଅଛି, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ତାହାଙ୍କୁ
୧୬ କହିଲେ, ମୋହର ମେଷଶାବକମାନଙ୍କୁ ଚରାଅ । ସେ ପୁନର୍ବାର ଦ୍ୱିତୀୟଥର
ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ମୋତେ
ପ୍ରେମ କରୁଅଛ ? ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ହଁ, ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ନେହ
କରୁଅଛି, ତାହା ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ସେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ମେଷ-
୧୭ ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିପାଳନ କର । ସେ ତୃତୀୟଥର ତାହାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ହେ
ଯୋହନଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶିମୋନ, ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ମୋତେ ସ୍ନେହ କରୁଅଛ ?
ତୁମ୍ଭେ କଅଣ ମୋତେ ସ୍ନେହ କରୁଅଛ, ଏହା କହି ସେ ତୃତୀୟଥର
ପିତରଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ ସେ ଦୁଃଖିତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୋ,
ଆପଣ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜାଣନ୍ତି ; ମୁଁ ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ନେହ କରୁଅଛି, ତାହା
ଆପଣ ଜାଣନ୍ତି । ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ମେଷମାନଙ୍କୁ ଚରାଅ ।
୧୮ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭକୁ କହୁଅଛି, ଯୁବକ ଥିବା ସମୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା
କଟିବନ୍ଧନ କରି ଯେଉଁଆଡ଼େ ଇଚ୍ଛା, ସେହିଆଡ଼େ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲ, କିନ୍ତୁ
ବୃଦ୍ଧ ହେଲେ ତୁମ୍ଭେ ଆପଣା ହସ୍ତ ବିସ୍ତାର କରିବ ଓ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ତୁମ୍ଭର କଟି-
ବନ୍ଧନ କରି ଯେଉଁଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭର ଇଚ୍ଛା ନ ଥିବ, ସେଆଡ଼େ ତୁମ୍ଭକୁ ଘେନିଯିବ ।
୧୯ ସେ କେଉଁ ପ୍ରକାର ମୃତ୍ୟୁଭୋଗ ଦ୍ୱାରା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଗୌରବାନ୍ୱିତ କରିବେ,

ସେଥିର ସୂଚନା ଦେଇ ସେ ଏହା କହିଲେ । ଏହା କହିଲାଉତ୍ତାରେ ସେ
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ ।   ଯୀଶୁ ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ୨୦
ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ ଓ ଯେ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିଭୋଜ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ବକ୍ଷସ୍ଥଳରେ
ଆଉଜିପଡ଼ି ପ୍ରଭୋ, ଆପଣଙ୍କୁ କିଏ ଶତ୍ରୁହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କରିବ ବୋଲି ପଚାରି-
ଥିଲେ, ସେହି ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ପିତର ବୁଲିପଡ଼ି ପଛରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖିଲେ । ପିତର ୨୧
ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, ପ୍ରଭୋ, ଏହା ବିଷୟରେ କଅଣ ? ଯୀଶୁ ୨୨
ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ମୋହର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରହୁ ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ
ଇଚ୍ଛା କରେଁ, ତାହା ହେଲେ ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭର କଅଣ ଅଛି ? ତୁମ୍ଭେ
ମୋହର ଅନୁଗାମୀ ହୁଅ । ସେଥିରେ ସେହି ଶିଷ୍ୟ ଯେ ମରିବ ନାହିଁ, ୨୩
ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି କଥା ବ୍ୟାପିଗଲା ; ମାତ୍ର ସେ ମରିବ ନାହିଁ ବୋଲି
ଯୀଶୁ ତାହାଙ୍କୁ କହି ନ ଥିଲେ ; କିନ୍ତୁ ମୋହର ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ରହୁ
ବୋଲି ଯଦି ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେଁ, ତାହା ହେଲେ ସେଥିରେ ତୁମ୍ଭର କଅଣ ଅଛି
ବୋଲି କହିଥିଲେ ।
ଯେ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଉଅଛନ୍ତି ଓ ଏହି ସମସ୍ତ ୨୪
ଲେଖିଅଛନ୍ତି ସେ ସେହି ଶିଷ୍ୟ ; ଆଉ ତାହାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯେ ସତ୍ୟ, ତାହା
ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣୁ । ପୁଣି ଯୀଶୁ ଆହୁରି ଅନେକ ଅନେକ କର୍ମ ମଧ୍ୟ କରି- ୨୫
ଥିଲେ ; ସେହିସବୁ ଯଦି ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ଲେଖା ଯାଆନ୍ତା, ତାହା
ହେଲେ ଏତେ ପୁସ୍ତକ ଲେଖା ହୁଅନ୍ତା ଯେ ମୋହର ବିଚାରରେ ସମୁଦାୟ
ଜଗତରେ ସୁଦ୍ଧା ସେହିସବୁ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥାନ ହୁଅନ୍ତା ନାହିଁ ।

ନଂ. ୩୫୪୨

Printed by Offset at the Christian Literature Society Press,
1. Dickenson Road. Bangalore-1